XX. évfolyam 26. szám **Ára: 1 forint** 1964. június 25

Ludas Matyi

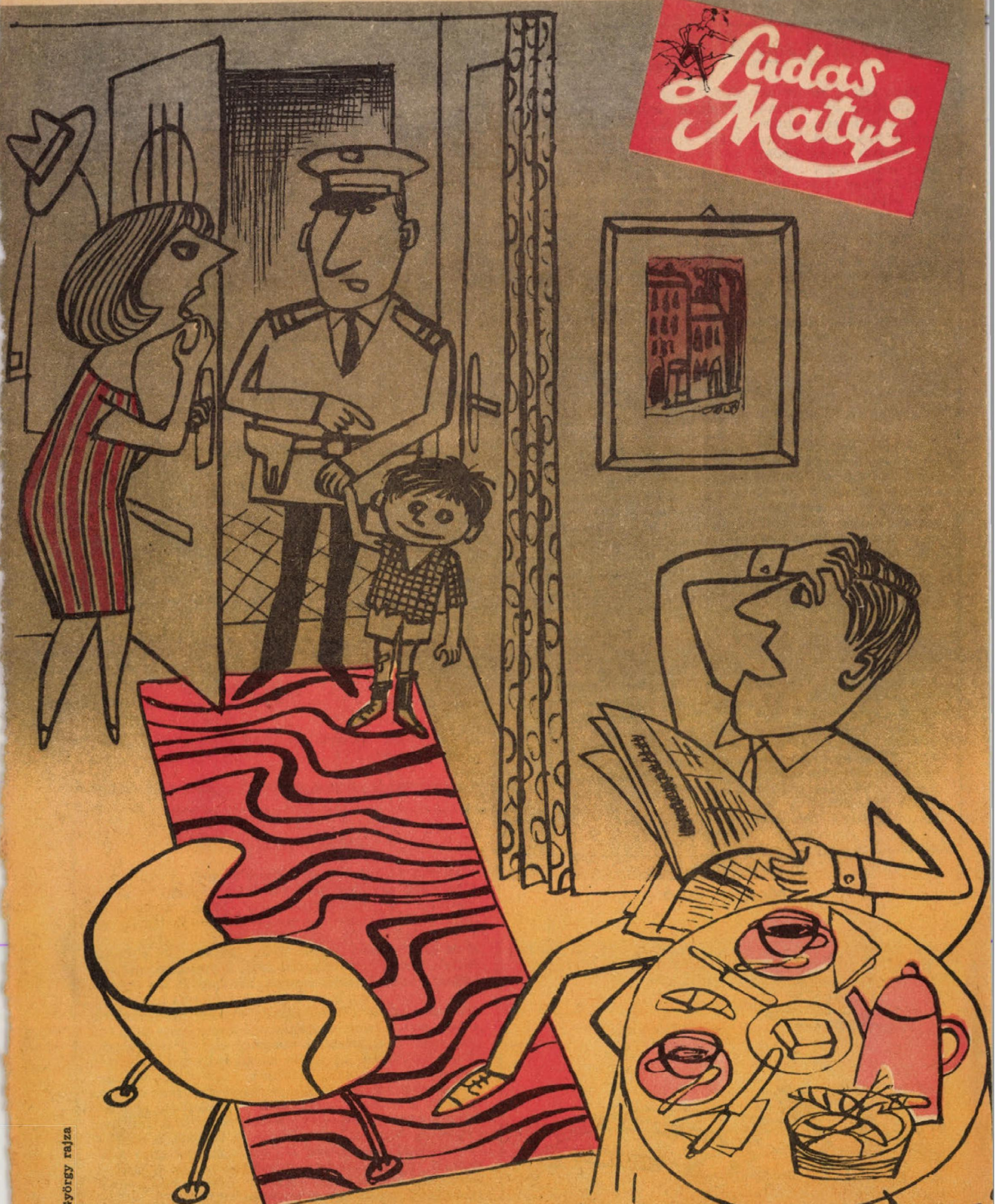

Várnai György rajza

— **Nem innen csavargott el a Pistike a múlt pénteken?**
— **Csakugyan! Hát ezért volt itt három napig olyan csend!...**

PESTI tudósítónktól

Nem értem, miért panaszkodnak az orvosok a túlterheltségre, amikor sokan dicséretes módon igyekeznek megkímélni őket a fölösleges fáradtságtól. Hogy csak egyetlen példát említsek, a közelben egy fiatalasszony saját maga távolította el egy anyajegyet a nyakáról, s nem rabolta el a túlterhelt SZTK-orvosok drága idejét. Az orvosnak már csak a vérmérgezéssel kapcsolatban akadt némi elfoglaltsága.

*

A zene varázslatos hatását már a régi görögök ismerték. Nagy népszerűségnek örvendett például Orfeusz, aki lantkísérettel előadott éneke segítségével lecsillapította a tenger hullámait és megszelídítette a vadállatokat.

Nekem is van egy barátom, akit megnyugtat a zene. Minden hangversenyen elalszik.

*

„Színeskendős női bukósisakokat gyárt a Kiskőrösi Vegyesipari ktsz a motorozást kedvelő nőknek” — olvasom a hírt. Ebben van némi tévedés, a nők nem kedvelik a motorozást, csak a férfit, aki kedveli a motorozást, s ez a vonzalom ülteti a nőket a motorkerékpár hátsó ülésére. A színeskendős bukósisakot viszont mindenki örömmel üdvözli, aki szereti a szépet, s nem látja be, miért ne lehetnének az életvédelmi berendezések is csinosak. Örömmel üdvözölnénk a csipkés mentőövet, az aranyozott vérnyomásmérőt és a baldachinos hordágyat is.

*

A napihírek állandó szereplője az agyafúrt szélhámosnő, aki „férfiak bizalmába férkőzött”. Vajon mivel tudnak ezek a minden hájjal megkent, gyakran már a huszadik életévüket is elért nőszemélyek beférkőzni a tapasztalatlan, hiszékeny férfiak bizalmába, akik egy fél évszázad alatt sem tanulták meg, hogy aki nem vigyáz, annak könnyen visszaélhetnek a bizalmával?

*

Sokaknak feltűnt már, hogy Nyugat-Németország úgy viselkedik, mint aki megnyerte a háborút. Japán viszont bosszút áll a vereségért. Olvasom, hogy évente 16 millió tranzisztoros hordozható rádiókészüléket gyárt kivitelre.

f. l.

Modern autó

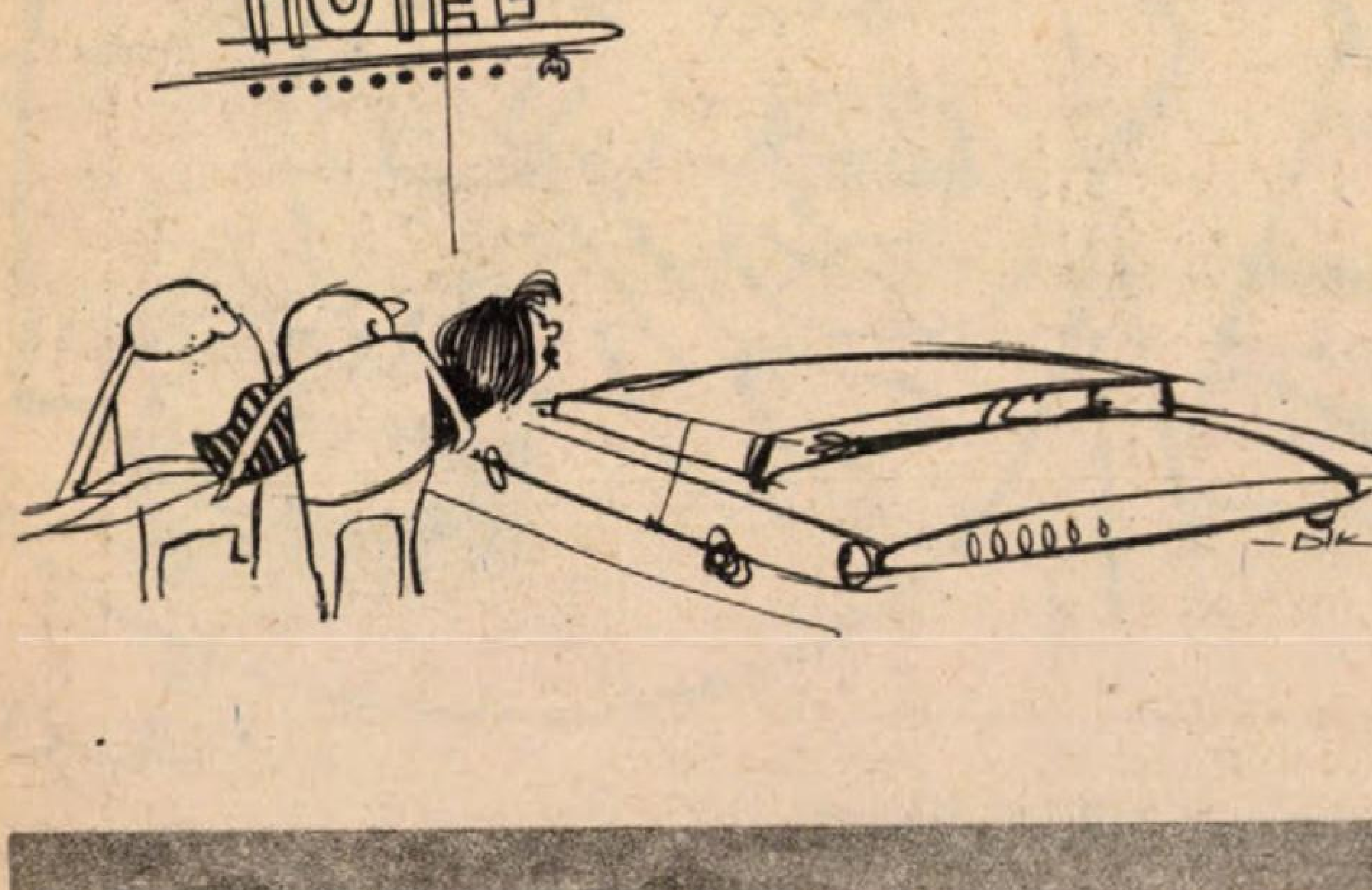

Jégbalett

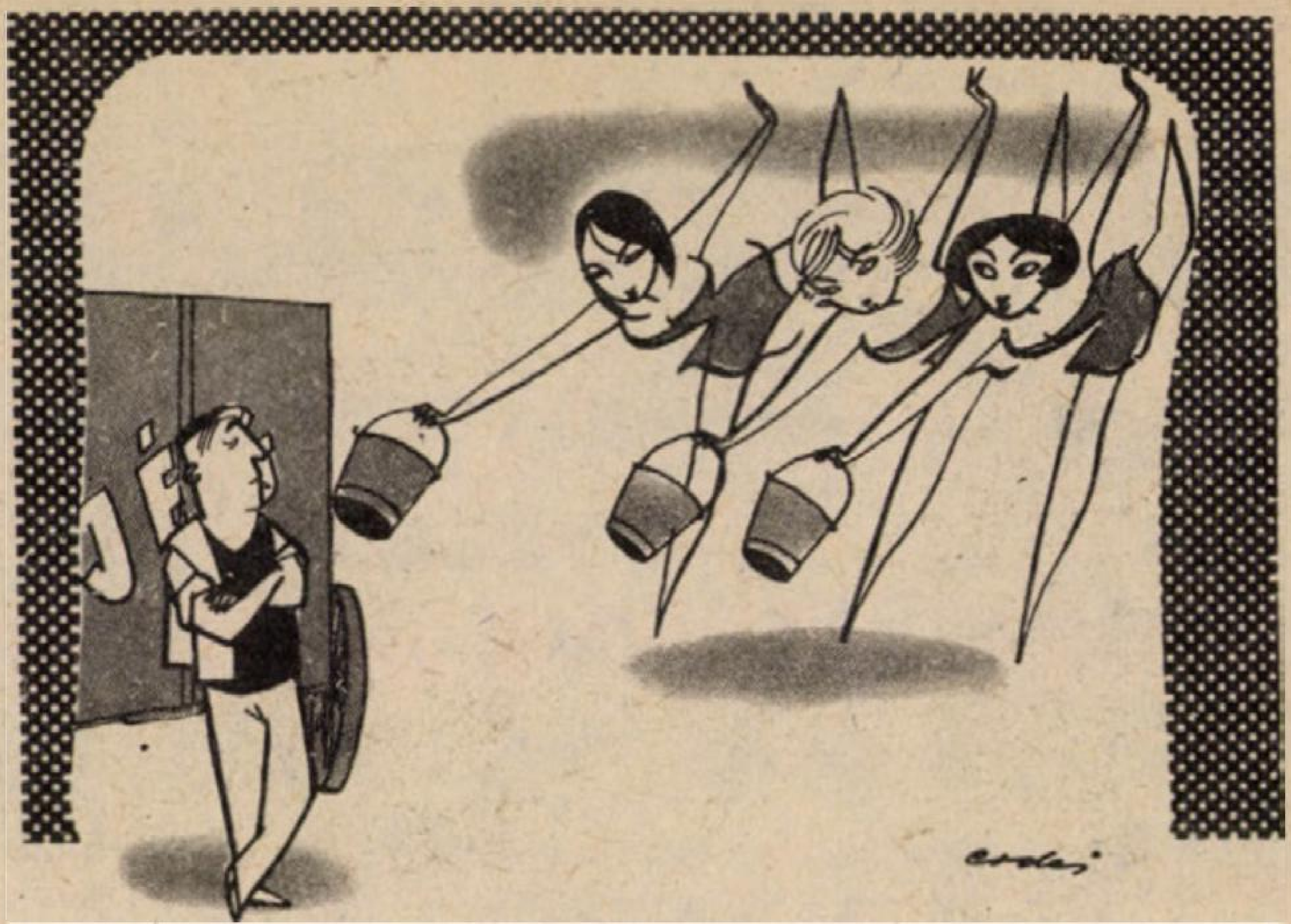

Vágyálom . . .

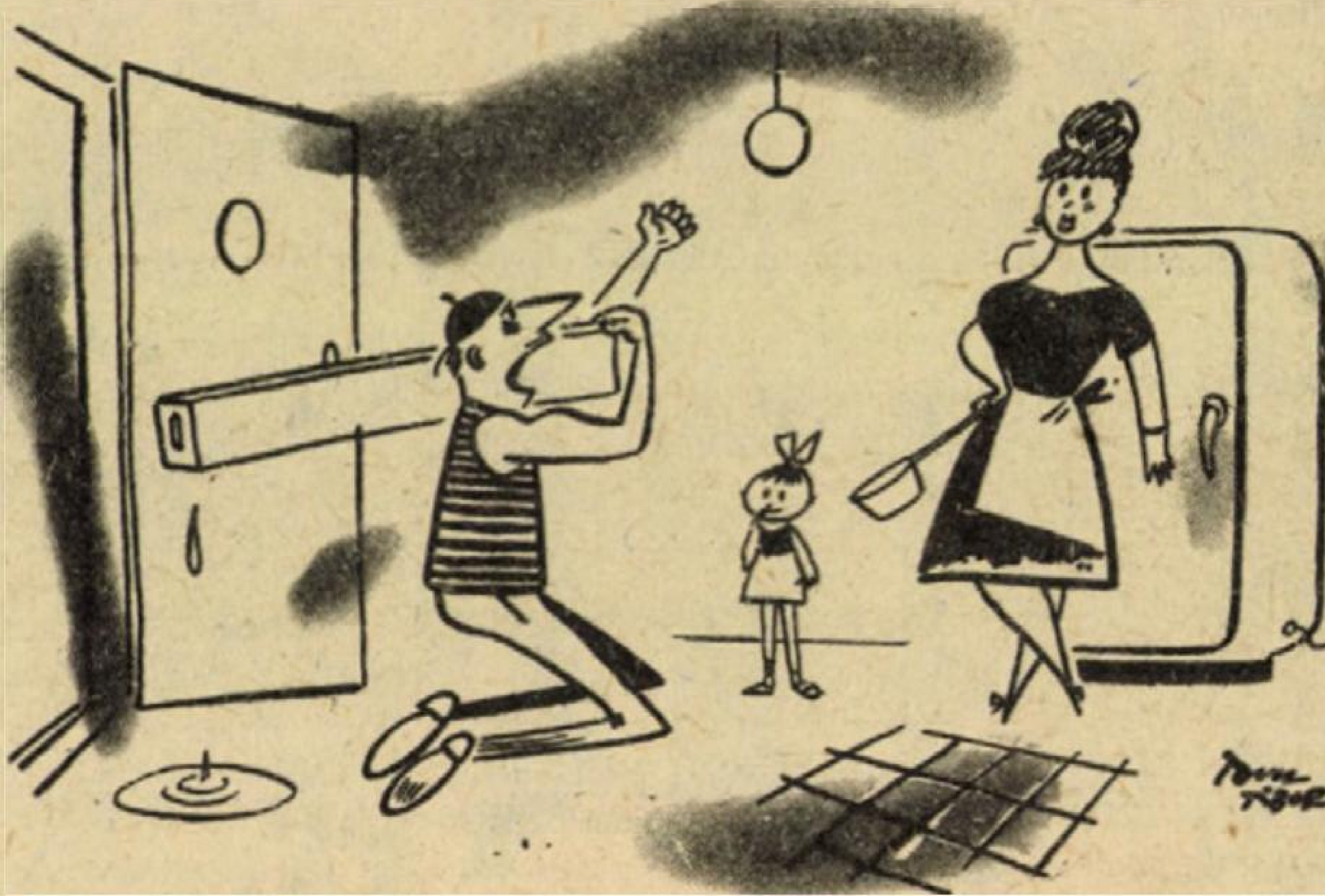

– Tessék már megvenni ezt a kis jeget, öt apró gyerekem van otthon . . .

LUDAS MATYI ÜZENI

Mocsár Gábor, Tiszatáj. Érdeklődéssel olvastuk cikkét, mely egy író-olvasó találkozó kapcsán a Ludas Matyival is foglalkozik. Egy falusi olvasójának szemrehányását idézi, aki sértve érzi magát lapunknak a falu életével foglalkozó rajzai miatt. Cikkében így idézi a megbántott falusi olvasó szavait: „Én a Ludas Matyit hétről hétre olvasom. Azt is figyelem, mi van benne a faluról, falusi vagyok, hát érdekel. Én úgy látom, hogy a falusi rajzok hetven százaléka arról szól, miképpen lógnak, lustálkodnak, lopnak, ravaszkodnak a parasztok.” Falusi olvasójának – mint írja – nem tudott kellő magyarázattal szolgálni erről a jelenségről. Hogy legközelebb ne jöjjön zavarba, ha hasonló érzékenységgel találkozik, ideírjuk, mit kell felelnie. Mondja bátran ezt: „A Ludas Matyi szatirikus hetilap. Nem az a feladata, hogy mindent ábrázoljon, ami ma a falun van, hanem főleg azt kell ábrázolnia, ami *van ugyan, de nem szabadna lennie.* A haladás, a fejlődés bizonyítékait megmutatni ott van a magyar sajtó valamennyi egyéb orgánuma, továbbá a rádió, a tévé, a filmhíradó stb. A Ludas feladata: kinevettetni a rosszat. Ezzel éppen úgy a fejlődést szolgálja, mint laptársai a pozitív jelenségek dicséretével.” Méltóztassék e néhány sort lapunkból kivágni és megőrizni. Köszönjük szépen.

A Fehér Házban

Vasvári Anna rajza

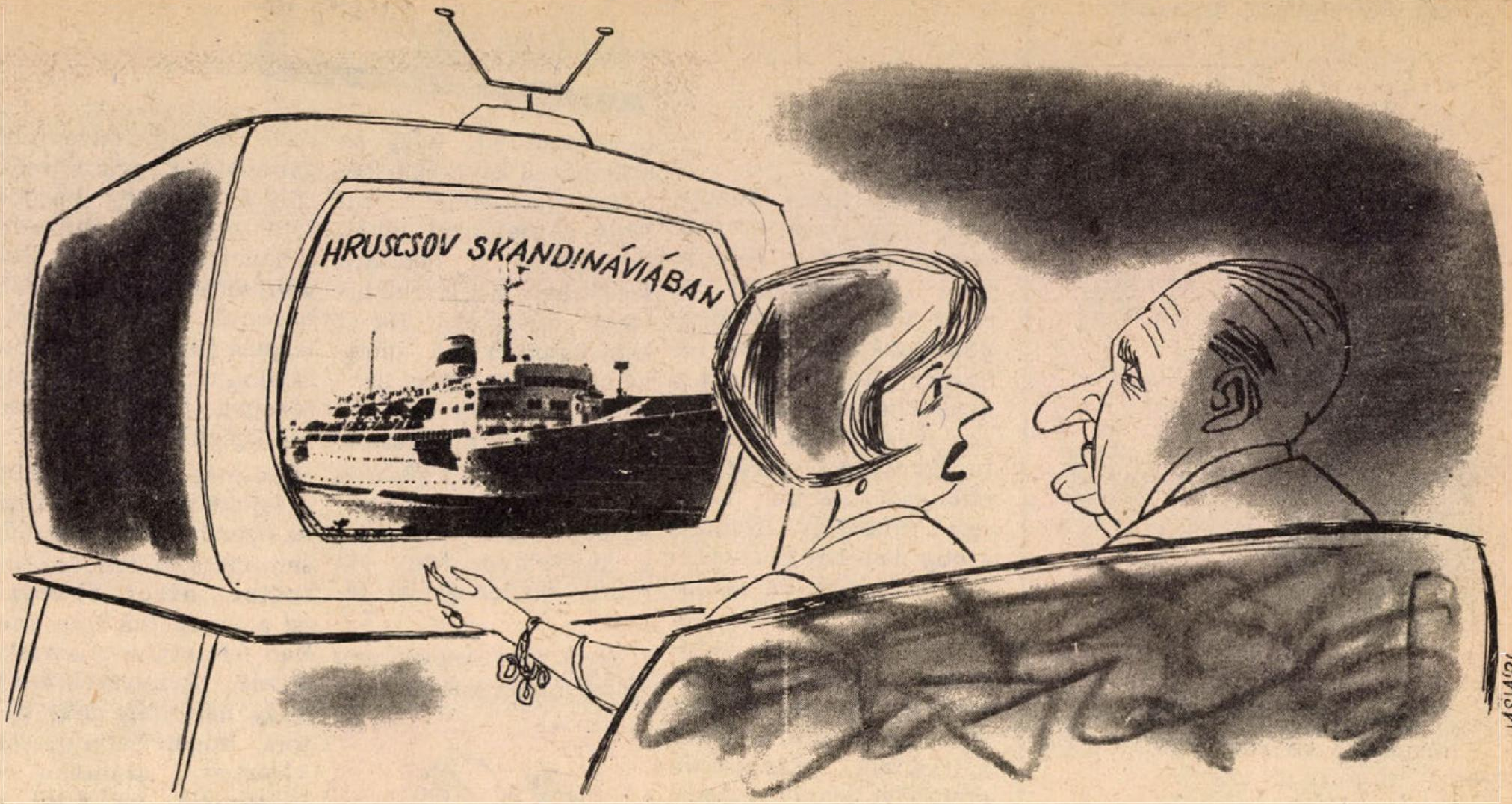

– Johnsonné: Látod fiam, csak mi ülünk állandóan itthon! . . .

Ki mit LÁT, ki mit HALL

A irodalom tanító, nevelő, felemelő hatása felmérhetetlen. Az irodalom szórakoztatva nevel, de ha nem szórakoztat, akkor is nevel. Nincs az az unalmas regény vagy színdarab, amelyből ne lehetne valamit tanulni. Valamit mindenki kivesz belőle a maga módján, a maga lelki szükségletei szerint.

Itt van például a Hamlet. Kimeríthetetlen kincsesbánya! Ha Shakespeare a teremtés fele, akkor a Hamlet legalább egytizede, ami nem kis dolog, ha csak a csillagászat legújabb eredményeit vesszük figyelembe. Mennyi tanulság, mennyi megszívlelendő életigazság egyetlen színdarabban.

Az elmúlt héten egy nagyobb társasággal néztem meg a Hamletet a Madách Színházban. Utána beültünk egy eszpresszóba, s párolgó feketekávé mellett beszéltük meg, ki mit látott, ki mit hallott, mit vett ki a darabból. Voltak a társaságban fiatalok, öregek, férfiak, nők. Azok a rövid megjegyzések, amelyek marokra fogták a Hamlet lényegét, nemcsak az irodalom nagy nevelő hivatását mutatták meg, hanem a brit szellemóriás sokrétűségét is.

Az alábbiakban hozom nyilvánosságra ezeket az általam gondosan feljegyzett véleményeket:

— A darab éles állásfoglalás a babona ellen, mert megmutatja, hova vezet, ha valaki hisz a szellemekben.

— Előttem nem egészen világos a darab alapgondolata. A főszereplő töprengett, hogy lenni vagy nem lenni. Először azt hittem, hogy lenni, de később mégis kiderült, hogy nem lenni.

— Érdekes darab az őrültségről. Én különben már akkor tudtam, hogy Hamlet nem normális, amikor magában beszélt.

— Én is nagyon sajnáltam Hamletet, nagyon kulturált királyfi volt, ez abból is látszott, hogy annyit törődött a színjátszó csoporttal.

— Ami igaz, az igaz, azért az az Ödipusz mégis jobban tisztelte az anyját.

— Amikor a nőt kolostorba küldte, én már tudtam, hogy rossz vége lesz.

— Shakespearenél nagyon alacsony az átlagéletkor.

— A legjobb volt a vívás, különösen Hamlet egyik tercparádja.

— Megmutatta a darab, mi van akkor, ha hiányzik a megbocsátás. Miért kellett Hamletnak mindjárt a király életére törni? Mert az egyszer hibát követett el?

— Szép kis apa, aki ilyenre tanítja a gyerekét! Ebből a darabból minden apa megtanulhatja, hogy csillapítani kell a gyereket és nem cukkolni.

— Az persze, hogy Hamlet színdarabot írt, még nem jelenti azt, hogy normális volt.

— Kicsit hosszú volt a sírásó jelenet. A sírásás nem termelő munka.

— A sírásók legalább dolgoztak. De a többiek nem dolgoztak, csak bosszút álltak.

— Hamlet igazi hivő. Vallásos ember ugyanis megvárja, amíg az áldozata befejezi az imáját és csak utána szúrja le.

— Komolyan mondom, kedvem lett volna a végső tömegmészárlás után megkérdezni: most jobb?

— Hábetler Jani is ölt, de nem ingadozott ennyit.

Én is elmondtam különben a véleményemet. Szerintem a darab tulajdonképpen arról szól, hogy Gertrud szeretne még egyszer férjhez menni, de ez nem megy simán. Az alapgondolatot különben világosabbá tenné, ha a darabnak ez lenne a címe: „Válás dán módra”.

Feleki László

Vizsgák előtt Texasban

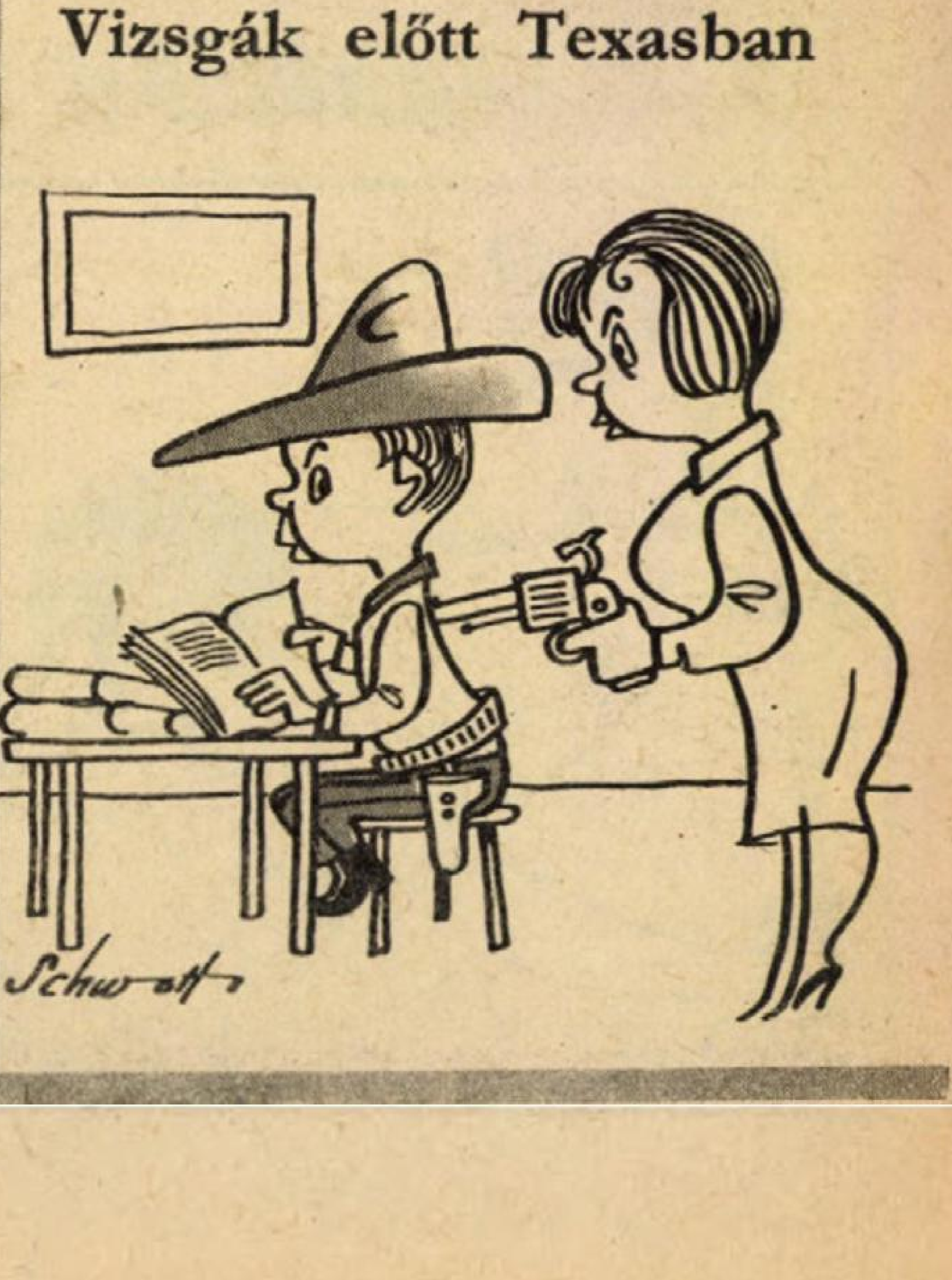

A családban marad

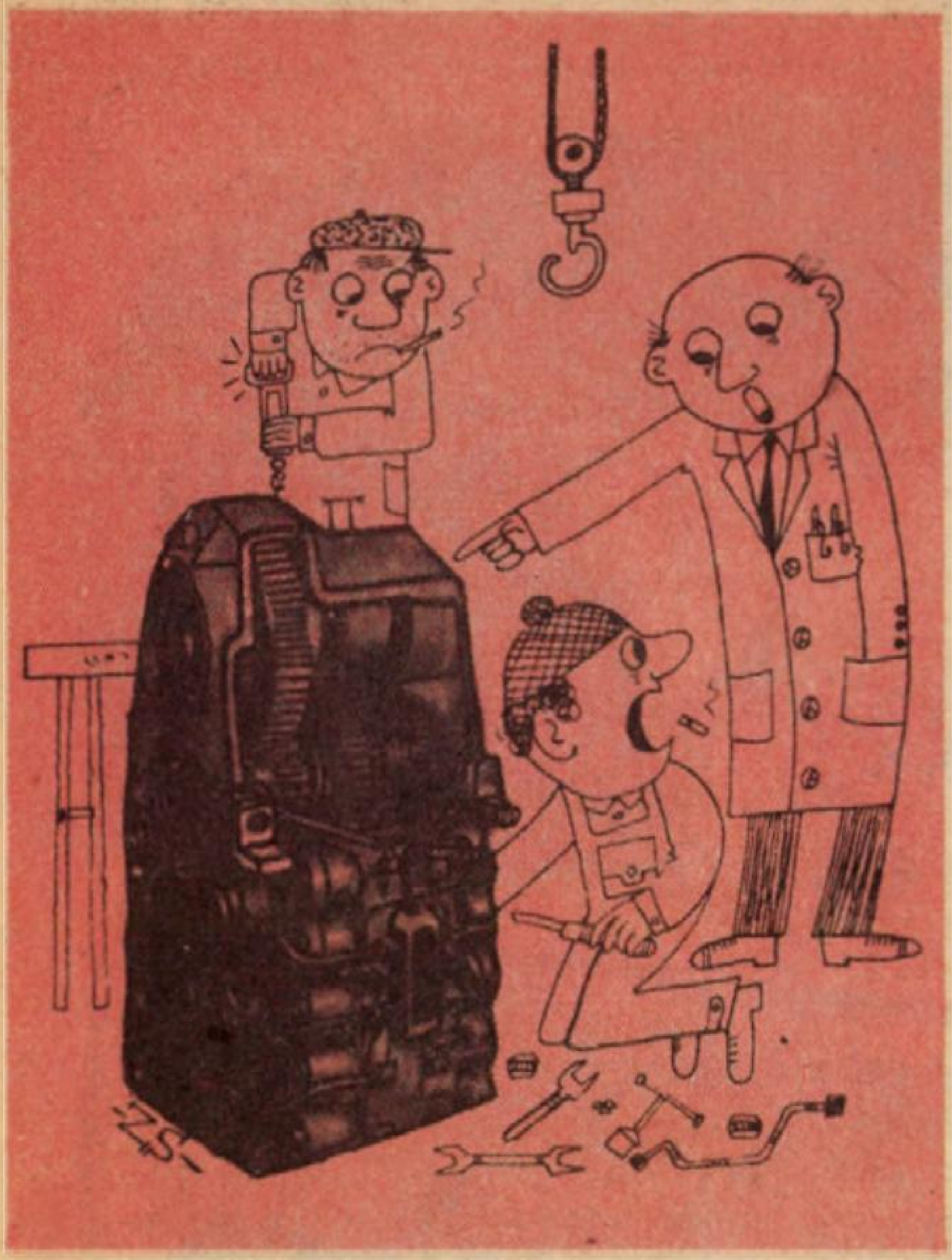

– Ez már megint selejt lesz!
– Hát aztán! Mi nem exportra dolgozunk.

Dráma a levegőben

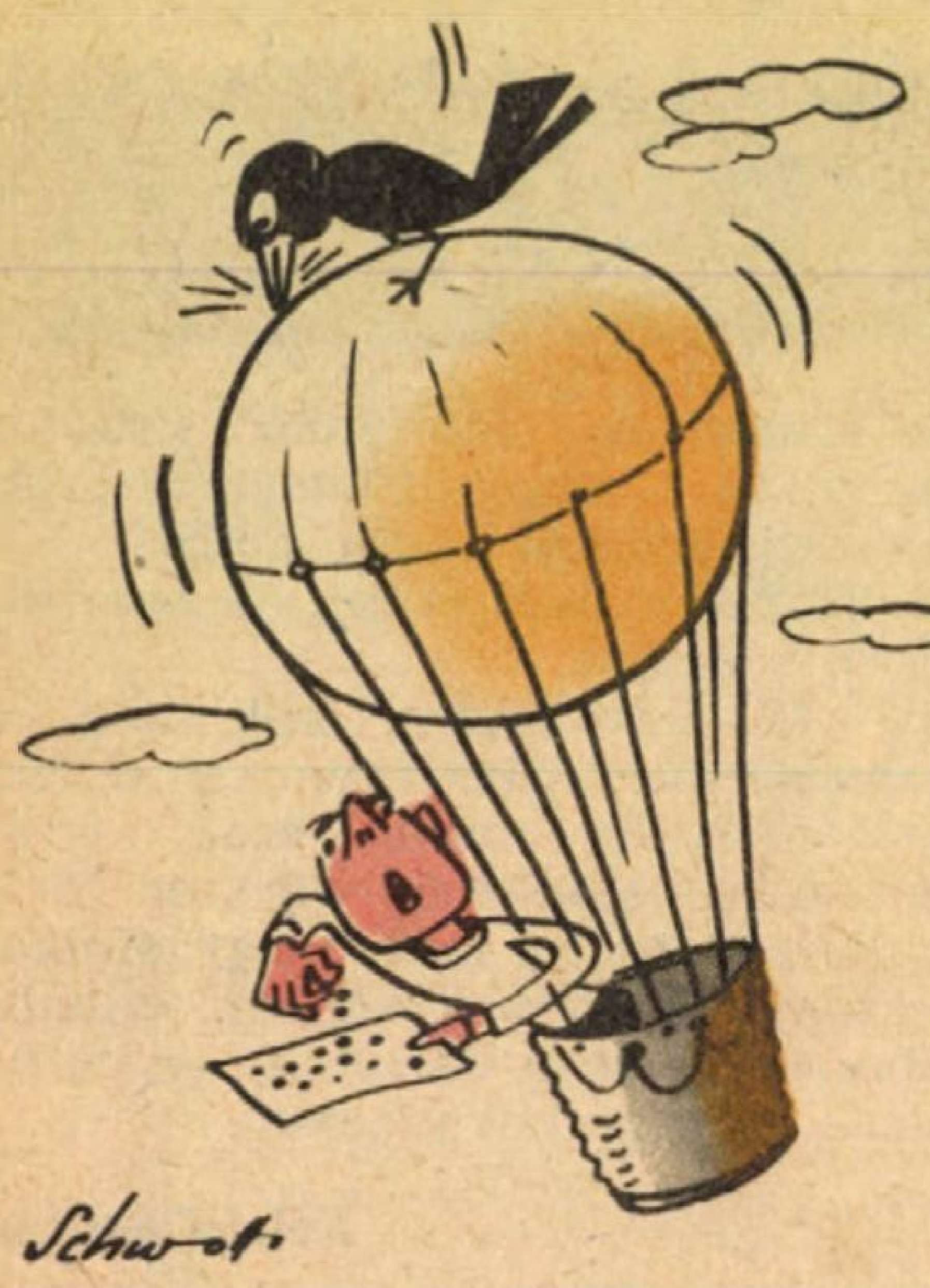

– Pi-pi-pi-pi-pi-pi ...

LEVÉL a kölcsön ügyletről

Tisztelt Uram!

Az ügy azzal kezdődött, hogy ön a hivatal berendezéséből néhány jobb bútordarabot — mint állítja átmenetileg, kölcsönképpen — a lakására vitetett. Ha ezt a gyakorlatban általánosan még ki nem alakult tevékenységet arról az oldaláról nézem, hogy egy túlzsúfolt hivatali szoba nem hat korszerűen, viszont az ön otthonában kényelmesen el lehetett helyezni a bútorokat —, akkor a dolgot rendben levőnek nyilváníthatnám. Ez azonban túlságosan szubjektív szemlélet lenne részemről. Ha az ön bútorszállítói tevékenységét a másik oldaláról nézem, úgy vélem, nem vétek a kötelező objektivitás ellen és ez esetben nem tudom hibáztatni azokat a kartársakat, akik ön ellen a vizsgálat megindítását kérték. Persze kérhették volna egy kis jóindulattal a vizsgálatot ön ellen iparigazolvány nélküli bútorfuvarozásért, tehát kontárkodásért, jogosulatlan iparűzésért, de ők úgy látták, hogy a bútorok eltulajdonításáról van szó. Gyanúsították önt! Sajnos, ilyenek a kartársak...

Persze, én egyáltalán nem adok igazat nekik. Ön annyira eggyé forrt a hivatalával, hogy az otthonát is hivatallá szeretné varázsolni. Nem lehet csodálkozni tehát, ha olykor a lakására szállíttatja a legszebb hivatali bútorokat. Ha a kényelemszeretet motiválná az ön gazdag gondolatvilágát, ha a munka helyett a pihenésre és a semmittevésre vágyna, akkor a bútorokat a lakásából szállíttatta volna a hivatalába, hogy azt minél otthonosabbá tegye.

Erről feledkeznek meg az ön kartársai! Ez nagy hiba! De még ennél is nagyobb hibát követnek el azzal, hogy a hivatalt egy kalap alá veszik az üzemmel és a téesszel. Az jár a fejükben, hogy az üzemből sem szabad hazavinni villanymotort, satút, reszelőt vagy bármiféle más szerszámot; sem feldolgozásra váró élelmicikket, alapanyagot, félkész vagy egészen kész árut, ideértve a gőzmozdonyt és a portáldarut is.

Továbbá az jár a fejükben, hogy a téeszből sem szabad hazavinni gabonafélét, gyümölcsöt, zöldséget, vagy bármiféle más terményt, sem tehenet, hízott vagy soványsertést, anyakocát, baromfit, vagy bármiféle más állatot, ideértve a kombájnt, traktort, aratógépet, teher- és személygépkocsit is.

És mégtovábbá az járt a fejükben, hogy ha már az üzemből, és a téeszből semmit sem szabad hazavinni, akkor bizonyára a hivatalból sem szabad hazavinni íróasztalt, fotelt, könyvszekrényt, vagy bármiféle más bútort, irodai berendezést, ideértve a számoló- és írógépeket, valamint a telefonkészüléket is.

Ismertem egy embert, aki egyszer az üzemből, ahol dolgozott, hazavitt három Vídia-kést. És ismertem egy másik embert, aki a téeszből, amelynek tagja volt, hazavitt egy kocsiderékra való csöves kukoricát. Jó egészségben dolgoznak ma is a munkahelyükön.

Önnek sincs oka tehát az izgalomra. Nyugodt lélekkel várhatja a vizsgálatot. Közben, ha szüksége van rá, vigye haza a hivatal egész pénztárkészletét! Csak átmenetileg, kölcsönképpen...

Földes György

Jucika visszakiabál

Pusztai Pál rajza

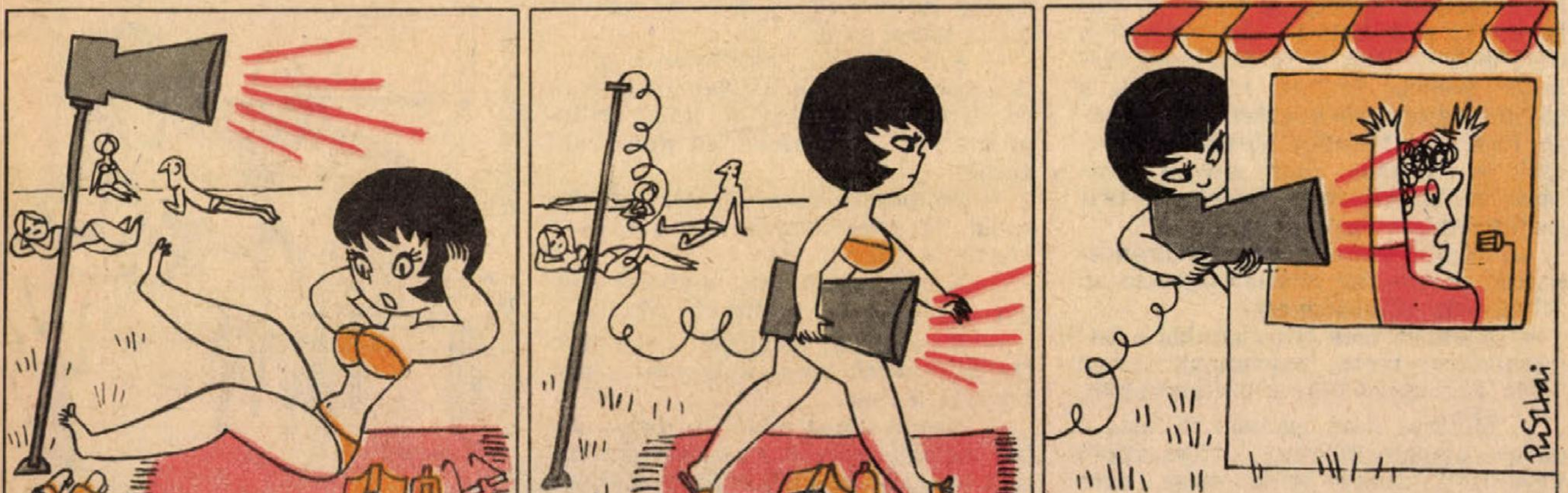

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

JEGYZŐKÖNYVÖN NEM TUDOK ALUDNI!

Bútort vettünk a Rákóczi út 63. szám alatti Lakberendezési Áruházban, tízezer forintért. A „Slupszk" elnevezésű garnitúrát április 11-én szállítottuk haza lakásunkba. Este, mikor lefekvéshez készülődtünk, kiderült, hogy az új rekamié – nem nyílik.

– Bizonyára valami különleges technikával működik. Nyugalom, majd holnap megérdeklődjük az áruházban, miként nyílik – csillapítottuk magunkat, s nyugovóra tértünk az új rekamié mellé, a földre.

Másnap egy készséges eladó az áruházban fél órán át elkeseredetten rángatta az egyik rekeszben kiállított, a miénkhez megszólalásig hasonló rekamiét. Az sem nyílt ki. Az irodában viszont feljegyezték panaszunkat, és nyugtattak: várjunk türelemmel, napokon belül szakképzett asztalos száll ki hozzánk, és megrendszabályozza a makacs bútordarabot.

Egy hét múlva ki is szállt. Gusztálta, mozgatta, tologatta, rángatta, később kalapálta, ütötte, verte és rúgta a pimasz jószágot, de az neki sem engedelmeskedett. Ezután megnyugtatott, hogy azonnal jegyzőkönyvet vesznek fel, mert nyilván selejtes a rekamiénk. Várjunk türelemmel – mondta, s eltávozott.

Vártunk. A bútorboltban, ahol egy hét múlva ismét felszólaltunk, aláíratták az időközben elkészült jegyzőkönyvet, s ismét megnyugtattak: várjunk türelemmel, az ügy most már nem rájuk tartozik, értesítik a nagykereskedelmi vállalatot.

Megint vártunk türelemmel. Újabb két hét múlva másik szakember szállt ki szerény otthonunkba, a nagykereskedelem képviseletében. Ő is szemügyre vette a rekamiét, amelynek kárpitozásán időközben, annak következtében, hogy kétszer ráültünk, mély horpadás is keletkezett, – a konok jószág azonban a magasabb rangú szakembertől sem hatódott meg. Erre a rokonszenves látogató megnyugtatott, hogy a jegyzőkönyv minden adata stimmel, a rekamié valóban selejtes. Várjunk türelemmel – mondta, s eltávozott.

Újabb két hét múlva a Bútorért Vállalat műszaki osztályán nyugtattak meg, hogy a jegyzőkönyvet azonnal továbbítják a reklamációs csoporthoz. Másnap a vállalat kultúrtermében jelentkeztem, ahol a reklamációsok dolgoznak. Megnyugtattak, hogy a jegyzőkönyv valóban hozzájuk érkezett, s hamarosan továbbítják. Várjak türelemmel.

Újabb két hét múlva mentem a boltba. Sajnálkozva elküldtek, mondván, hogy még nem kaptak választ a nagykereskedelemtől, amely még nem kapott választ a külkertől. amely viszont még nem kapott választ a külföldi partnertől. Azzal búcsúztak: várjak türelemmel.

Most várok türelemmel. Türelmem is van, jegyzőkönyvek is vannak. Csak a derekam fáj kissé, mivel ma este ötvenedszer ágyazunk a földre, az új rekamié – mellé.

(zs—n)

Ki tudhatja?

Pusztai Pál rajza

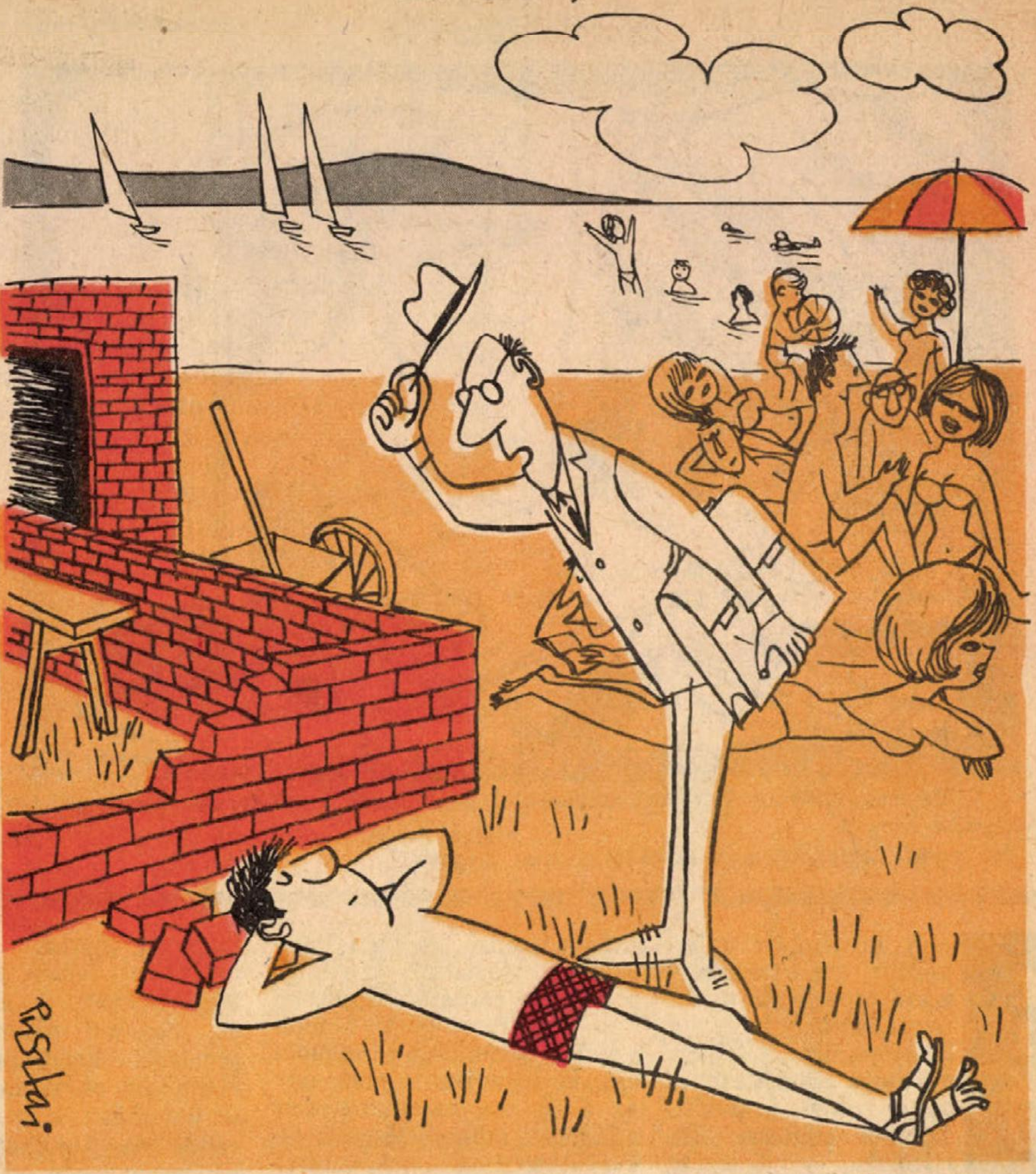

– Bocsánat, ön az építkezésen dolgozik, vagy üdülőnek tetszik lenni?

RINGO JOBBAN VAN!

Ha Nagy-Britanniát az elmúlt hetekben támadás érte volna, a hadsereg, a légierő és a haditengerészet képtelen lett volna ellenállni, olyan pánik bénította meg a brit lakosságot. Ringo Starr, a Beatles-énekegyüttes dobosa torokgyulladást kapott, több napos kórházi ápolásra szorult, s nem utazhatott el az együttes ausztráliai hangverseny-körútjára. A világ minden tájáról kapta a táviratokat: „Get well, Ringo!" („Gyógyulj meg, Ringo!") Ringo most nyilatkozott a világsajtó képviselőinek, és elmondotta, hogy orvosai eltiltották ugyan az üvöltéstől, sőt egyelőre énekelnie sem szabad, de már dobolhat. Az angol közvélemény fellélegzett. Most már jöhet az őszi választás.

Meglepetés a campingben

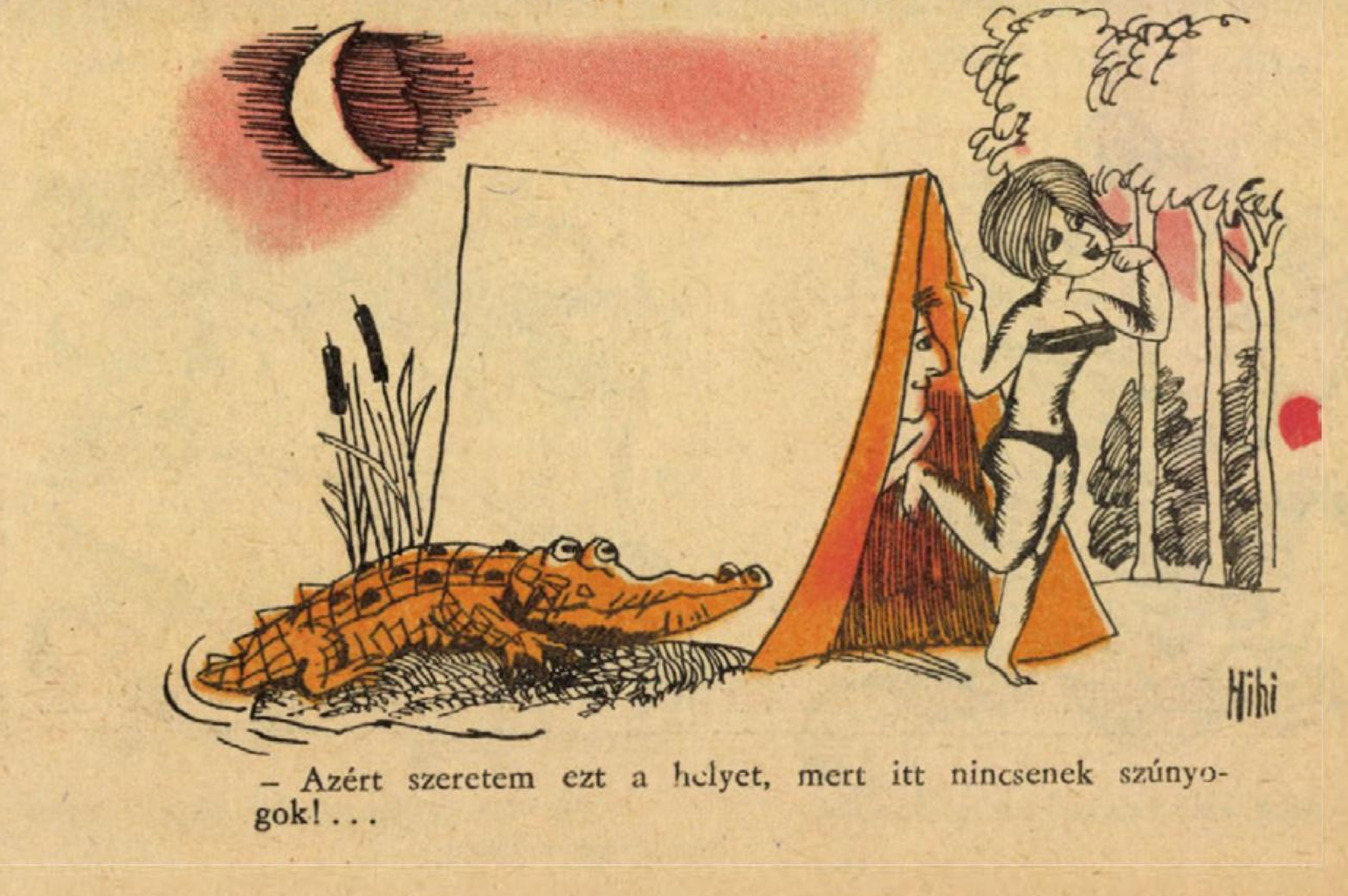

– Azért szeretem ezt a helyet, mert itt nincsenek szúnyogok! . . .

Bolíviai tüntetés

Erdei Sándor rajza

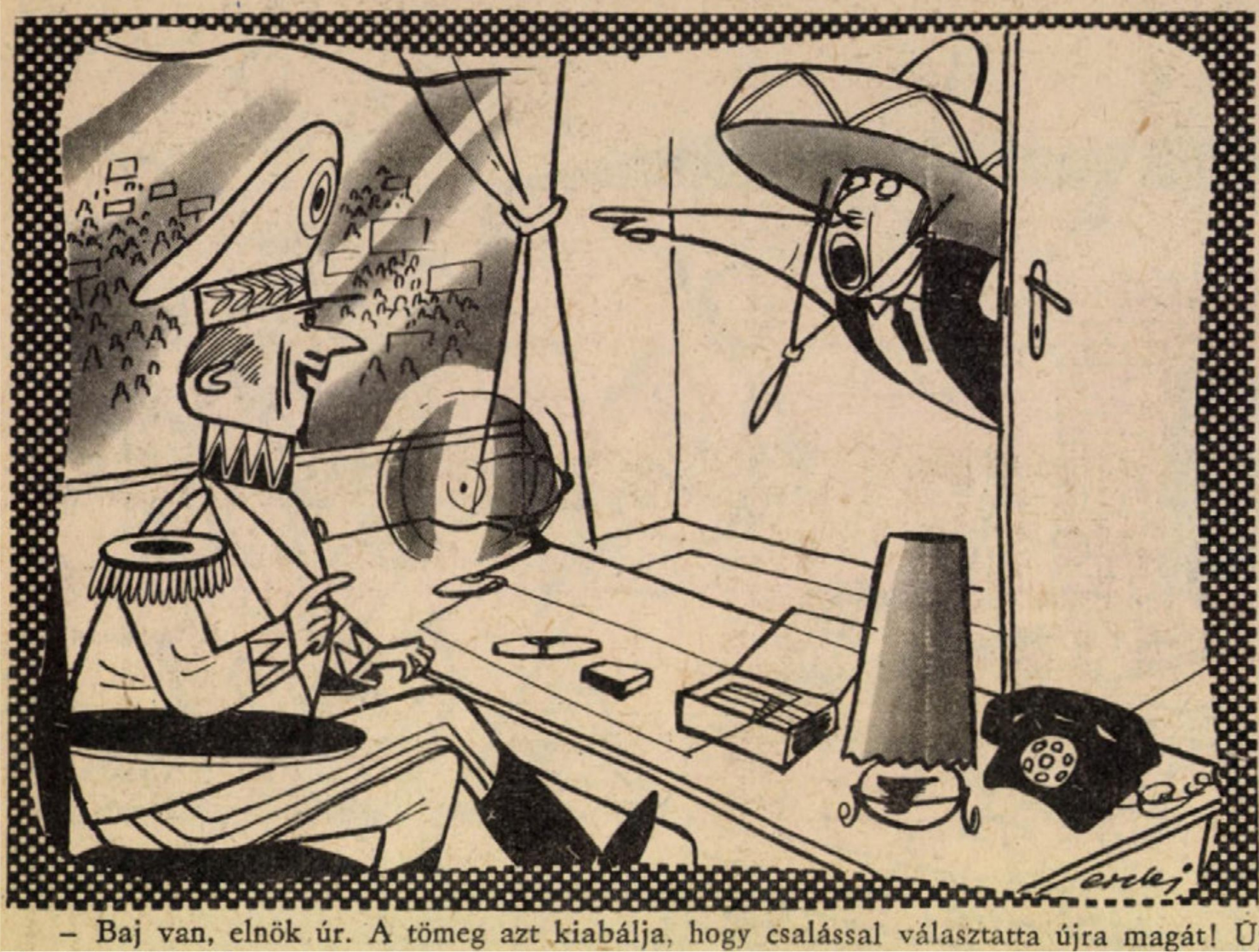

– Baj van, elnök úr. A tömeg azt kiabálja, hogy csalással választatta újra magát! Új választást követel.

· Na bum! Legfeljebb újra megválaszttatom magamat!

TÁBORNOKOK EGYMÁSRÓL

Tudvalevő, hogy a legtöbb angol és amerikai tábornok megírta emlékiratait a második világháborúról, s általában egyikük sem felejtette el önnön kiválóságát hangsúlyozni. Aki azonban azt hiszi, hogy ezek a tábornokok csak dicsérni tudnak, olvassák el, mit írtak tábornoktársaikról. Szóbeli nyilatkozataik sem nélkülözik a bíráló nyiltságot. Az angol Montgomery tábornagy például nemrég a nyugati partraszállás huszadik évfordulója alkalmából kijelentette, hogy szerinte Eisenhower még ma sem érti a normandiai partraszállás stratégiáját.

Az egyik ismert angol közíró, a „Daily Mirror" Cassandrá-ja viszont dicséretekkel halmozza el Eisenhowert. Egyenesen csodálatosnak tartja, hogy több százezer dollárt jövedelmező könyvet írt egy olyan ember, aki életében nagyon kevés mondatot tudott befejezni.

Senki se higgye, hogy Eisenhower megsértődik az ilyen megjegyzésekre. Más lenne persze a helyzet, ha valaki a golftudását vonná kétségbe.

KIKÜLDETÉS

A Bovlimpex üzletkötője azzal a nagyszerű megbízással ült repülőgépre, hogy a lehetőséghez képest egymaga biztosítsa hazánk teljes krokodilbébibőr ellátását. Benáreszbe érkezése után, a második napon már telexezett, hogy a tárgyalások jó irányban kezdődnek.

A következő telefon arról adott tájékoztatást, hogy bizonyos nehézségek felmerültével számolni kell (a tolmácsot egyéb ügy miatt lecsukták stb.), de mindent megtesz azok elhárítása érdekében.

Repülőpostával részletes jelentéséből kitűnt, hogy egyes helyi szakértők véleménye szerint az idén határozottan kedvező krokodiltojásrakás várható. Amennyiben a Gangesz-parti homok hőfoka különösebb ingadozásnak nem lesz kitéve, úgy az évek óta megmerevedett világpiaci árak megingása elkerülhetetlenül bekövetkezhet. Ezen túlmenően múlhatatlanul szükséges az idei primőr krokodiltojások kiköltését a helyszínen kivárni. Ezért a kiszállás hat nappal meghosszabbodik.

Ezután távirat érkezett. A hazánkban ismeretlen, új költésből való bébi-bőrök érzékszervi kivizsgálása során az üzletkötőt – közli a távirat – harapás érte. Szakorvosi nyilatkozat szerint minden remény megvan arra, hogy a sérült testrész a rendeltetésszerű használatra alkalmas marad. A bőrök egyébként, sajnos, gyengének minősíthetők, és az önköltség magasan alakult. A tárgyalások befejezettnek tekinthetők, hazafelé – jelzi az üzletkötő – megtekinti a kairói krokodilbébi-múmiákat (a tartósítás), a római Via Santa Mamma de Draga bőrüzleteit (az árfekvés), és az athéni múzeum krokodilkönnygyűjtő amforáit (honi alkalmazás céljából).

– Ezért fegyelmi úton rúgom ki! – bömbölte Kardács vezérigazgató.

Az üzletkötőt, hazaérkezésének reggelén, már összeült bizottság várta. Az ügy jelentőségére való tekintettel, a sajtót is tájékoztatták. Másnap megjelentek a cikkek: „Az új krokodilbébibőr a legközelebbi hetekben kapható lesz a peremkerületi új lakónegyedek üzleteiben. A pikkelyek maradandó ragyásítására és a pézsmaszag illatlanítására folyó kísérletek sikerrel kecsegtetnek."

Kardács, a vezér, postázás előtt mégegyszer elolvasta a benáreszi üzletfélnek a miniszterhelyetteshez címzett levelét, és sürgősen továbbította. Az előkészítő tárgyalások sikeresen befejeződtek – hangzik a levél. Elkerülhetetlenül szükségessé vált, hogy a jövő tojószezonban a Bovlimpex vezérigazgatója, Kardács Félix személyesen jelenjék meg Benáreszben, a szerződés aláírása céljából. A levelet a Krokótojó Co. elnöke, K'resne ha Hadja radja írta alá.

Dallos Attila

Holland cirkusz Budapesten

Fülöp György rajzai

KERINGŐZŐ TIGRIS

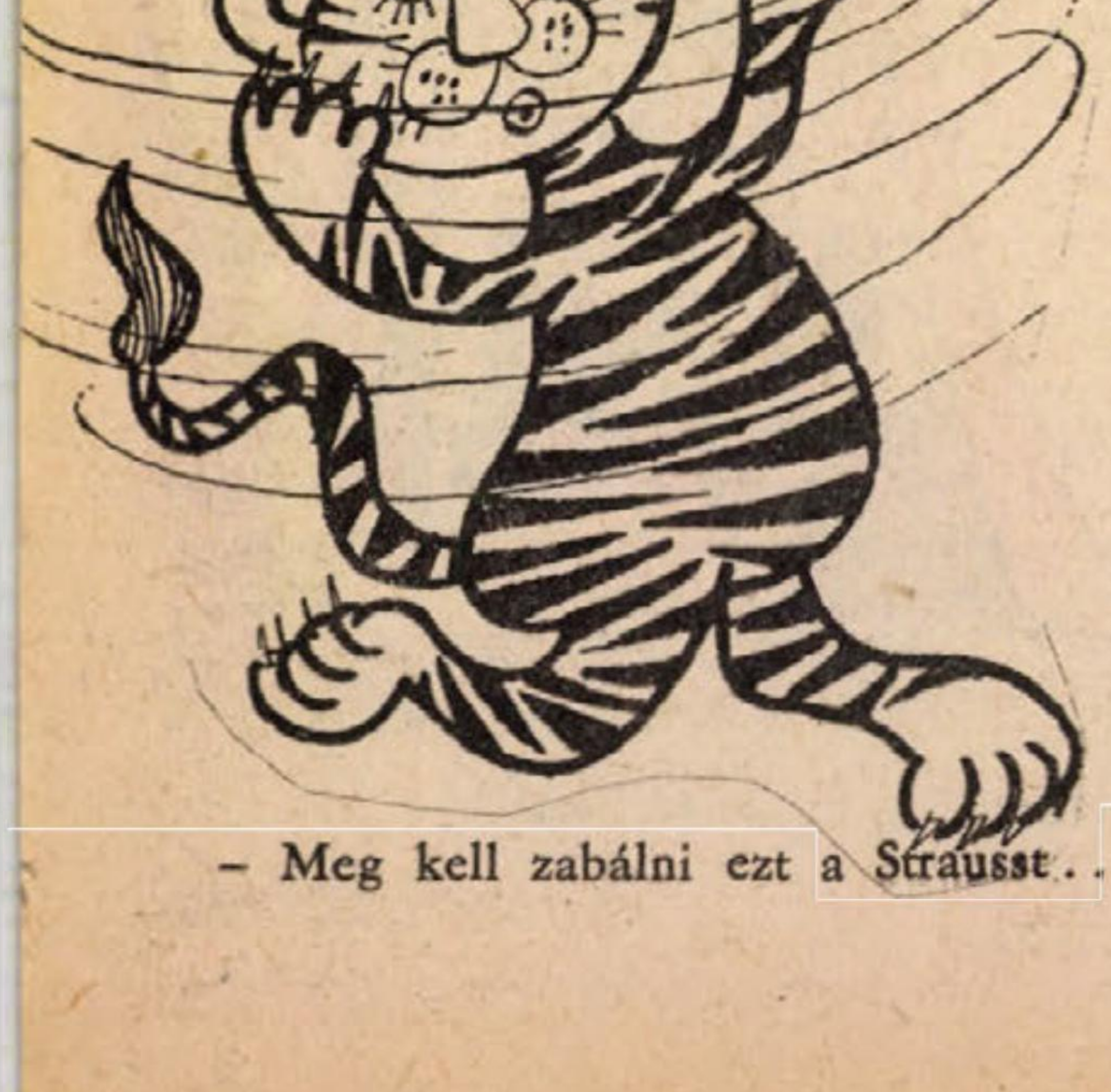

– Meg kell zabálni ezt a Strausst . . .

ÖTEN UGRANAK EGY VÁGTÁZÓ LÓRA

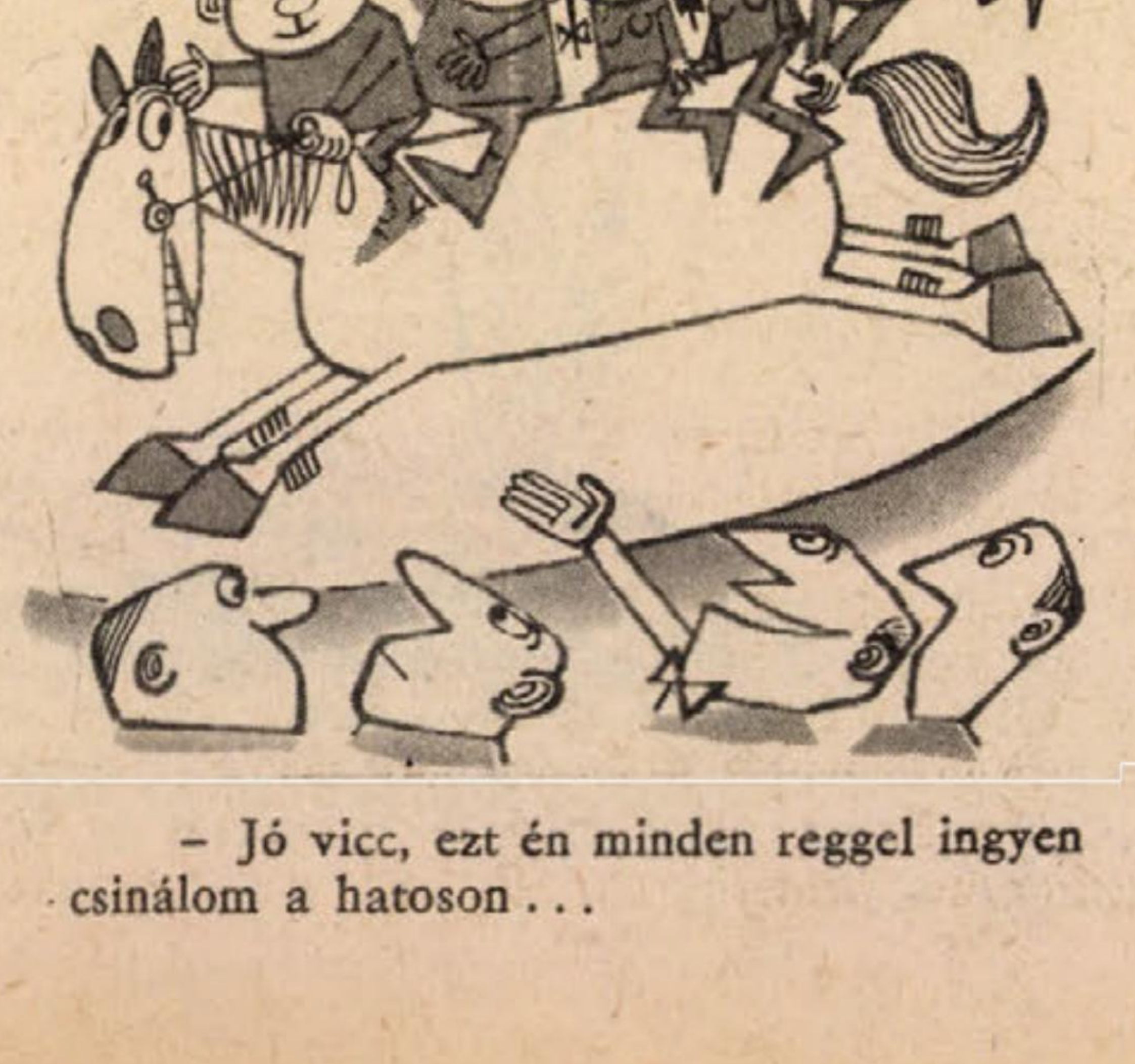

– Jó vicc, ezt én minden reggel ingyen csinálom a hatoson . . .

IDOMÍTOTT DISZNÓ

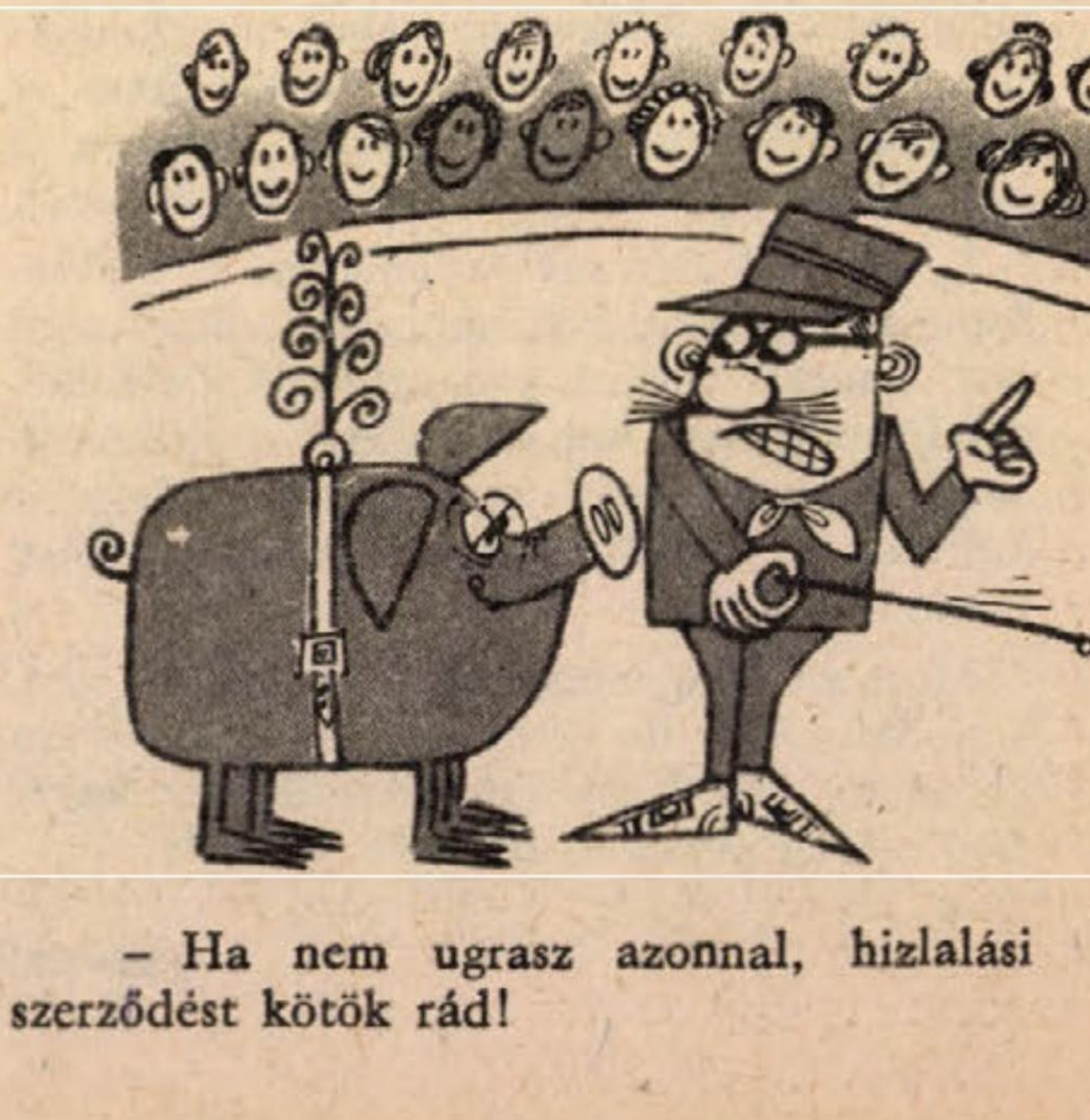

– Ha nem ugrasz azonnal, hizlalási szerződést kötök rád!

VÁRNAI GYÖRGY: LONDONI PILLANATKÉPEK

ANGOL ÚRI DIVAT

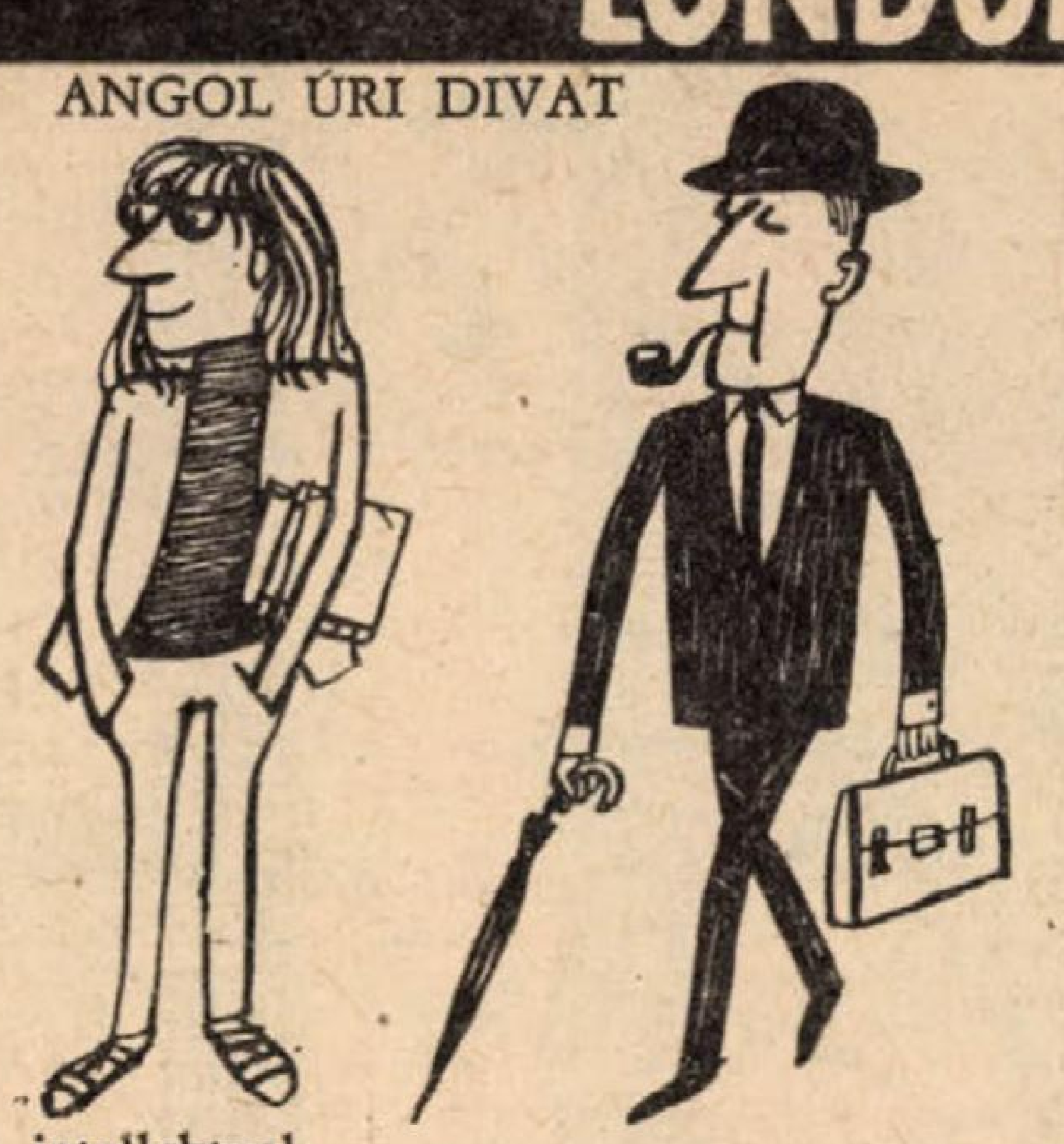

Egy intellektuel Bloomsbury-ből

Egy gentleman a City-ből

EGY DÜHÖNGŐ FIATAL

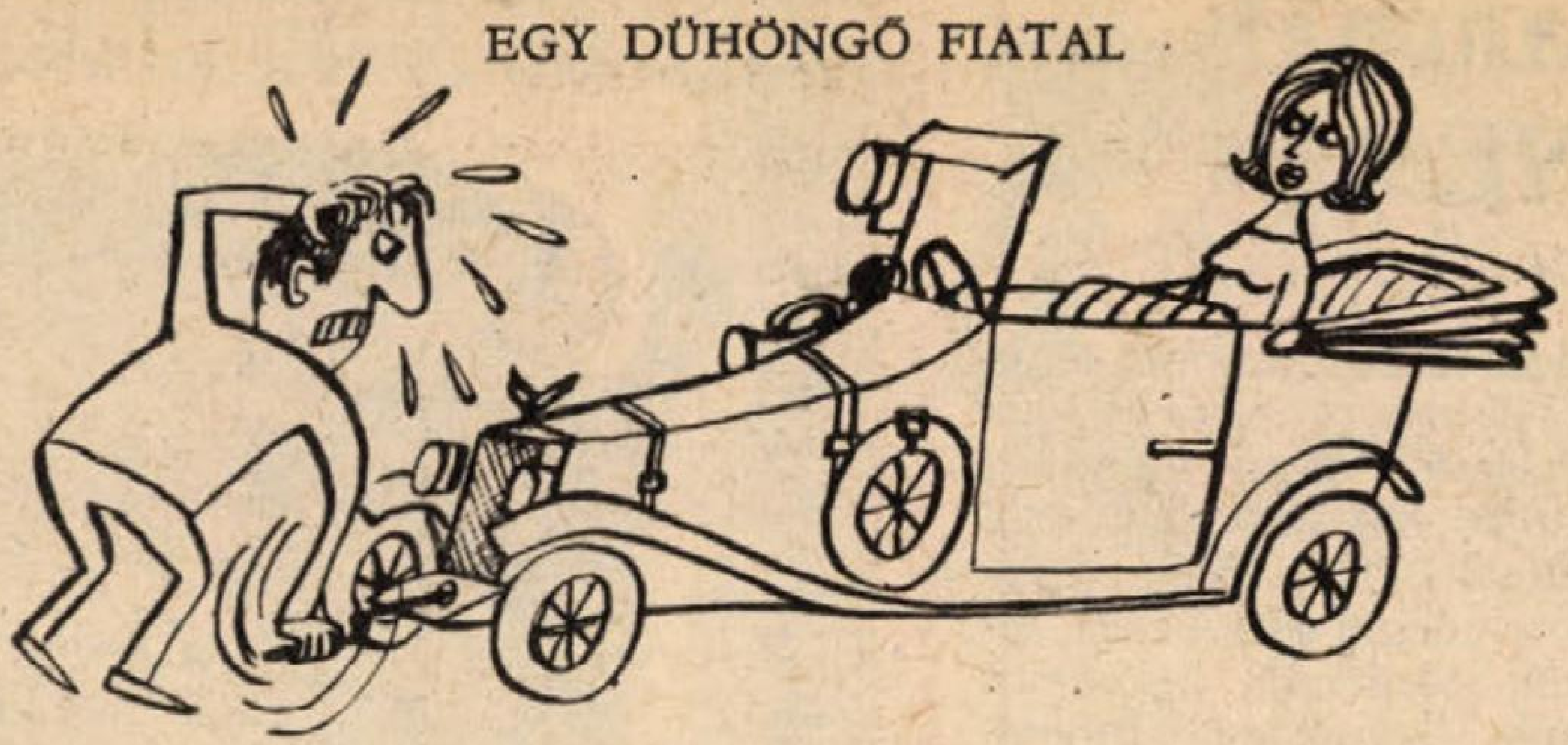

EGYEDÜL A TENGERREL...

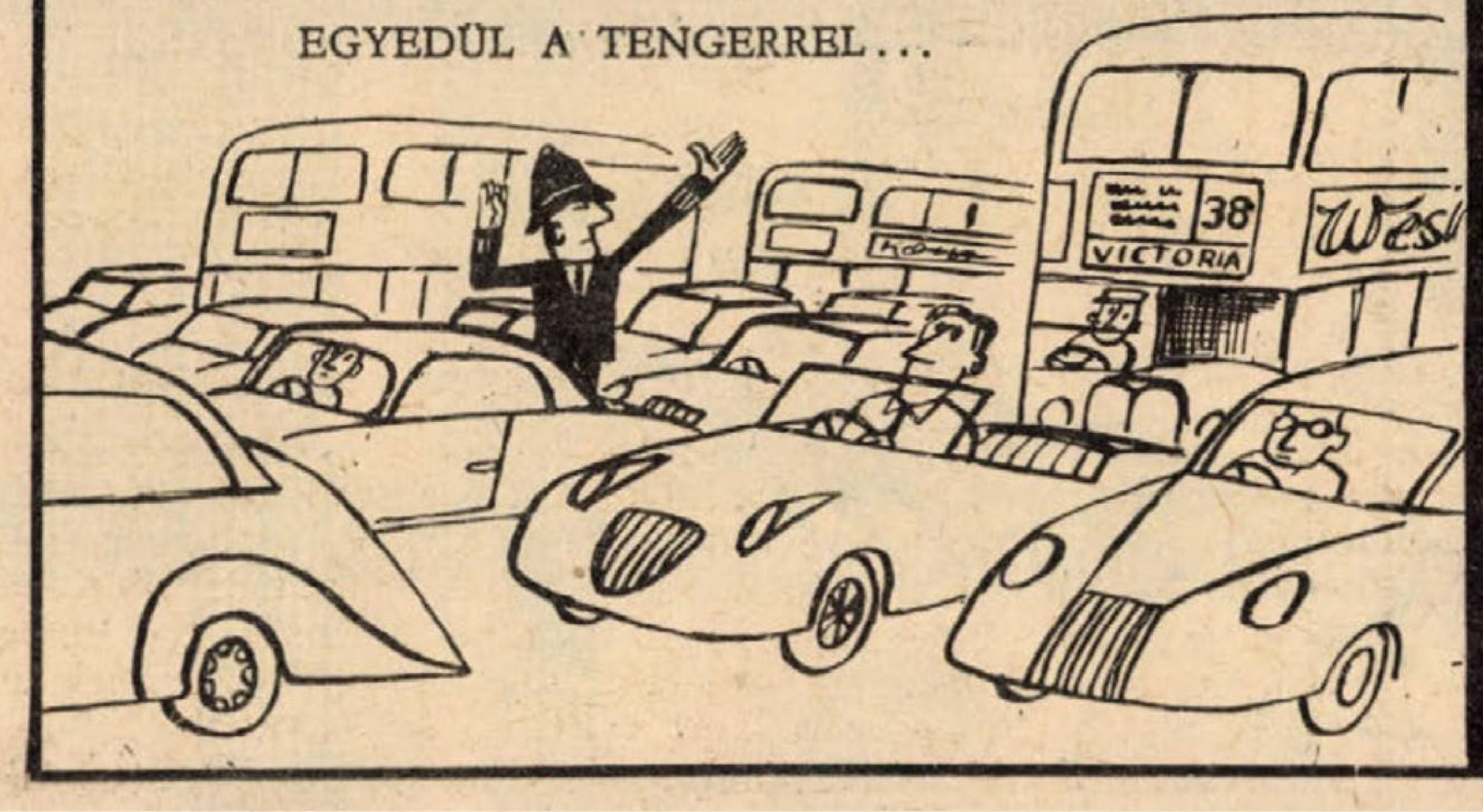

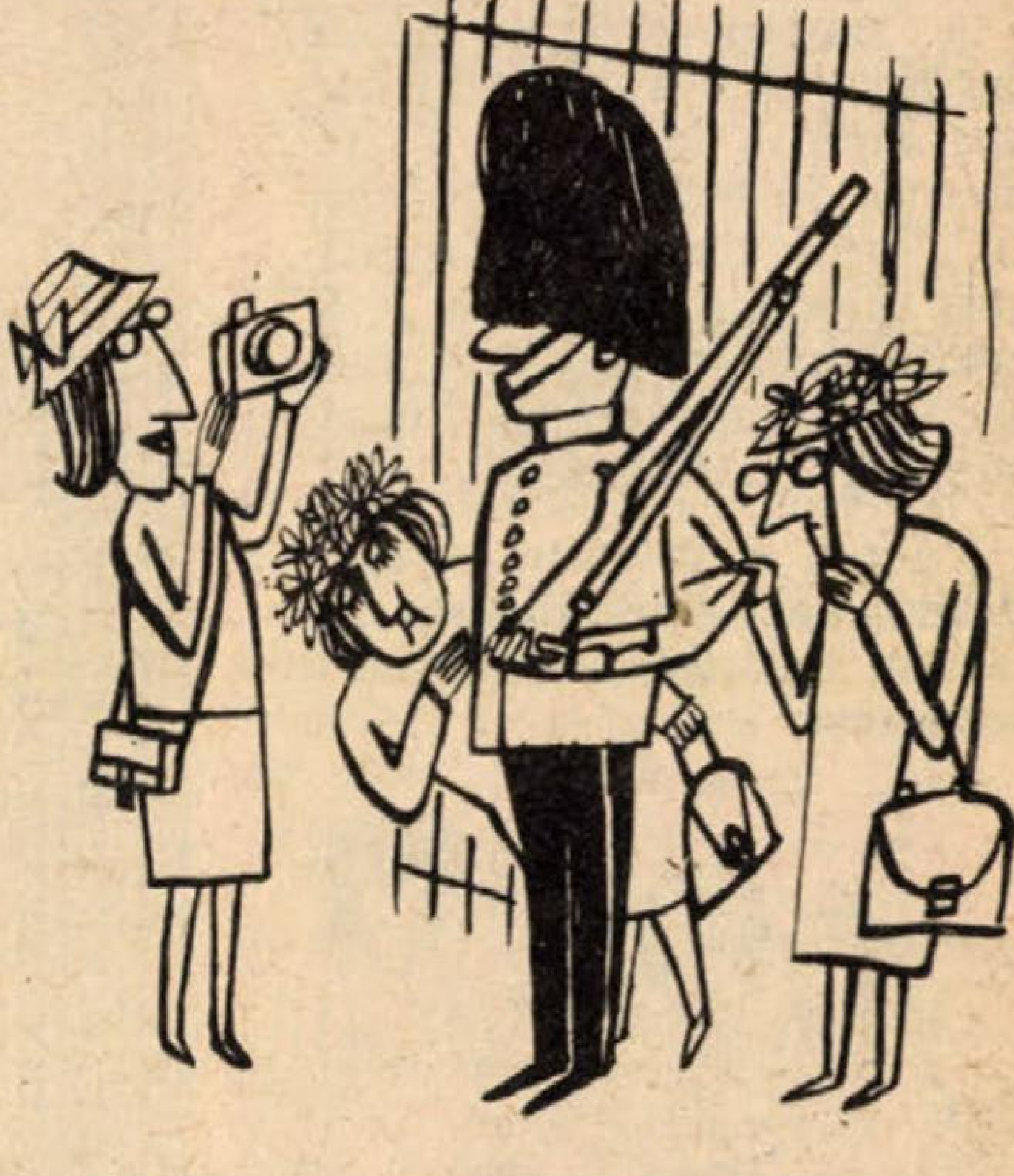

Amerikai turisták + egy mártír

VADÁSZNAPLÓM

Kenya, március 5. 1964. Végre, újra itthon vagyok Afrikában, először életemben és újra hódolhatok vadászszenvedélyemnek. Már többször akartam hódolni, de mindig közbejött valaki más. Pedig nincs szebb, mint a vadászat!

Már harmadik napja vagyok itt ebben a sátorban. Vadállatot még nem láttam, csak egy oroszlánt. Őt is csak fényképen, amint egy másik vadász elejtette.

Március 20. Dögletes levegőben elindultam bennszülött kísérőmmel és ahogy megyek, jön velem szemben egy bájos zebra. Egyetlen lövéssel szívenlőttem. Ezek az állatok megszokták az ilyesmit, hiszen ez az életük. Jobb neki, ha én lövöm le, mint ha az oroszlán tépi szét. Én, a magam részéről, nem szeretem a zebrahúst, mert csíkos, jobb szeretem a marhát, meg a borjút, ami hiánycikk Kenyában, ritkán lehet lőni. Na de mindegy. A halott zebrát kitettem csaléteknek, hiszen én oroszlánokat akarok lőni. Hamarosan nem történt semmi. De a vadász türelmes, mint a rózsa, ahogy mondani szoktam és ahogy hat órája döglődöm a sárban, a bűzös rohadt indák között, egyszerre csak megjelent egy hatalmas oroszlán. Hímoroszlán volt. De lehet, hogy nőstény, nem adok a flancra. Az őserdőben nincsen udvariasság. Az oroszlán meglátta a zebrát és morogni kezdett. Én nem szóltam semmit. Gondosan lőttem, mert az oroszlán ravasz, de az emberszagot nem érzi meg, ő maga is olyan büdös.

Az én oroszlánom gyanútlanul marcangolta a halott zebrát, amikor lőttem. A golyóm a két szeme között hatolt be az agyba. Az oroszlán abbahagyta az evést. Beállt az úgynevezett haláleset. Nagyon megsirattam szegényt, szép, hatalmas példány volt.

De még fel sem ocsúdtam máris arrajött egy élő zebra, oroszlán üldözte. Az oroszlán hirtelen ugrott és leszakította a zebra balcombját és fél-fenekét. A zebra ezúttal megmenekült, mert az oroszlán beérte ezzel az aránylag kis falattal. Az ilyen incidensek mindennaposak az őserdőben. Én nagyon sajnáltam a zebrát, amint letörten továbbhaladt és utánalőttem, hogy megadjam neki a kegyelemdöfést, de célt tévesztett, másképpen eltaláltam volna.

A halott zebrára rászálltak a keselyűk, meg a rovarok, hamarosan szépen eltakarították az egészet. Az őserdő szereti a rendet. Ez az élet rendje. Itt mindenki mindenkit megeszik. Furcsa szokás, de az igazi vadász nem csodálkozik, csak élvezi a természetet és lő.

Március 25. Napokig ágyban feküdtem, halálra csípve, meg elővett a láz, ami a malária nevű betegségtől van. Kellemetlen, mert rázza az embert a hideg és a magas láz miatt félrebeszél. De beszélhet az ember egyenesen is ezeknek az undok rovaroknak, lepattogzik róluk a szép szó. Csak akkor nyugszanak meg, ha agyonüti őket az ember.

Március 30. Ma lőttem mindenféle csacsiságot, hála Isten valamivel jobban vagyok. Csak már otthon lennék, Pesten. Megint sírtam, mert elefántot lőttem, de nem volt neki ormánya. Biztosan nem is volt elefánt szegény. De senki sem ismeri ki magát itt a sok vadállat között. Hasonlítanak is egymásra. És annyit vakaróztam, hogy már nem is látok tisztán. A levegő dögletes és hiánycikk. Holnap indulok haza.

Budapest, április 6. Megérkeztem Pestre. Boldog vagyok. De be kell vallanom, hogy honvágyam van. Hiába. Aki — ahogy mondani szoktam — Afrika vizét issza, vágyik annak szíve vissza.

Királyhegyi Pál

manónak NEM!

A debreceni Csokonai Színház 1956-ban mutatta be Verdi „Falstaff" című operáját. Az utolsó felvonás nagy zárójelenetéhez, amelyben Falstaffot a község tündérnek, lidércnek, törpének, manónak álcázott lakossága üldözi, ijeszti – Vámos László, a darab rendezője, gyereklány statisztákat keresett.

A statisztafelvétel hírére masnis, copfos, lófarkfrizurás, kipirult kislányok és reménykedő mamák raja lepte el a próbatermet. A nyüzsgés, zsibongás, izgalom tetőfokára hágott, mikor a rendező és asszisztensei hozzákezdtek a válogatáshoz.

Vámos szemügyre vette a gyerekeket, különállított egy csapat kislányt, s elkezdte a beosztást:

– Egy, kettő, három, négy – ti lesztek a tündérek –, mehettek feliratkozni!

A lánykák és a mamák boldogan sereglettek a segédrendezőhöz, aki a listát vezette. Közben a rendező tovább sorolta a gyerekeket:

– Egy, kettő, három, négy – ti lesztek a lidércek –, menjetek ti is feliratkozni!

S mialatt a lidércgyerekek és az anyalidércek a segédrendező elé járultak, megalakult a harmadik csoport is.

– Egy, kettő, három, négy – törpék –, feliratkozni!

Most már ment a dolog, mint a karikacsapás.

– Egy, kettő, három, négy – intézkedett Vámos –, ti lesztek a manók!

De tovább nem jutott.

Egy pulykavörös képű és vérbenforgó szemű mama áttört a várakozókon, elkapta kislányát, és úgy elrántotta a rendező elől, hogy a gyereknek majd kiszakadt a karja.

– Nem! – harsogta felháborodottan. – Azt már nem! Manónak nem adom a gyermekemet!

És a kislányt maga után vonszolva – elviharzott.

Békés István
anekdotáskönyvéből

szülők és gyerekek

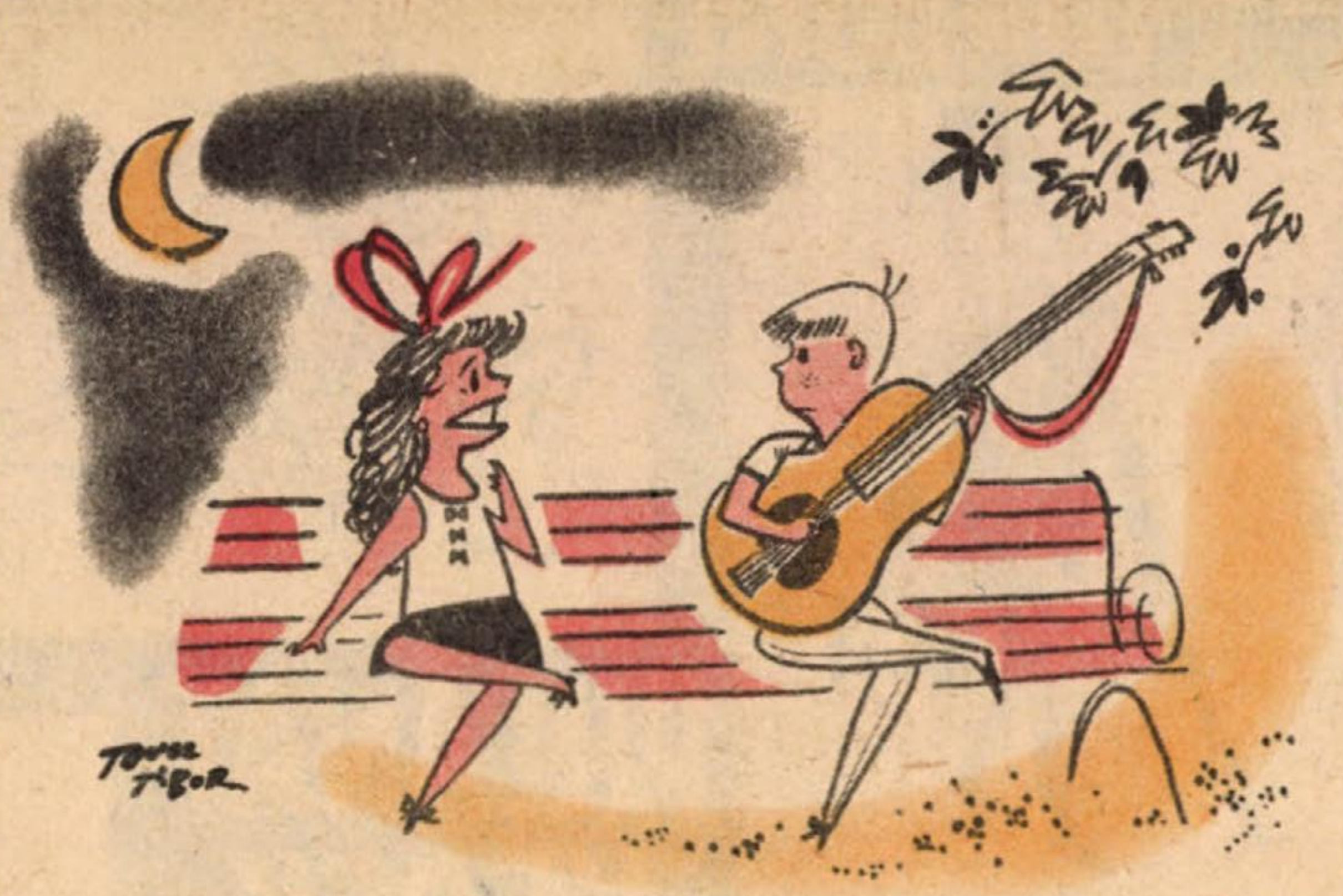

– Az én papám főpénztáros volt, de most már ellenőr, mert elbocsátották! . . .

MAKACS ATYA

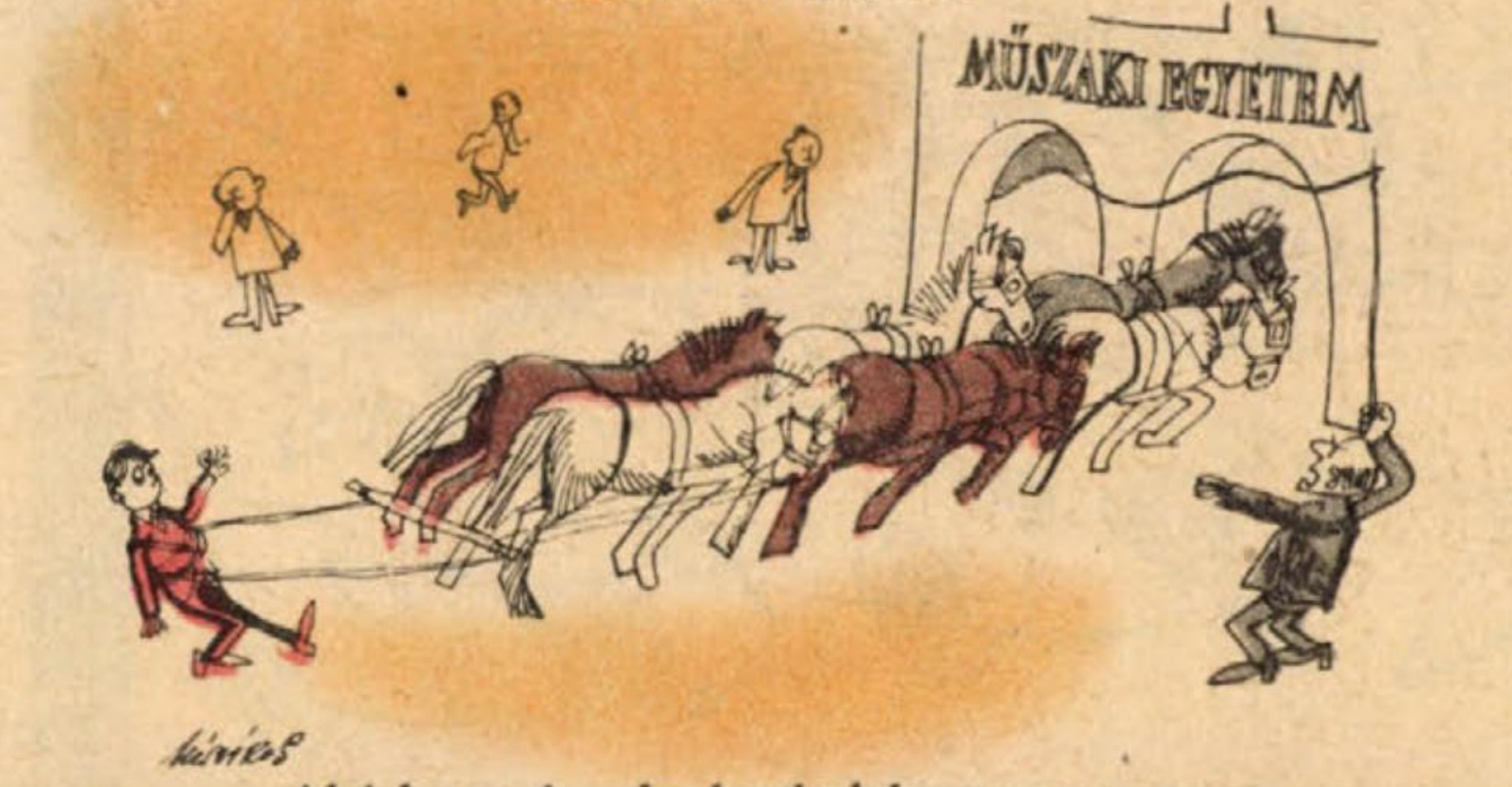

– Akárhogy is, de beviszlek az egyetemre.

ERÉLYES SZÜLŐ

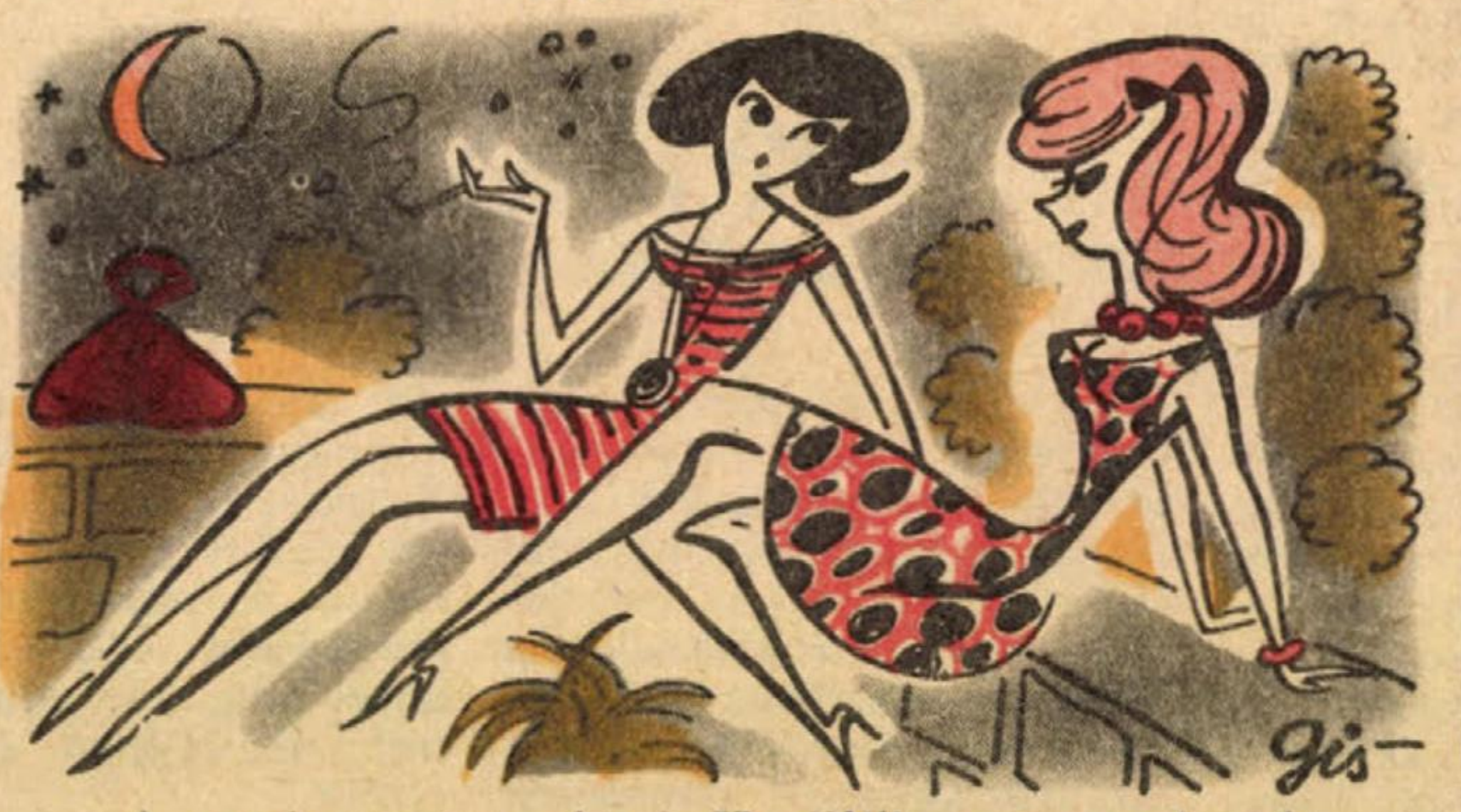

– A mamám nagyon szigorú. Ha éjfélig nem vagyok otthon, megeszi a vacsorámat.

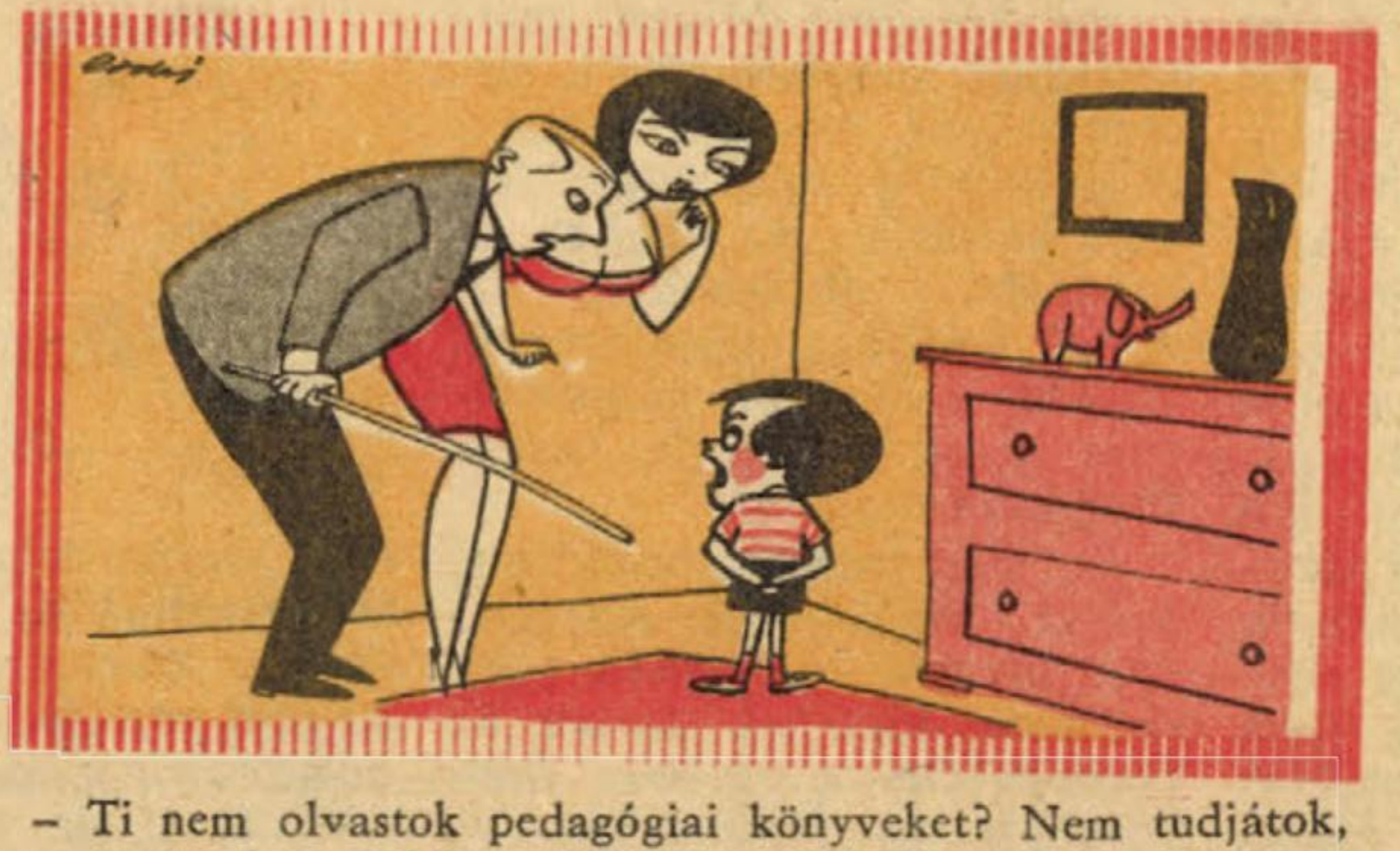

– Ti nem olvastok pedagógiai könyveket? Nem tudjátok, hogy veréssel nem lehet gyereket nevelni?!

GONDOS SZÜLŐK

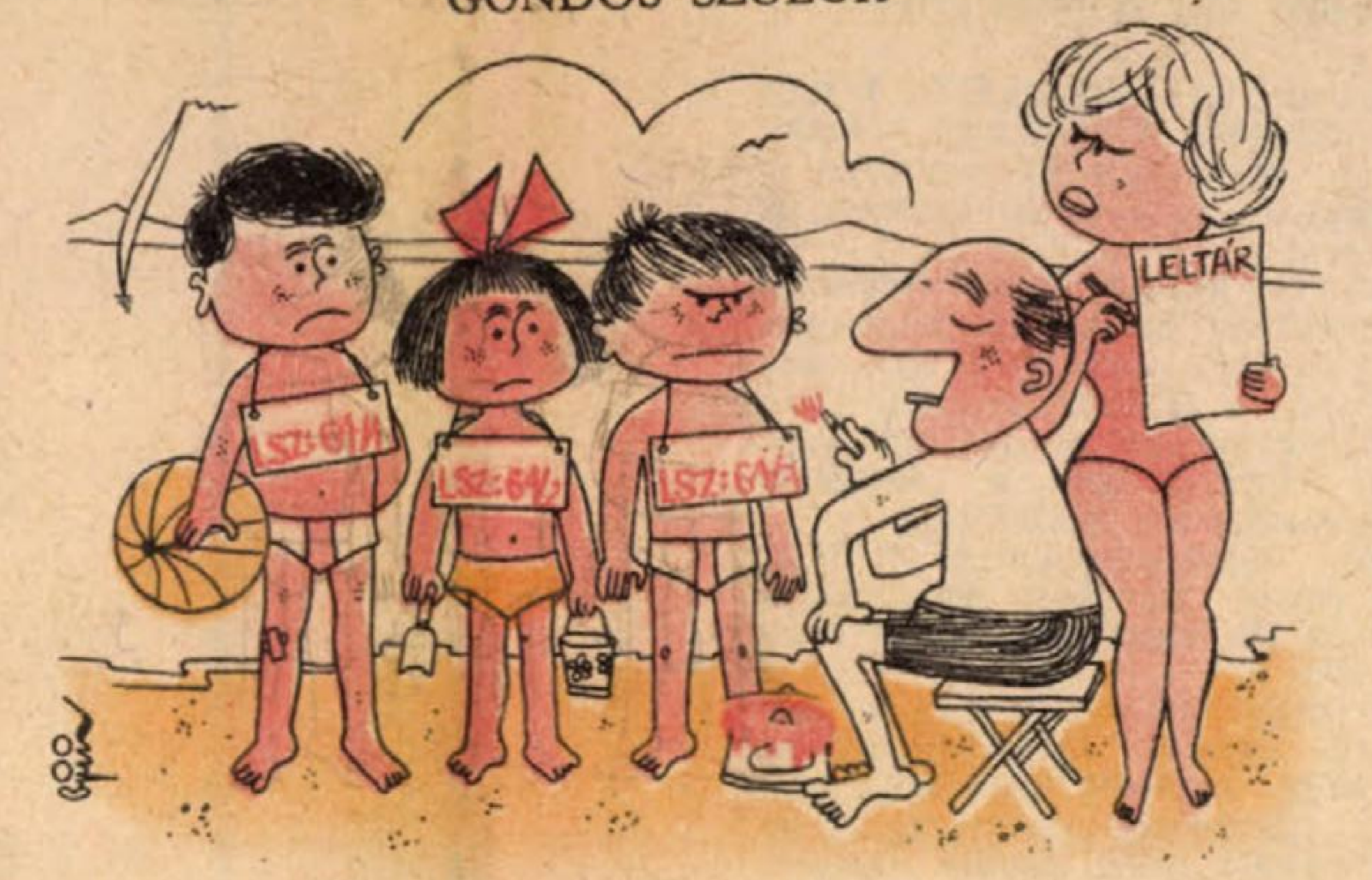

KALANDVÁGY

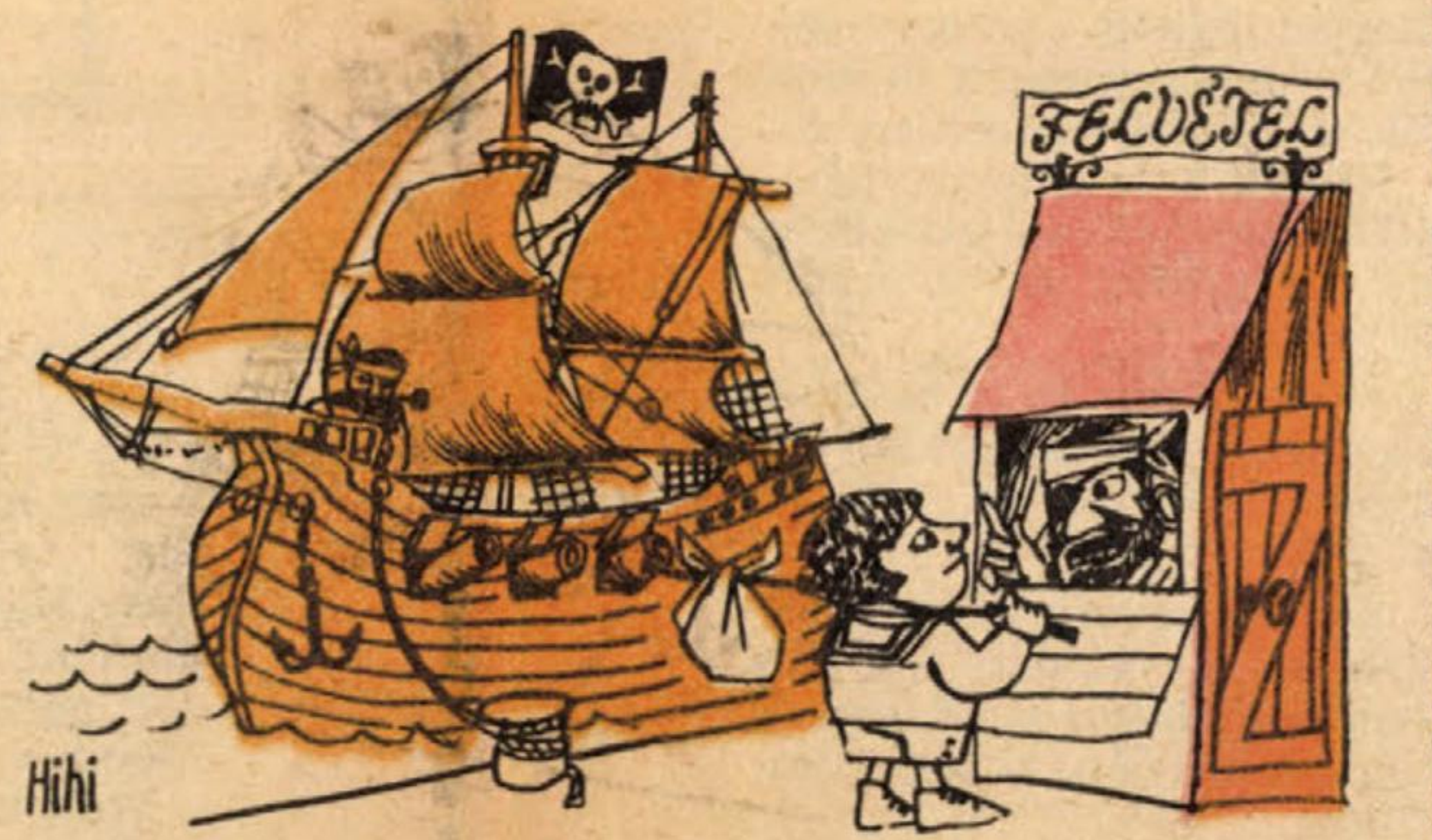

– Nem értem, már te vagy a tizedik pesti gyerek, aki hajósinasnak jelentkezik.

ÍGY NYARAL A NAGYMAMA

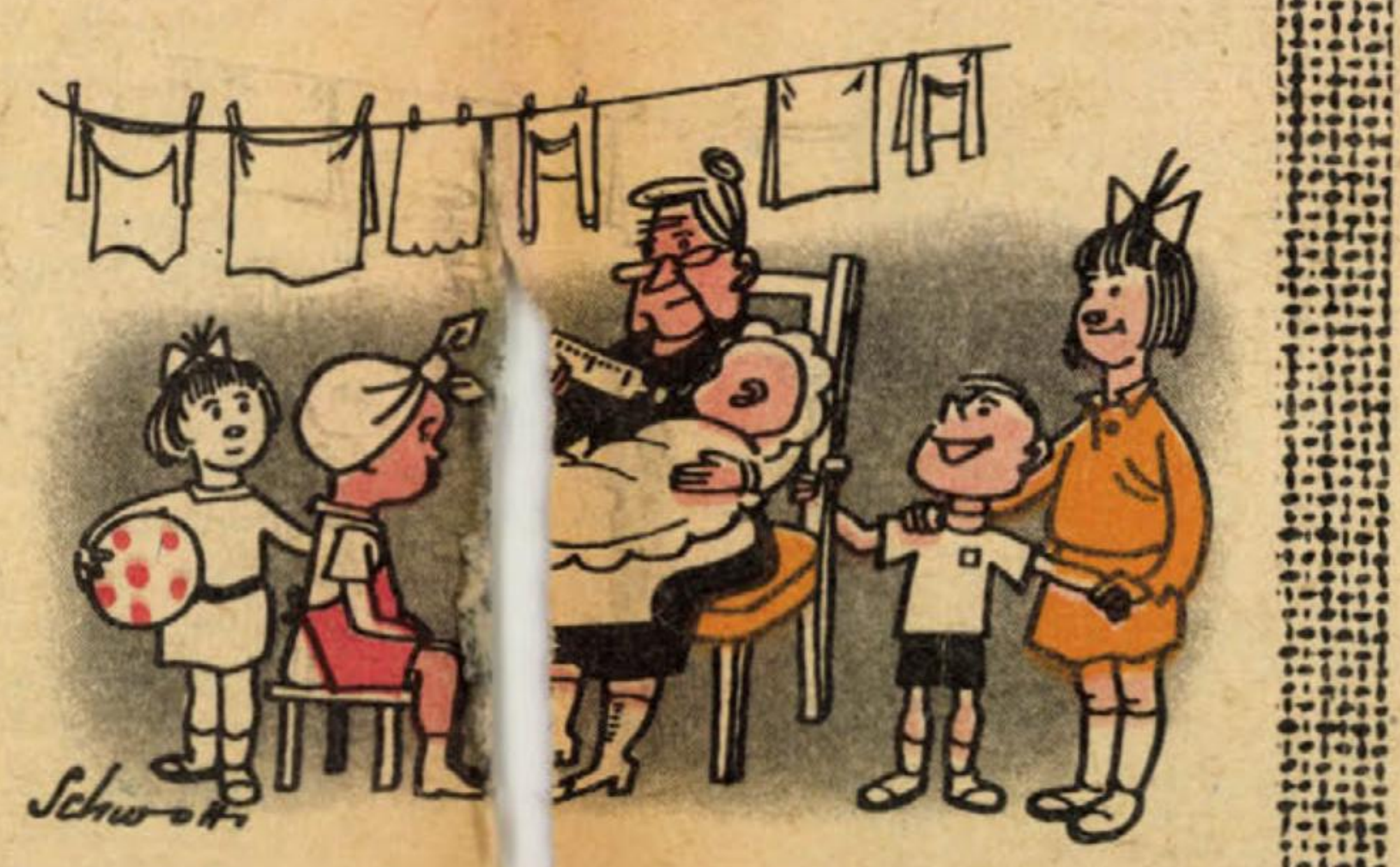

A SZIGETEN

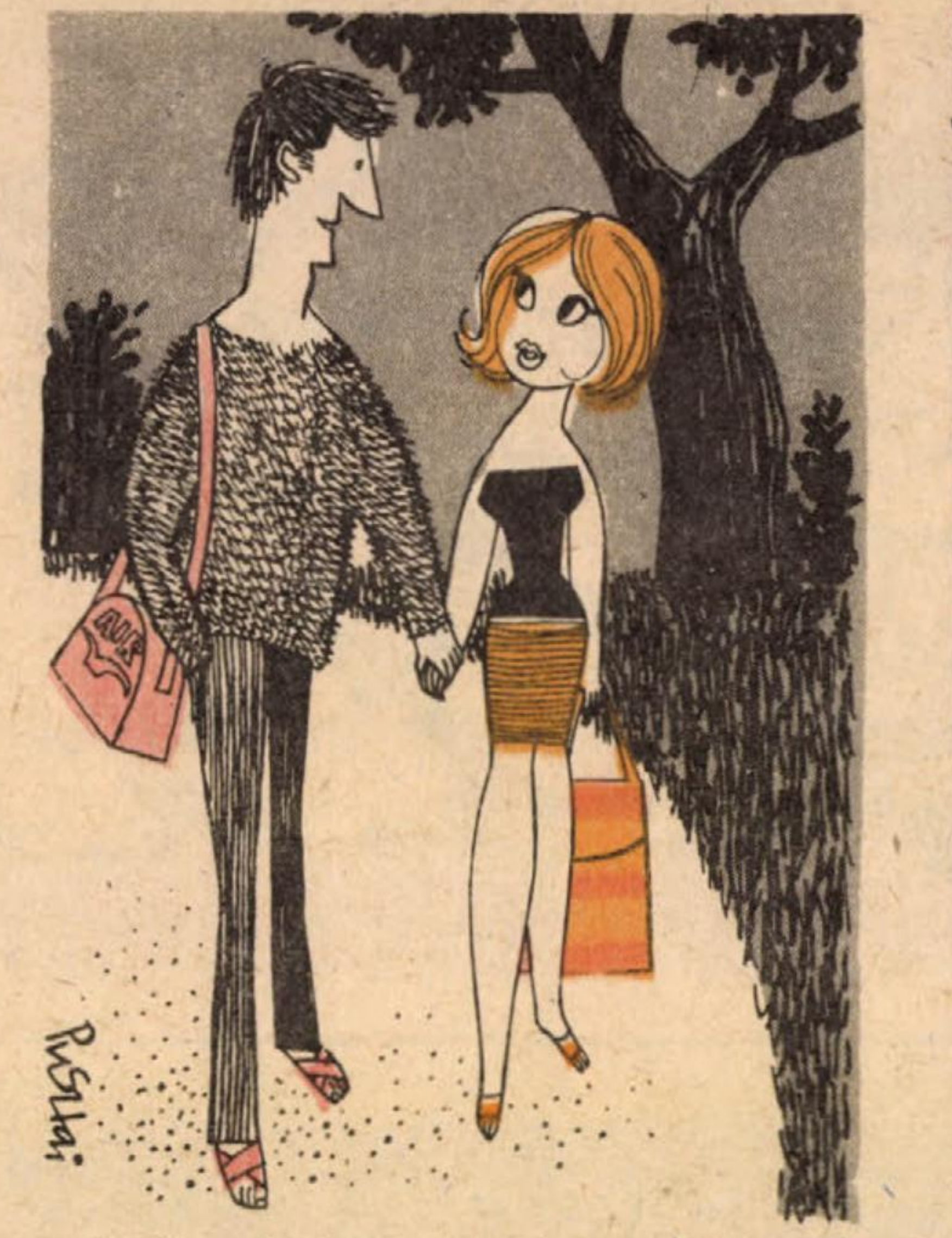

– A szüleid mit szóltak hozzá, hogy kimaradsz éjjel?

– Lelkemre kötötték, hogy nekik is foglaljak helyet hajnalban a Palatinuson.

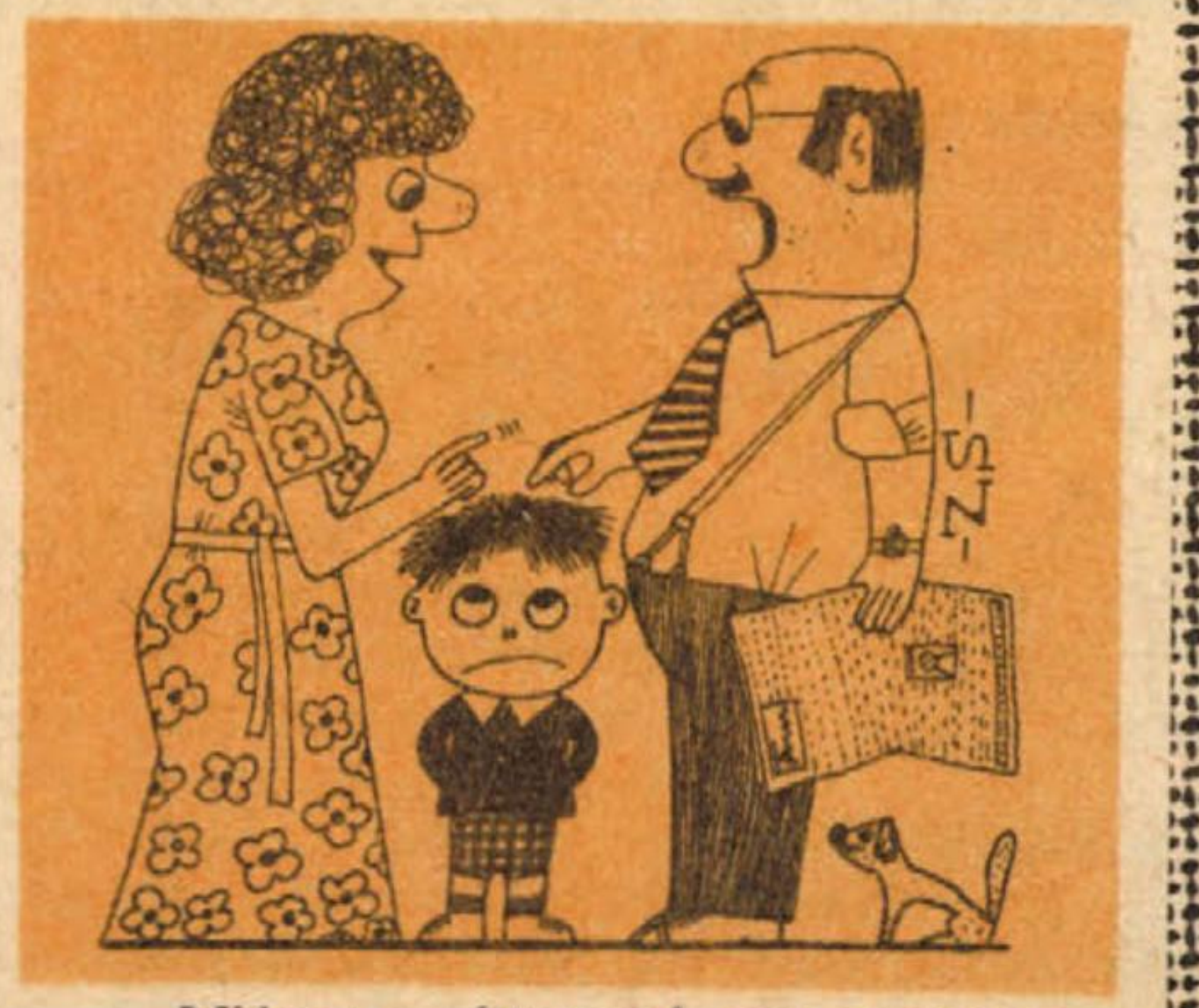

– Miért nem bünteted meg a gyereket?

– Miért én? Téged hülyézett le, nem engem.

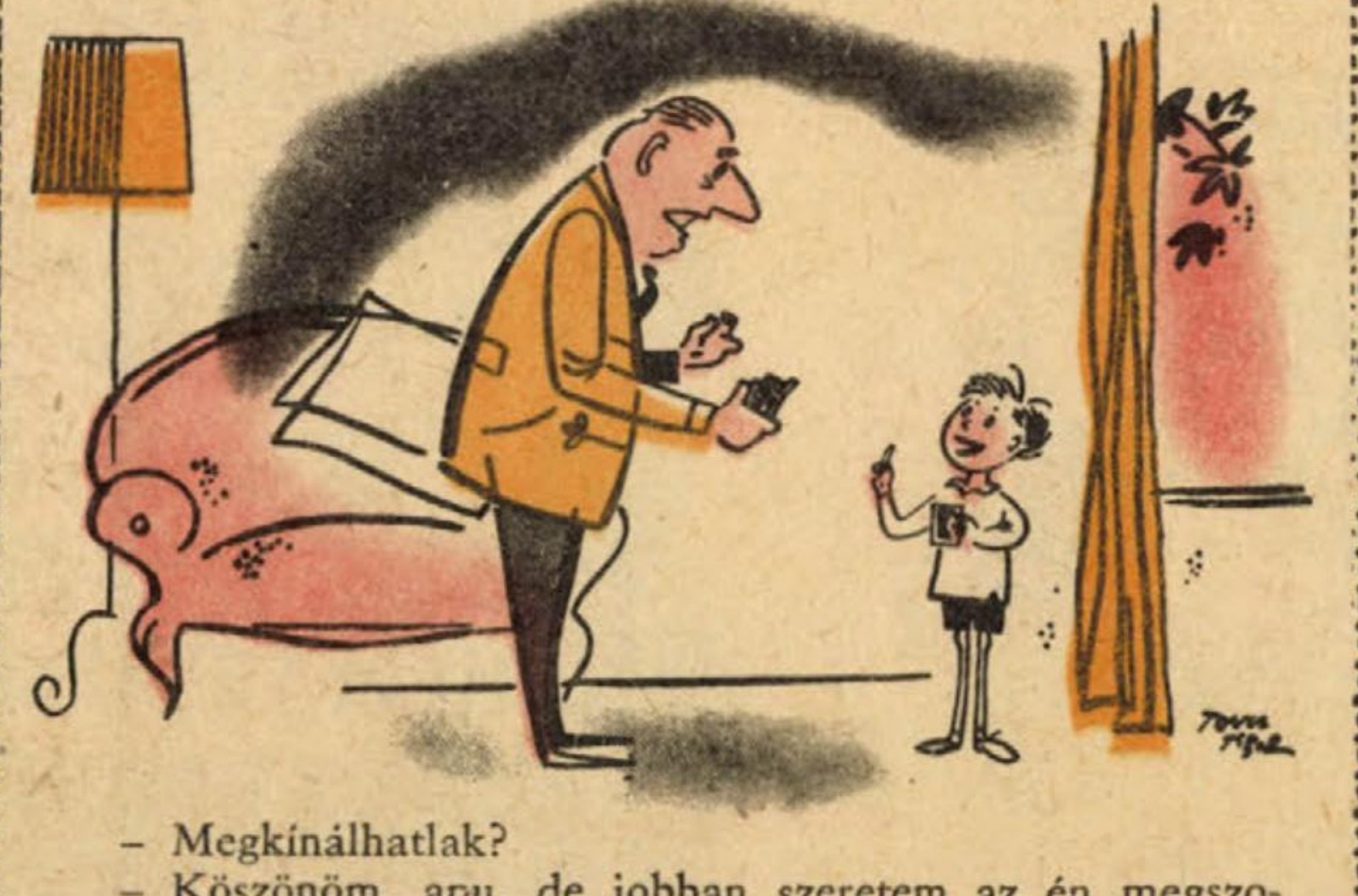

– Megkínálhatlak?

– Köszönöm, apu, de jobban szeretem az én megszokott Harmóniámat!

nyári történet

Májusban két férfi rajongott Mártáért: Péter és Pál. Az első erősebb napsütésnél Márta napozásnak adta magát, és így szólt:

– Barna leszek, mint senki más. Senki fia nem éri utol az én barnaságomat.

Péter és Pál azon nyomban, és külön-külön egyszerre érezték meg: Márta szerelmét bőrversennyel kell elnyerni. Amelyikük barnábbra sül, azé lesz a leány szíve.

Pál már másnap a napozóban feküdt, másfél liter napolajat kent a testére, öt órára szép, büszke-piros lett. Márta lelkesen tekintett rá.

Péter másnap negyvennyolc óra szabadságot vett ki, a napozóban feküdt talpig olajban, és az éjszakát az öltözőszekrényben töltötte, hogy reggel elsőnek feküdhessen ki ismét a napra. Péter öt órára bíborvörös lett, mint a lenyugvó nap a hegyek felett. Márta ámuldozott, és elismerte, hogy Péternek szép színe van.

Pál másnap egy szakácsnővel ment ki a strandra. A szakácsnő fél óránként megforgatta Pált, vékonyan vajjal kenegette és sülés közben vízzel locsolgatta. Öt órára Pál szép ropogós-piros lett, mint a pekingi kacsa. Márta ragyogó szemekkel nézett Pálra, Péter azonnal meglátta ezt, de Pál nem, mert a szemhéja még rá volt sülve a szemére.

Péter másnap kifeküdt a napra. Előzetesen diófapáccal leöntötte magát és nagyméretű gyűjtőlencsékkel magára irányította a napsugarakat. Enyhe füstszagot árasztva találkozott délután Mártával, aki tapsolt örömében, és nem akart hinni a szemének.

Pál még az este egy galvanizáló műhelybe sietett és bronzfürdőbe feküdt, ahonnan utasítására pontosan öt órára az eszpresszóba szállították Mártához.

Pál bronzszobrát Márta házuknak kertjében állította fel, Pétert pedig, akit egy grill sütőben leltek fel, még aznap este jóízűen elfogyasztották Jenővel, esküvői vacsorájukon.

Jenő fehérbőrű volt, mint egy albino, és Márta nem tudott betelni férjének szép, halvány bőrével . . .

(somogyi)

A hullámok között

Schwott Lajos rajza

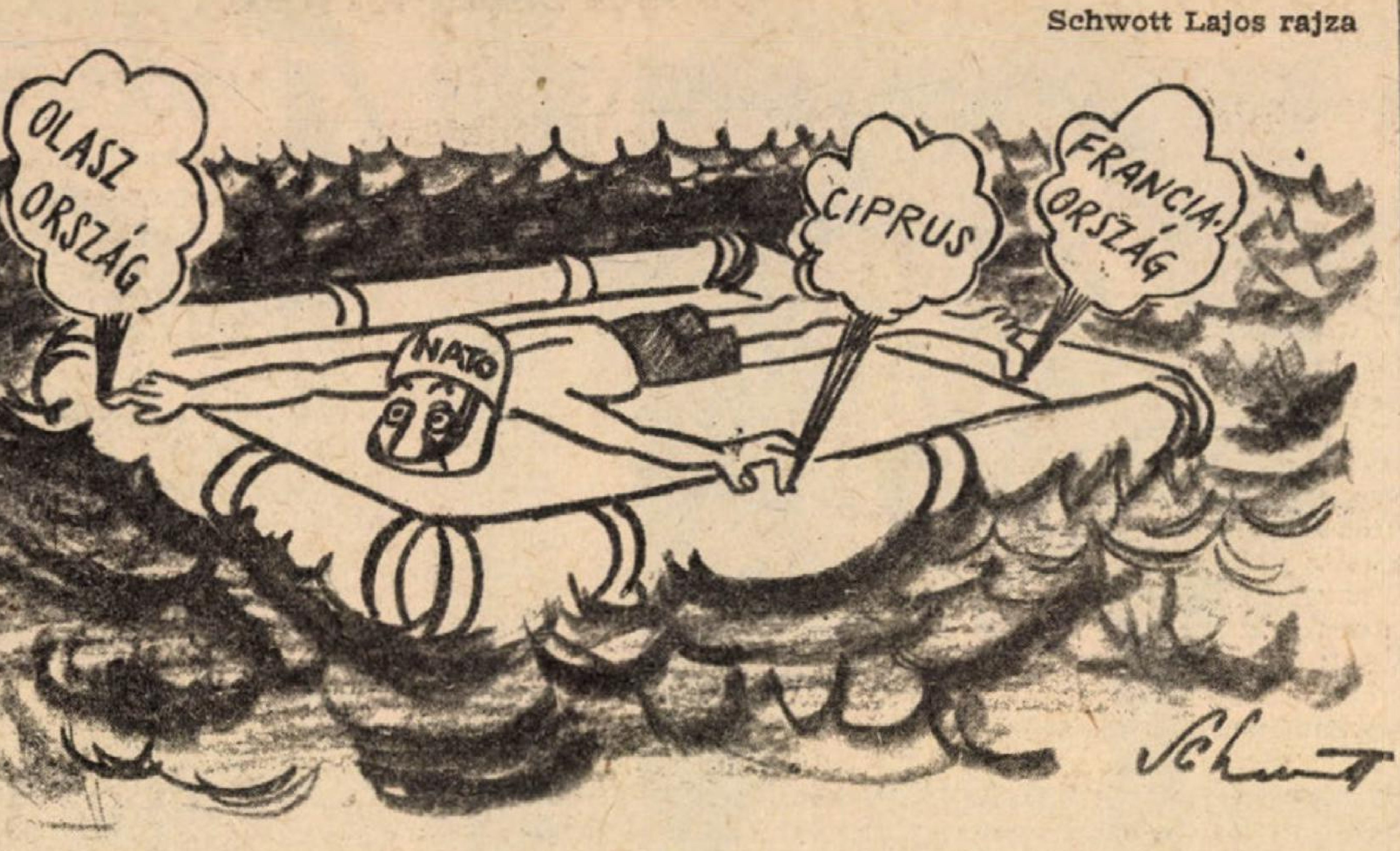

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

NEM ÉR A NEVEM!

„Asztal- és ágyneműjét 3 nap alatt, kilónként 4 forintért kimossuk!” — harsogják kívánatosan a Ruhatisztító KTSZ hirdetményei újságszerte . . .

Nem is sejtve, hogy valamilyen rejtélyes szándékú léprecsalásról van szó, naiv hittel szó szerint vettem a félreérthetetlen szövegű hirdetést és elcipeltem asztal- és ágyneműmet a Mártírok útjai Ruhatisztító KTSZ-hez.

Nagy meglepetésemre a bolt alkalmazottai kereken kijelentették, hogy ők ilyesmivel nem foglalkoznak.

Megszégyenülve távoztam kimosatlan asztal- és ágyneműmmel, majd otthon nagyítóüveget ragadva tüzetesen megvizsgáltam az újságokat: nem április elsején tették-e közzé a hirdetést beugratásként a néphumor érdekében. De nem, a hirdetés júniusi lapokban jelent meg. Így is rossz vicc!

F. K. K.

II., Varsányi I. udvar 3.

APRÓSÁGOK A BALATONON

Az iskolaév befejeződött, a gyerekek elfoglalták a Balatont. Reggeltől estig csivitelnek, hancúroznak, élvezik a vizet, a napfényt, a vakációt.

A tihanyi hajó fedélzete zsúfolásig tele nyolc-tízéves apróságokkal. Tanító nénijük alig győzi őket regulázni.

– Laci, ne menj közel a korláthoz!

– Székely, ne bántsd azt a mentőcsónakot!

A füredi kikötő előtt felbúg a hajósziréna. A fiúk már nem a tájat nézik, hanem a napbarnított arcú hajóst bámulják néma áhítattal. Micsoda nagy ember! Ott áll a kormánykerék mellett, és egyetlen érintése csodálatos hangokat varázsol.

Közvéleménykutatást rendezünk a fiúcskák között.

– Nos, ki akar közületek hajóskapitány lenni?

Egymásra néznek. Csend. Micsoda botor kérdés! Aztán előlép egy zebrainges kölyök, és mint a közösség szóvivője nyilatkozik:

– Mind! Ahányan csak vagyunk . . .

Előlép erre a pad mögül egy szőkefürtös kislány, mint később kiderül, az általános iskola második osztályának végzős hallgatója, beleavatkozik az ankétba, és csiripelő hangon mondja:

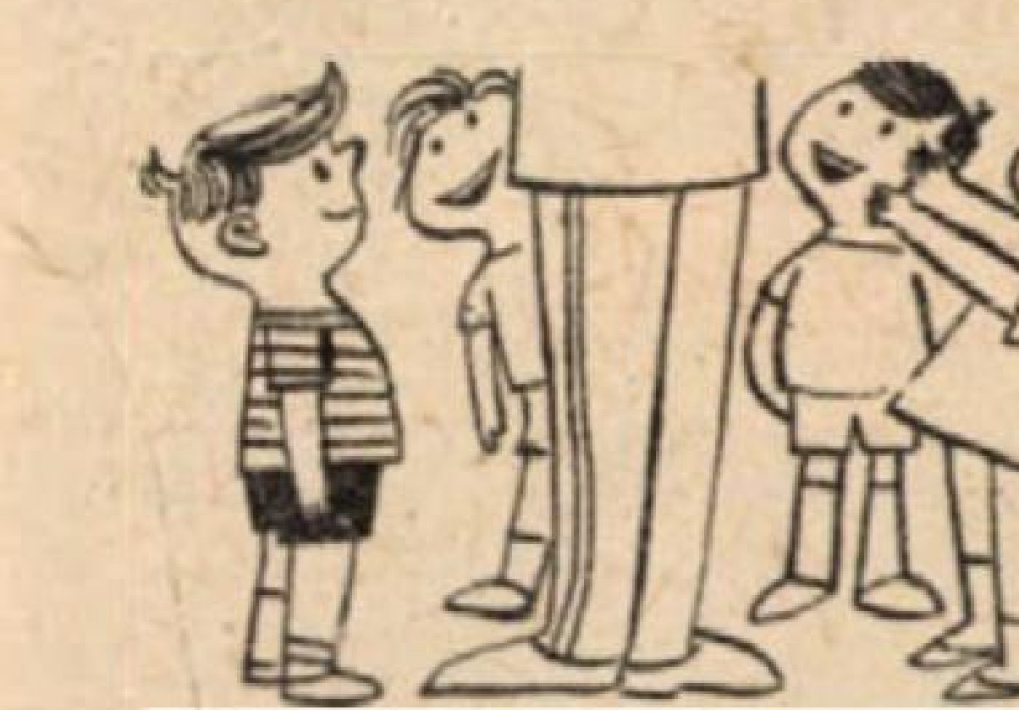

– Én is hajóskapitány leszek, ha megnövök.

És büszkén körülnézett, mint a női egyenjogúsítás legifjabb képviselője.

*

A magyar nábobot a kikötő eszpresszójában pillantottam meg. Németül beszélt vendégeivel, egy házaspárral és annak két gyermekével. Felesége és gyermeke – nyilván nyelvismeret hiányában – nem vett részt a társalgásban – csupán a kora délutáni banketten. Mert bankett volt a javából. Magyarul, németül unszolta a gyerekeket a magyar nábob. Ezt egyetek, ezt igyatok.

Halomban olvadt a fagylalt a vakító napfényben, fürgelábú kiszolgálólány hozta egymás után a limonádét, málnaszörpöt, csokit, nápolyit. De a felnőttek sem panaszkodhattak. Konyak, vermut, mecseki került az asztalra, az egész borlap.

– No, egyél még egy sarokházat, Laci – nógatta a magyar nábob a csemetéjét, és a vendéggyerekek is kaptak az ingerlő süteményből.

Hozták a számlát. A házigazda grandezzával fizetett, és illő borravalót adott. Aztán így szólt:

– Pecsételje le a számlát, kartársnő, de olvasható legyen mind a pecsét, mind az aláírás!

Így mulat egy magyar nábob, ha a vállalata külföldi vendégeit kíséri a Balatonon. Ilyen bőkezűen, és ilyen precízen.

Stella Adorján

Vízvezetéket kap a falu

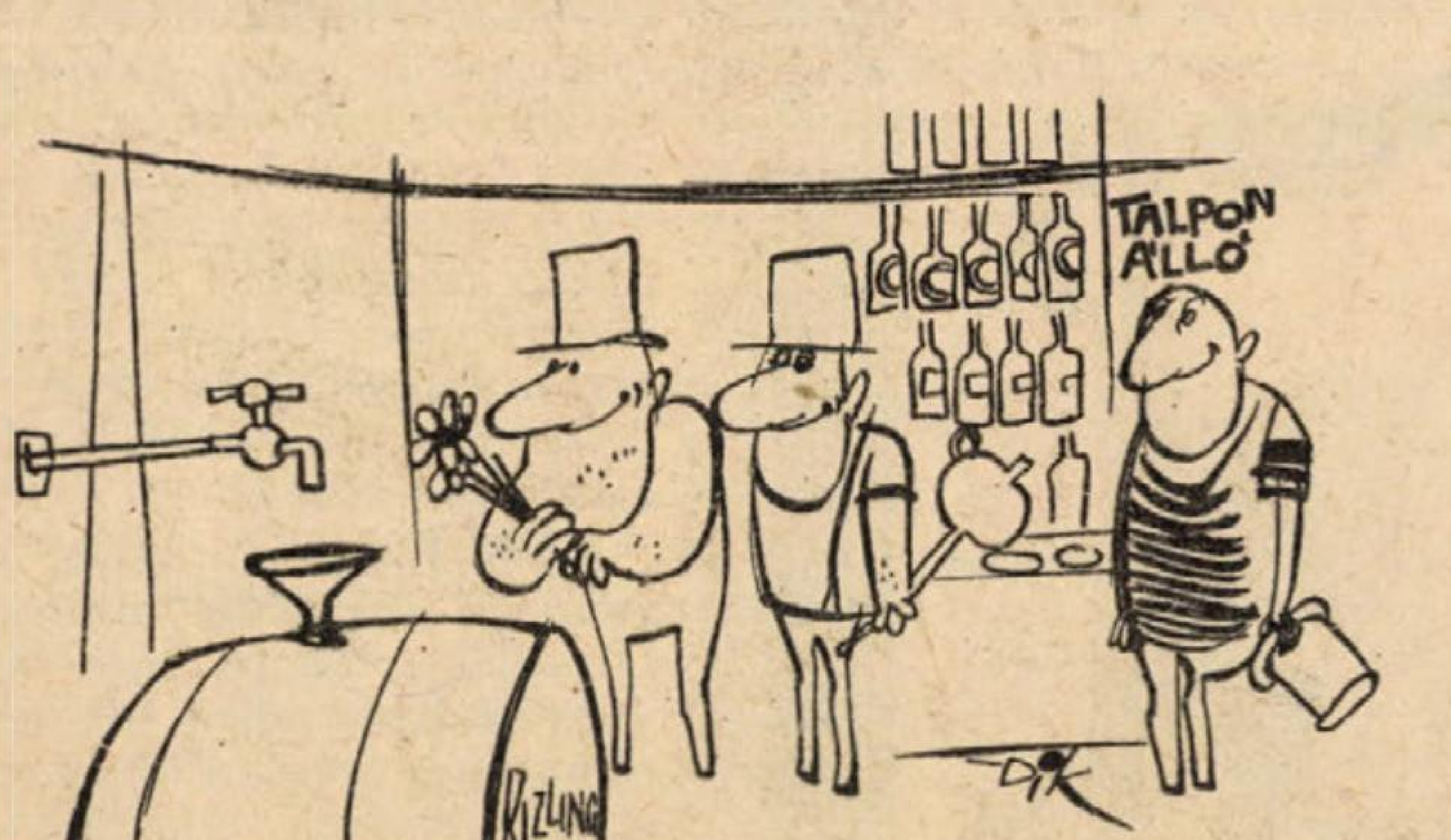

Ünnepélyes pillanat . . .

Rossz szellemű osztály tablója

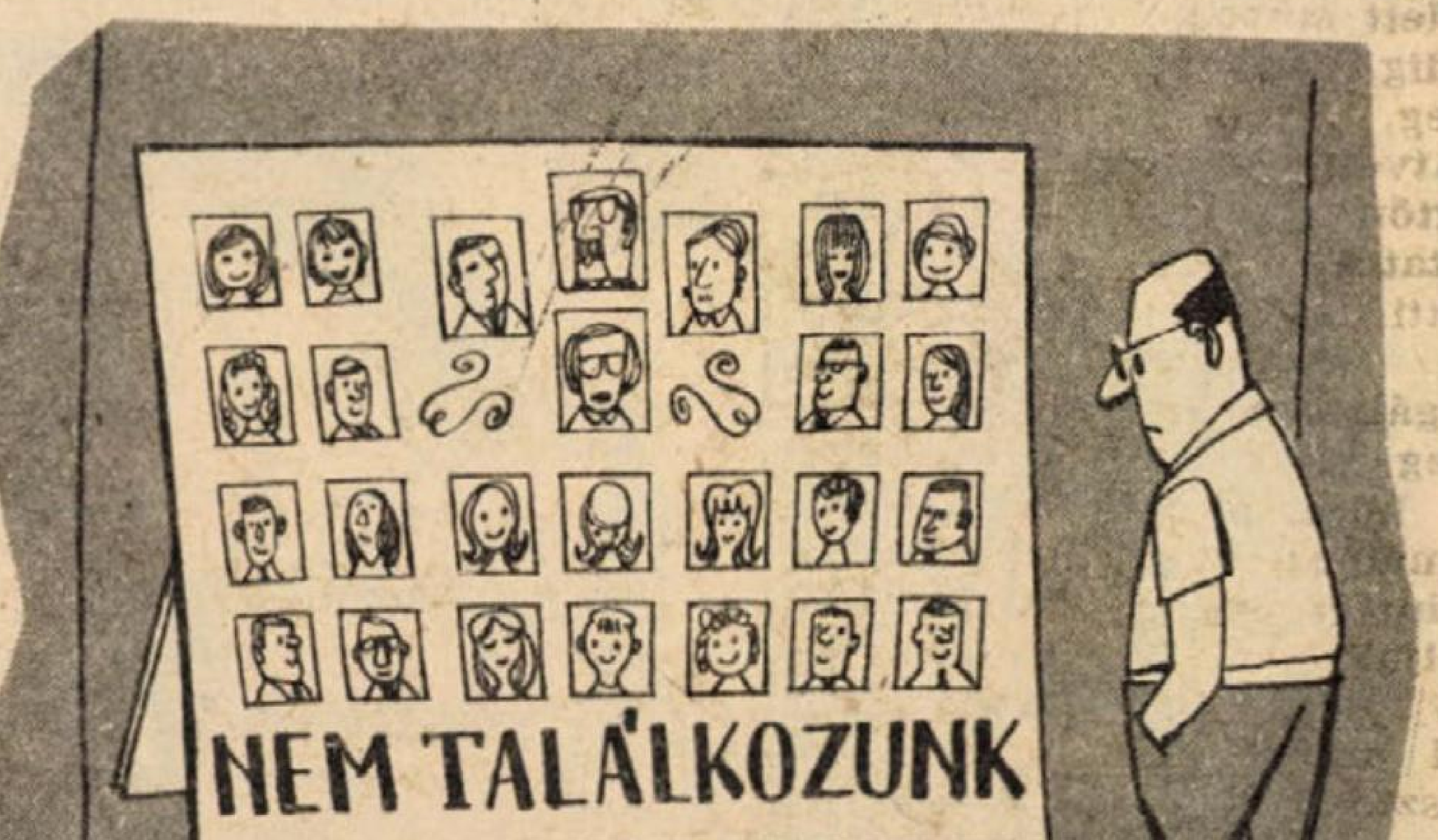

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

MESÉK A SZEMÜVEGRŐL

Kilencvenkét esztendős, magányos nőrokonom megbízásából szemüvegreceptet adtam be az OFOTÉRT Népköztársaság útja 31. szám alatti boltjába. A hályogműtét után kiadott orvosi recept egy 12 dioptriás üvegre s egy ezzel egyenlő súlyú homályos üvegre szólt. Átvételkor kifogásoltam, hogy a homályos üveg a másiknak a fele vastagságát sem éri el. Az ifjú optikusnő, aki a megrendelést felvette s a szemüveget kiadta, kijelentette, hogy a homályos üvegnek más a fajsúlya (!), tehát semmivel sem könnyebb a sokkal vastagabb fehér üvegnél. Ellenvetésemre a kartársnő azt is tudtomra adta, hogy más homályos üvegük nincs, ha ragaszkodom hozzá, 30 napot kell várni, amíg behozatják a raktárból, mert ott éppen leltároznak. Mivel az egyébként egészséges és mozgékony nénike a műtét óta az előírt szemüveg hiányában úgyszólván magatehetetlen volt, az optikusnő ajánlatába nem mentem bele. Megkérdeztem, hogy megfelelő üveg hiányában miért vállalta el a munkát, hiszen mehettem volna más szakboltba is. A válasz egy vállrándítás volt, ami kétségkívül több a semminél.

Ennek ellenére az üzlet egy másik fiatal optikusnőjéhez fordultam segítségért. Ő egy elszánt mozdulattal felpróbálta a felemás pápaszemet, és a beavatottak meggyőződéséből fakadó derűjével úgy nyilatkozott, hogy nincs itt semmi hiba. Makacs természetű lévén, azzal érveltem, hogy másként fekszik a szemüveg egy bájos, telt arcocskán, mint egy elöregedett ember orrnyergén. Márpedig, ha megbillen a szemüveg, már nem látni vele.

Átvettem a szemüveget, de rögtön utána elvittem felülbíráltatni a Rákóczi út 71. szám alatti OFOTÉRT-fiókba. A fiatal, előzékeny boltvezetőnő megállapította, hogy a szemüveg rossz. Egyben felajánlotta, hogy a megfelelő méretű homályos üveget ők néhány forintért egy nap alatt becsiszolják, hozzak receptet egy ún. súlyüvegre. El máris a körzeti orvosi rendelőbe! A szemészfőorvos is kijelentette, hogy rossz a szemüveg, de mivel 5 nappal azelőtt adta ki a receptet, a nem éppen olcsó súlyüveget nem írhatja fel még egyszer. Ellenben jó tanácsot adott. Ezt megfogadva, a következő utam az OFOTÉRT Vállalat Guszev utcai központjába vezetett. Ott teljes megértés és siker: azonnali telefon a Népköztársaság útján levő üzletbe, azzal az utasítással, hogy hozassák át a Rákóczi úti boltból a megfelelő súlyüveget és haladéktalanul tegyék be a vékony üveg helyébe.

Másnap az üvegcsere megtörtént, de az új súlyüveg is legfeljebb csak a fele vastagságát tette ki a dioptriás üvegnek. Okvetetlenkedésemre egy harmadik ifjú kartársnő ama nézetének adott kifejezést, hogy nem jó, ha mindkét oldalon egyformán nehéz üveg terheli az orrot (!). Ez immár a harmadik „szakvélemény" volt, amelyet tanult optikusoktól ebben az üzletben kaptam. Irány ismét a Rákóczi úti bolt, tanácsot kérni. Ott meghökkenve szemlélték a hányatott sorsú pápaszemet.

Már-már magamba roskadtam ennyi megpróbáltatás után, amikor gyors és kedvező fordulat következett be az áldatlan ügyben. A VIII. kerületi boltvezetőnő telefonált a VI. kerületi kartársnőnek — ahogy hallottam, eléggé erélyesen. Mindjárt utána ott helyben beadta a műhelybe a szemüveget, amelyet alig 10 perc múlva kifogástalanul elkészítve, díjmentesen kézhez is kaptam. Félóra elteltével pedig már az idős néni is boldogan vette át a várva várt látási segédeszközt, s mindjárt sikeres olvasópróbát is tartott.

Ez történt velem szemüvegügyben, június 8-án és 9-én. A Rákóczi úti OFOTÉRT-fióküzlet dolgozói emberségből és szakismeretből kitűnőre vizsgáztak. De a Népköztársaság útján levő optikai szakboltban vajon milyen szemüveget sóznak a nyakába, illetve az orrára annak, aki adott esetben nem áll a sarkára?

(—s—c)

A bonni vámnál

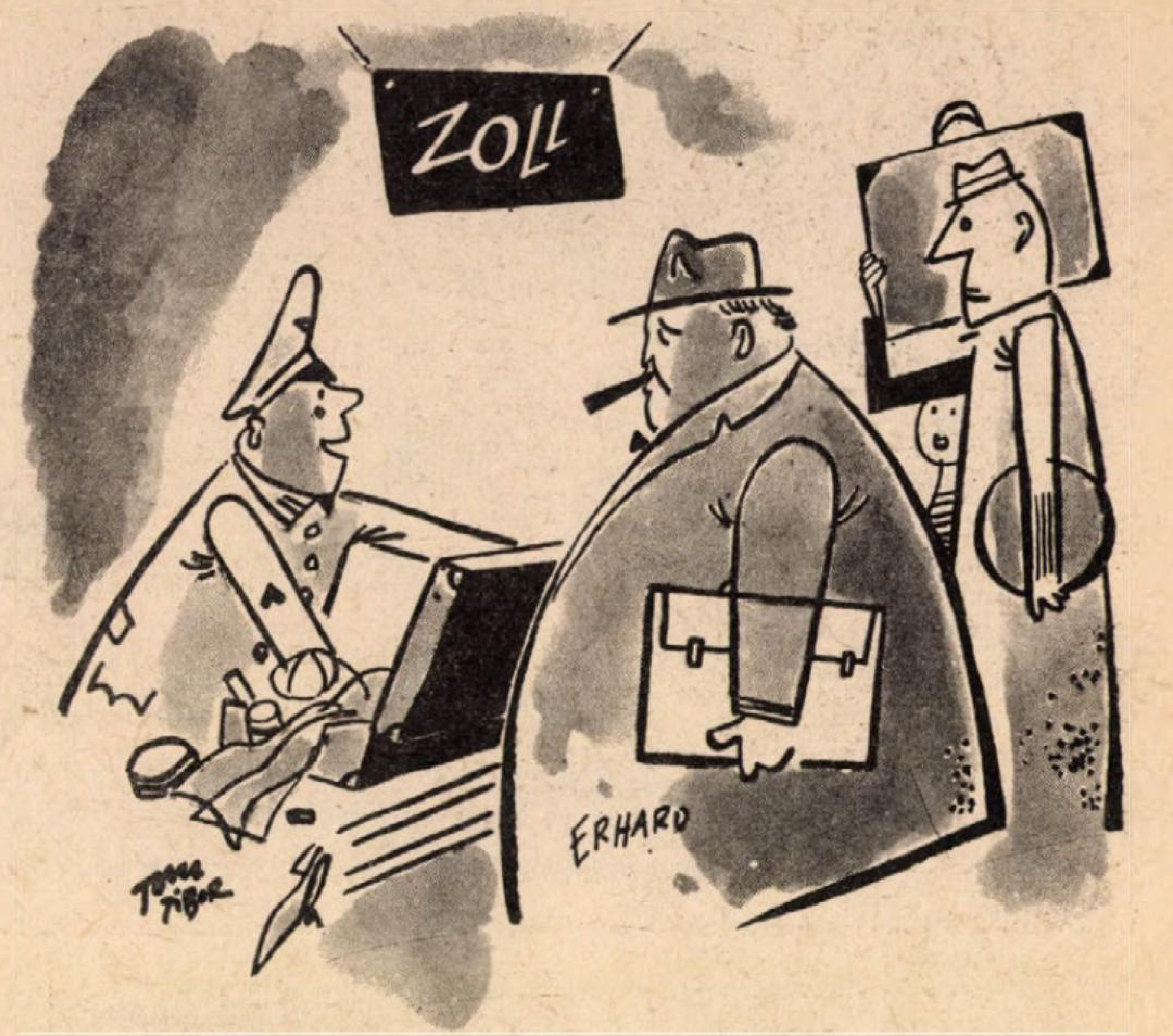

– Na, nem valami sokat hozott haza Amerikából, kancellár úr . . .

Ideges szurkoló

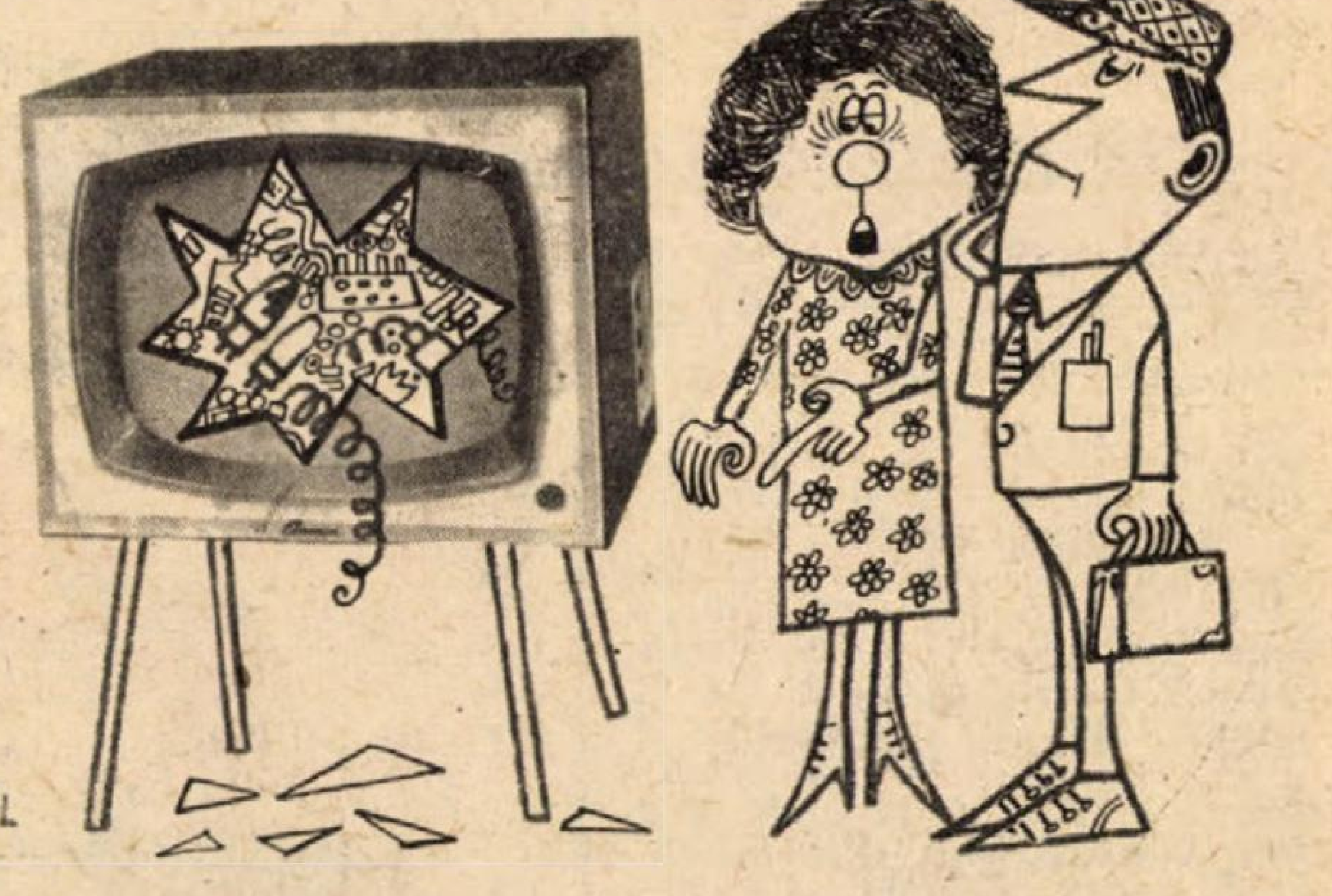

– A férjem berohant a pályára! . . .

Délamerikai vendég Washingtonban

Jenkovszky Iván rajza

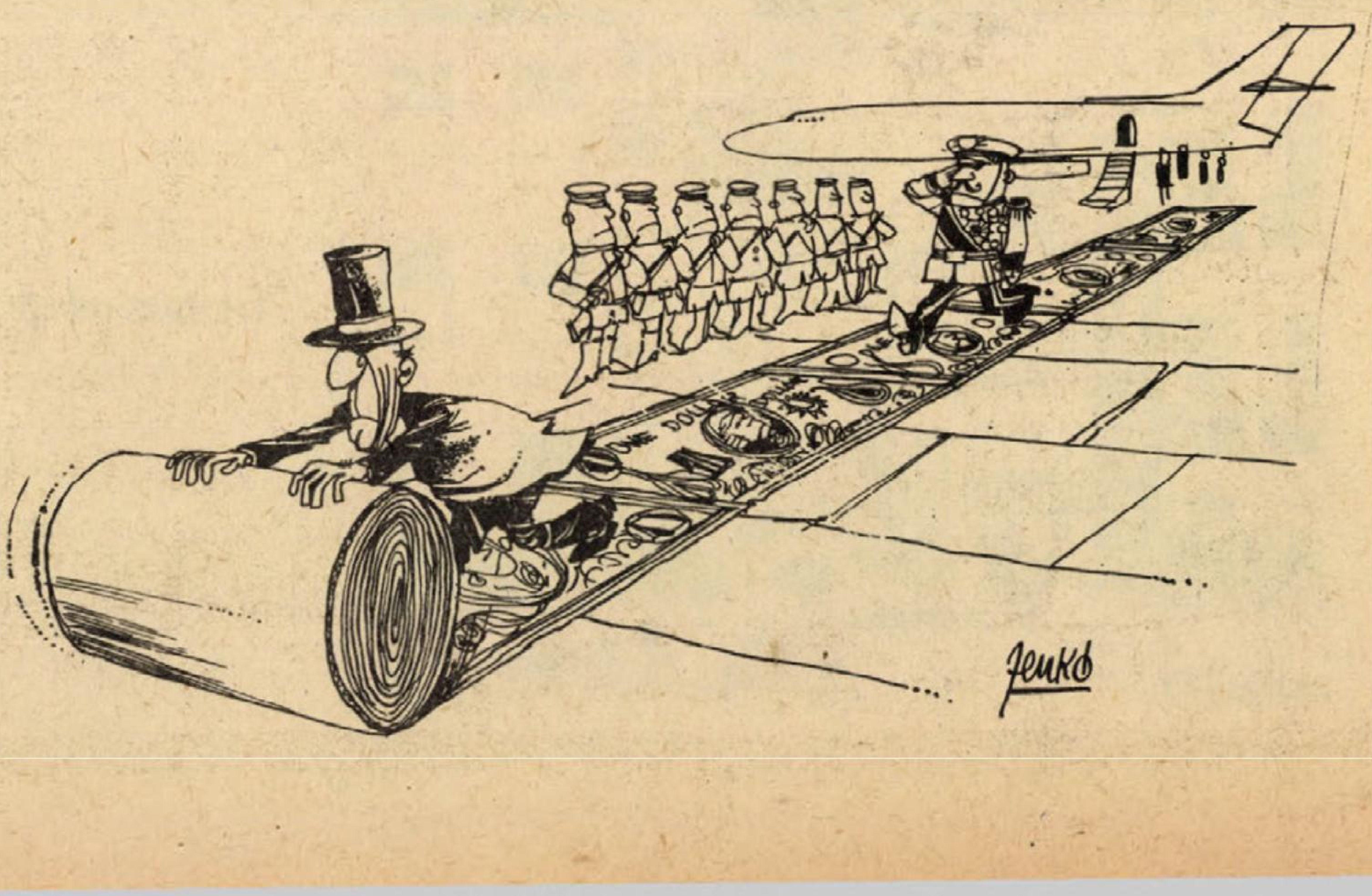

Ösztönző módszerek

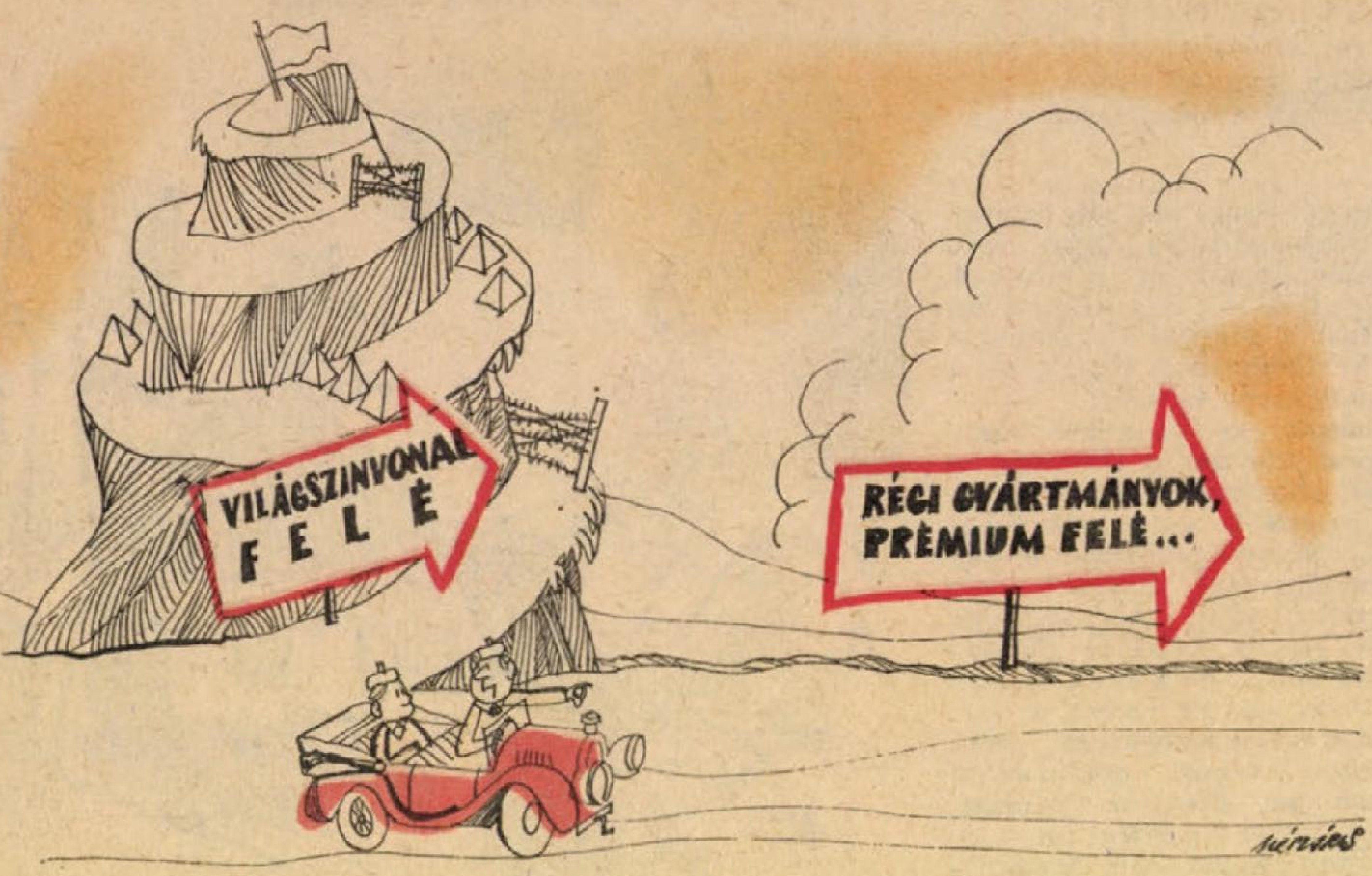
VILÁGSZINVONAL FELÉ
RÉGI GYÁRTMÁNYOK, PRÉMIUM FELÉ...

– Erre biztosabb!

Nem közölhető kéziratot küldtek:

M. Sándor, Sopron; — E. Ö. Debrecen, — M. Géza, Bp., V., Váci u. — Sz. István, Bp., VIII., Csepreghy u. — K. Géza, Bp., XI., Erőmű u. — R. Tibor, Bp., IX., Aszódi u. — D. István, Bp., XII., Lázár u. — F. László, Bp., I., Bem rakp. — H. Józsefné, Bp., VII., Dohány u. — D. István, Dunaújváros. — G. György, Bp., XII., Bíró u. — T. Gyula, Bp., VIII., Festetich u. — K. József, Bp.; XI., Kékgolyó u. — P. Pál, Bp. VIII., Nagyfuvaros u. — „Cs. M. 5" — H. Miklós, Zalaegerszeg. — B. S. M. — P. János, Visznek. – F. Kálmán, Debrecen. – A. A. Bp. I., Ostrom u. – V. S. Pécs. – H. László, Bp. XI., Karinthy Frigyes u.

Tervezgetés

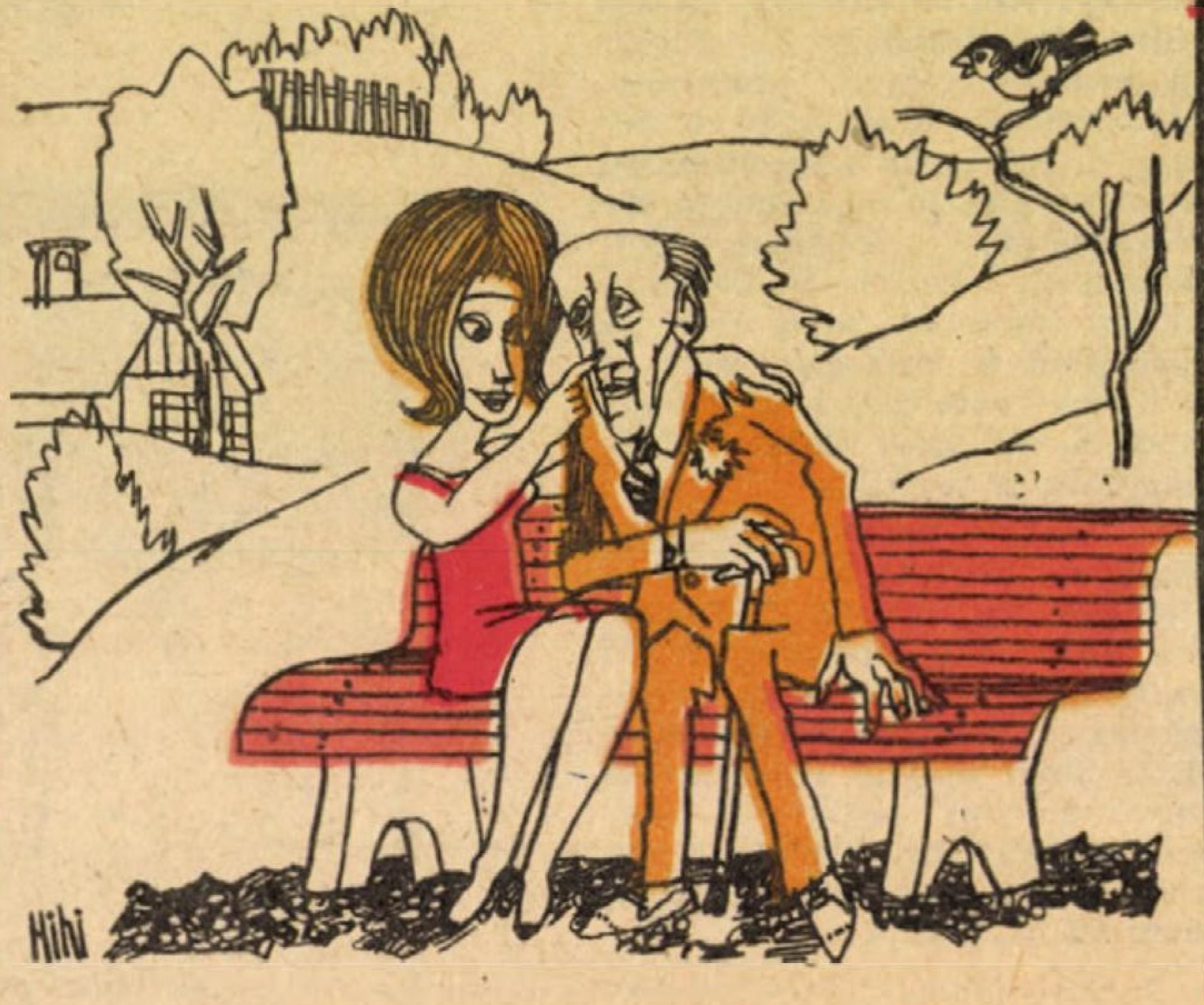

– És mennyit fogsz tudni keresni a nyugdíjadhoz? ...

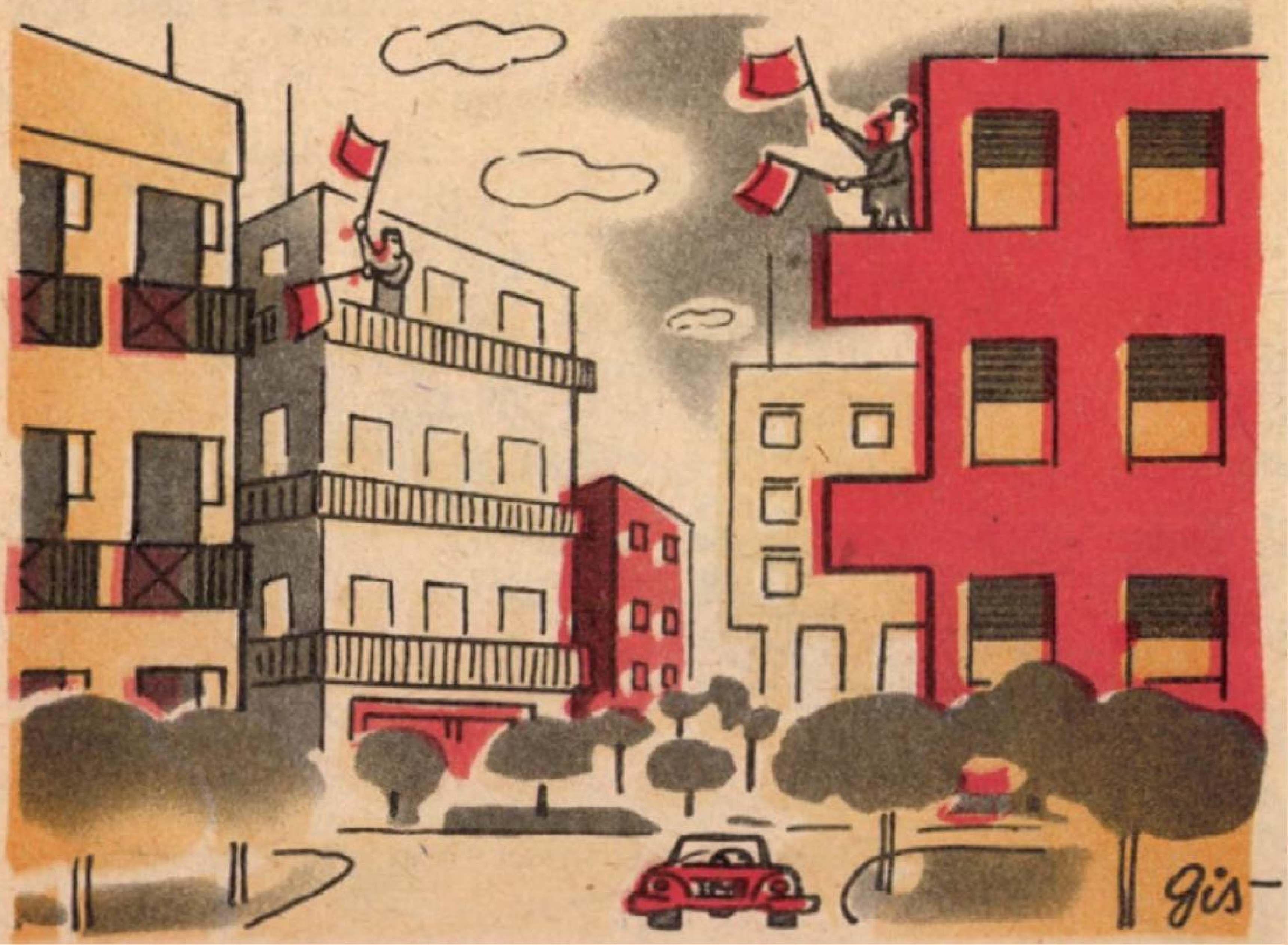

Új lakótelep

... telefonhiány ...

E heti hirdetéseink

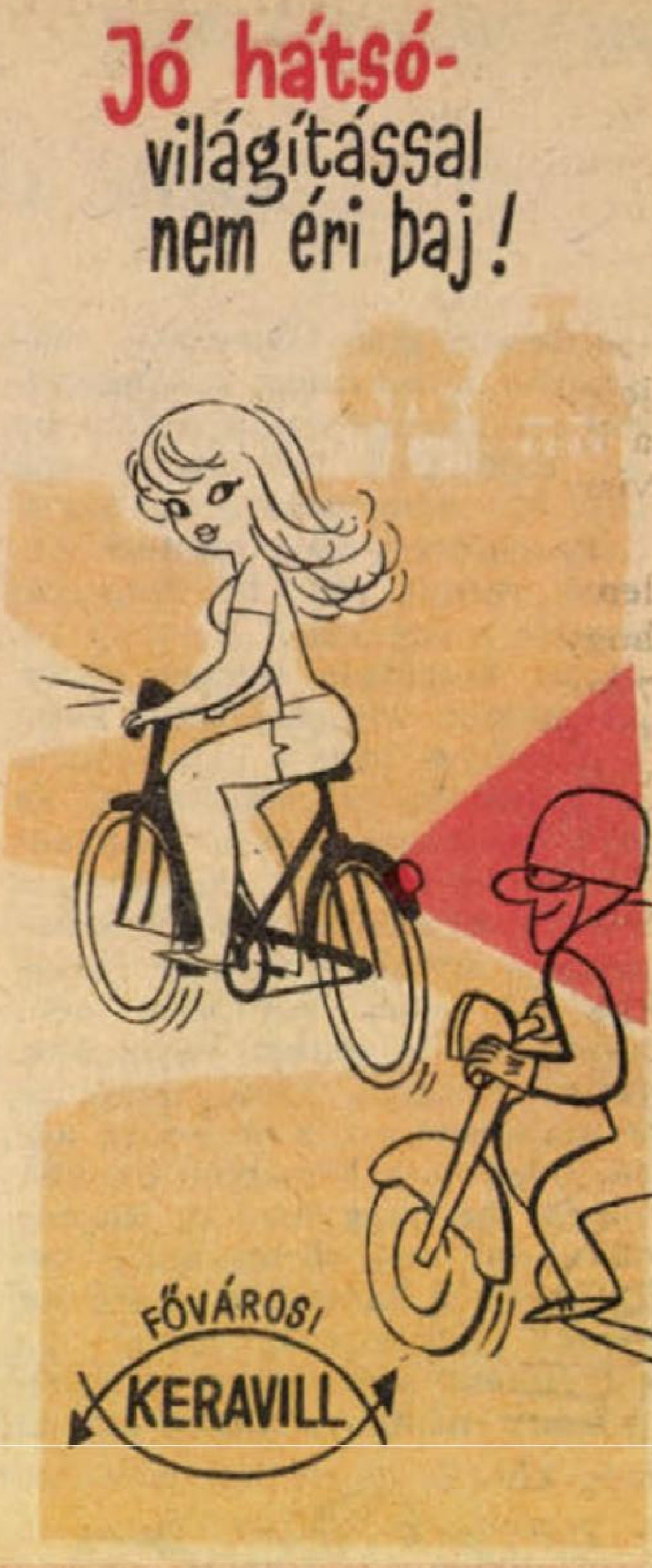
Jó hátsó-világítással nem éri baj!
FŐVÁROSI
KERAVILL

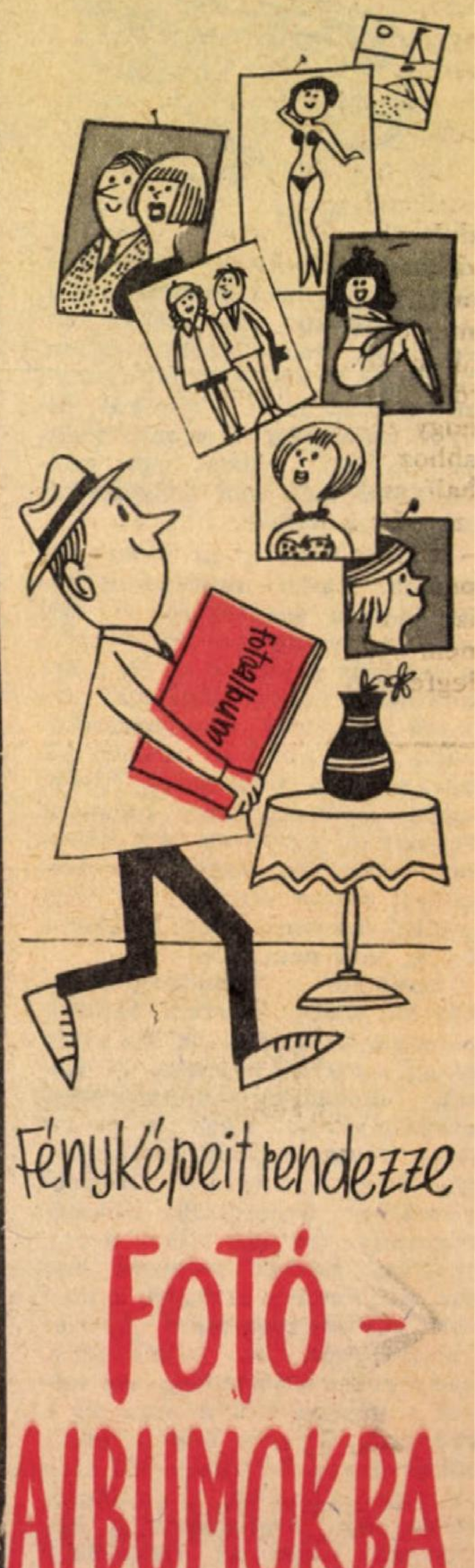
fotóalbum
Fényképeit rendezze
FOTÓ-ALBUMOKBA

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KALAND A DUNÁN

Horány bájos kis fürdőhely a kies Szentendrei-szigeten, hirdetik is mostanában, hogy a strandolni vágyó pesti ember látogassa minél gyakrabban, sőt a múlt héten az újságban közlemény jelent meg, hogy mikor indul a hajó Horányba, s mikor tér vissza.

Az újsághír félreérthetetlen pontossággal tudatta, hogy a vízibusz indul reggel 7-kor, visszafelé meg 16 óra 30 perckor, így hát könnyű volt az elhatározás: vasárnap Horányba megyünk, annál is inkább, mert 8-kor dolgom van, de időben hazaérünk, még ehetek is egy harapást, a gyerekek is időben ágyba kerülnek. No meg aztán kellemes hajóutunk lesz alkonyatkor a Dunán, amely köztudomásúlag hazánk ékessége és idegenforgalmunk büszkesége.

A hajóval – bár félórás sorbanállás után – el is indultunk reggel 7-kor, a strandolás is jól sikerült. Hanem amikor délután 4 óra körül megjelentünk a horányi hajóállomáson, ott egy tapasztalt, idős matróz tudtunkra adta, hogy túl korán jöttünk. Már ahhoz képest korán, hogy a hajó csak 7 órakor indul vissza. Hát a 16.30-assal mi van? – tudakoltuk. Köszöni szépen, az jól érzi magát, indul is, nem ugyan 16.30-kor, hanem egy félórával később, de legfeljebb húsz-harminc utast vesz fel, ha egyáltalán kiköt, mert már Surányban megtelik. (Ekkor már kb. százan álltunk ott, de a tömeg egyre nőtt.)

Este 7-ig nem várhatunk, mert elfoglaltságom van, haza kell érnem, no meg amúgy sem vállalkoznék arra, hogy két gyerekkel újra kezdjem az öltözést-vetkőzést – strandolást, arra még kevésbé, hogy három órát ruhában ücsörögjek a parton a kánikulában, a felmentő hajóra várva.

Szerencsére Horányt egy komppal is megáldotta a természet. Nosza, visszakérem a retúrjegy árát és megyünk komppal. De azt nem lehet ám – hangzott a válasz – ők arról nem tehetnek, hogy a Bem téri állomáson a kelleténél több jegyet adtak ki. Jó dolog az a 7 órás hajó, lesz rajta hely is, kellemesebb is hűvösben utazni, ne sajnáljam az időt, várjam meg, majd csak elérkezik az a 7 óra!

A meggyőző szó nálam nem hullott termékeny talajra, kénytelen voltam felszedelőzködni és meddő retúrjegyeimmel a zsebemben futólépésben rohanni az éppen közeledő komphoz, onnan ismét futólépésben az éppen indulni készülő újpesti autóbuszhoz (oldalai majd kiszakadtak a töméntelen utastól), onnan különböző villamosokkal hazáig. (Újabb 24 forint.)

Ez történt június 14-én Horány fürdőhelyen, a budapestiek kellemes üdülőtelepén, amely a fővárostól 20 kilométerre fekszik és könnyűszerrel elérhető vízi úton a Dunán, amely köztudomásúlag hazánk ékessége és idegenforgalmunk büszkesége.

Novobáczky Sándor

Alapozó edzés után

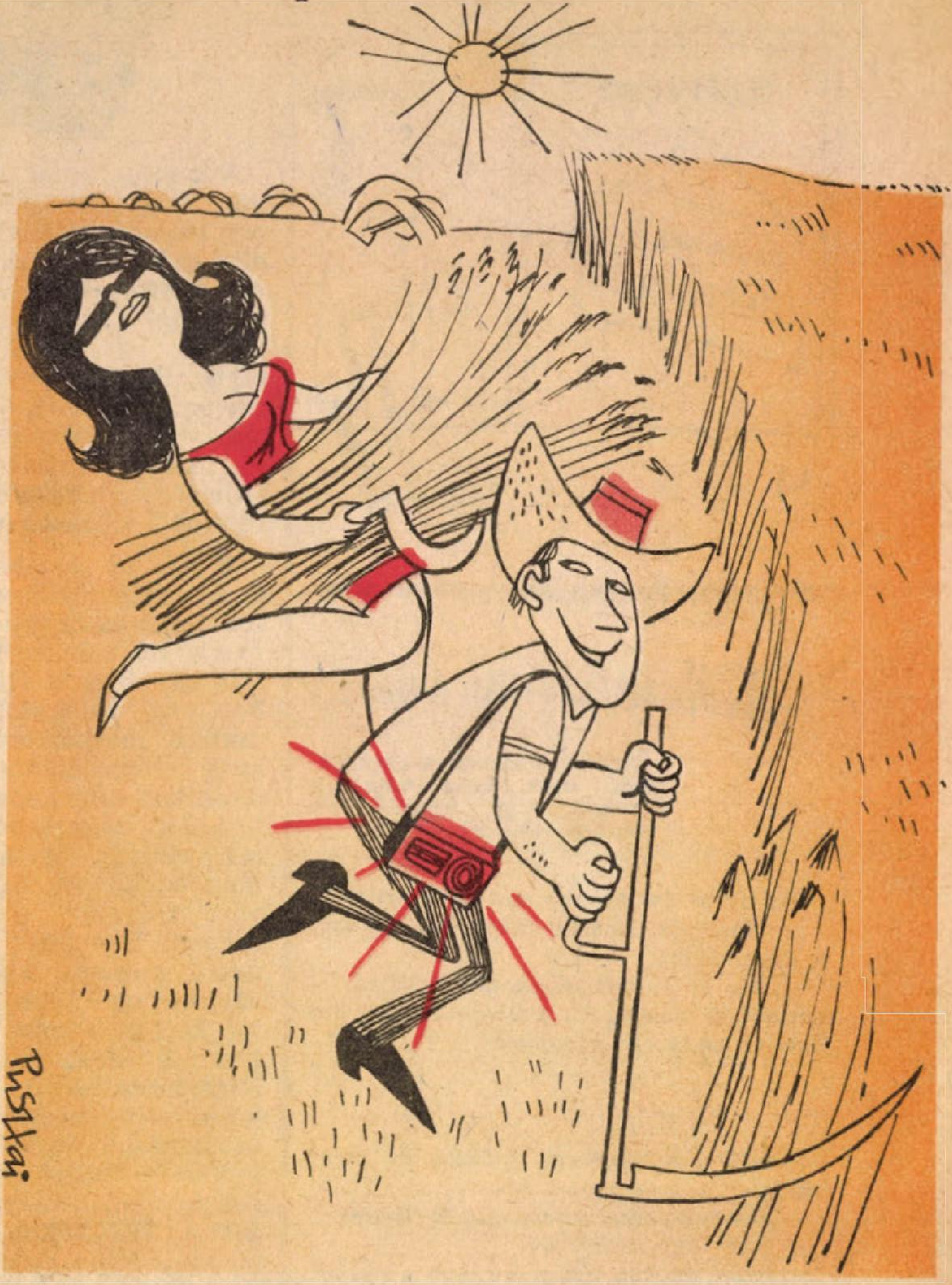

– No, Juli, minden bálban végiggürcöltem veled a tvisztet, most sem dűlhetünk ki!...

ANGOLOK A KONTINENSEN

A londoni Daily Mirror tanácsokat ad az üdülésre készülő angoloknak, hogy mit helyes és mit nem helyes tenniök. Néhány példa:

A nők ne járjanak shortban a francia utcákon, mert a franciák nem szeretik a szemérmetlenséget. Csókolózni korlátlanul lehet az utcán, de csak tisztességes öltözetben.

Vigyázzon minden angol fiatalember, mert ha olasz lánnyal sétál éjfél után, a lány apja, anyja, féltucat fivére és jól megtermett rokonai kellő időben a helyszínen lesznek, s az ifjú angol vagy a határon kívül, vagy az oltár előtt találja magát.

Aratás idején

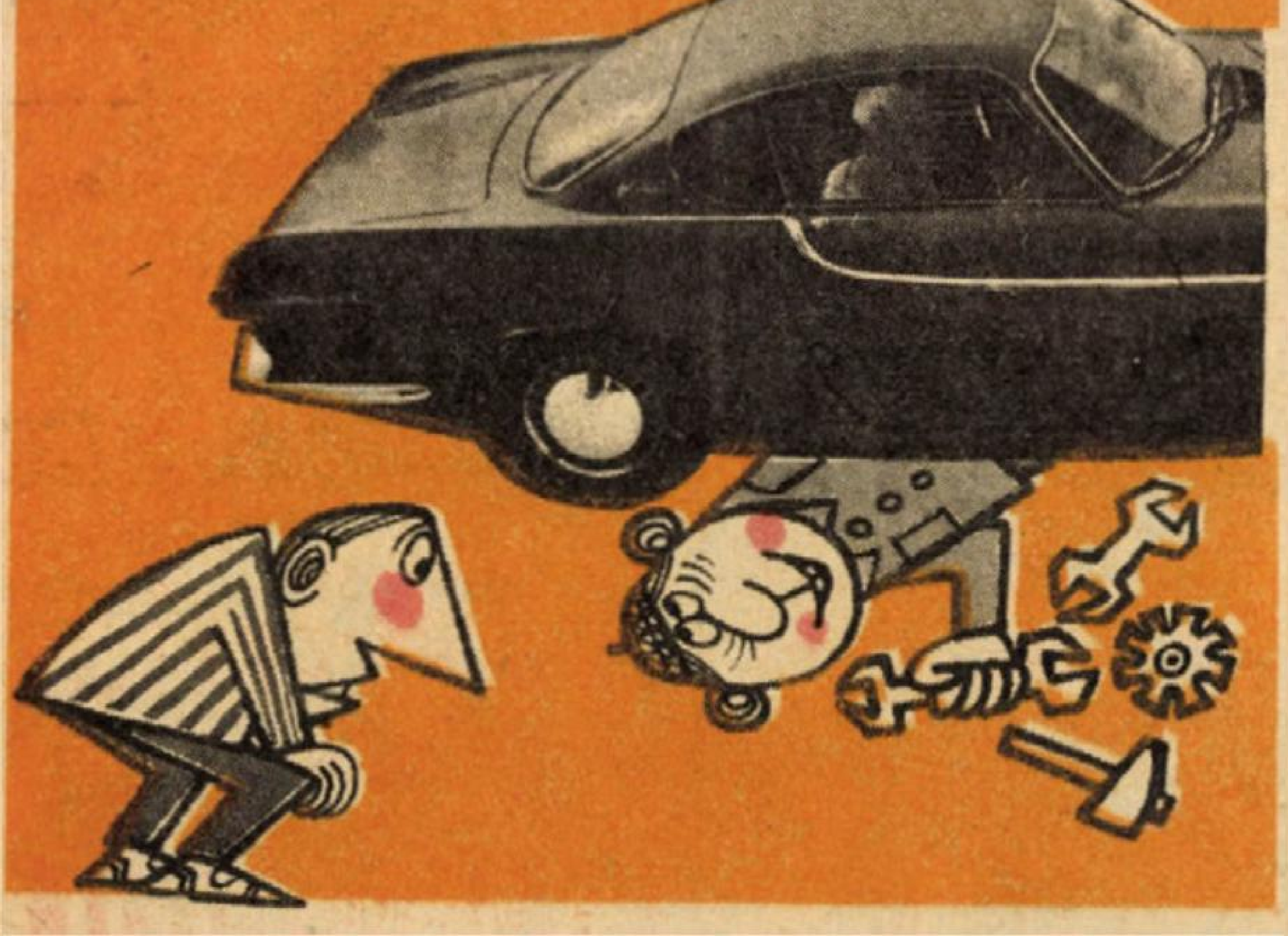

– Hogyan, maga táppénzes és maszek-munkát vállal?
– Miért, a kartárs még nem hallott aratási szabadságról?

Büszkeség

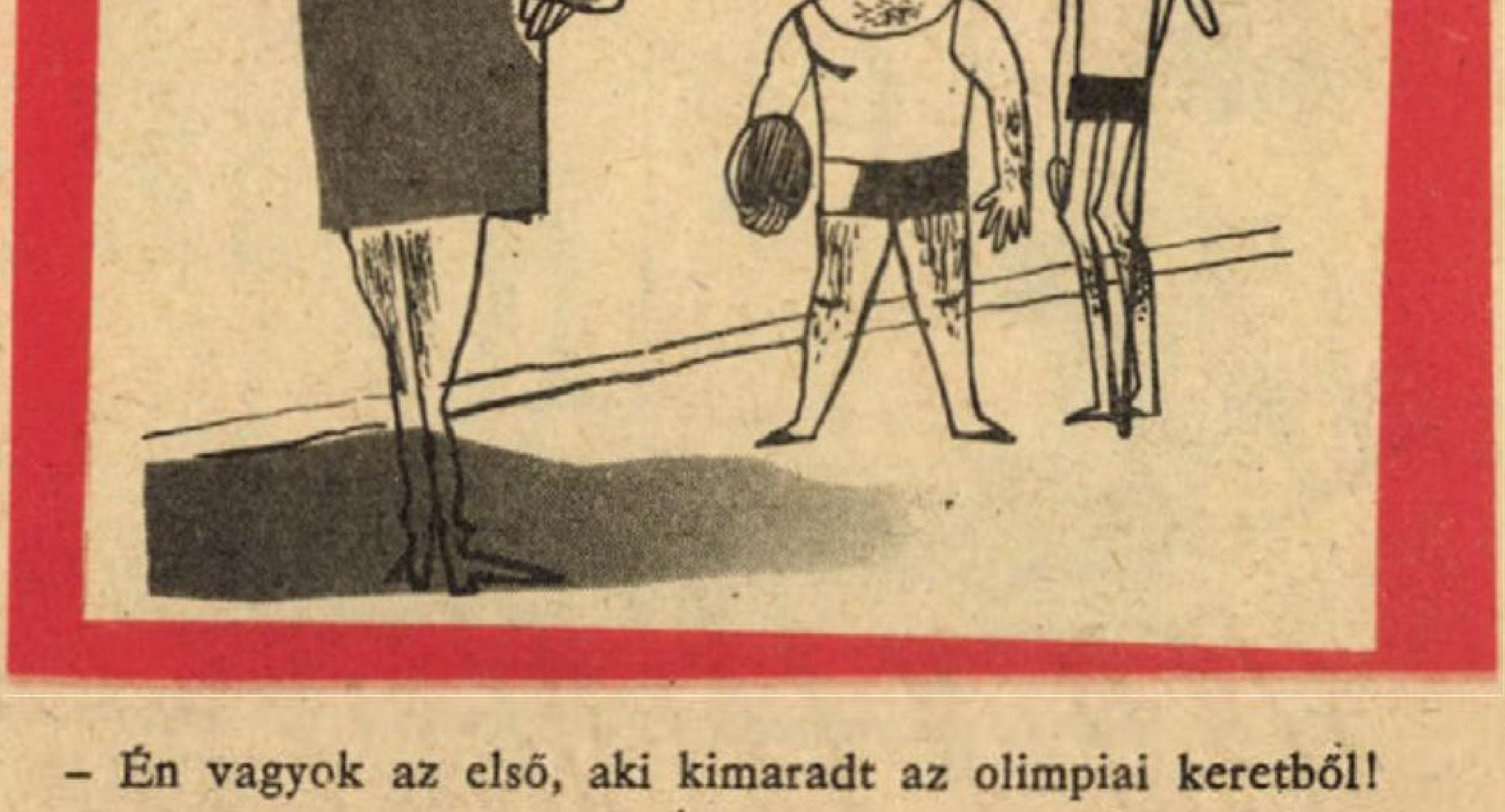

– Én vagyok az első, aki kimaradt az olimpiai keretből!

Őszinte tábla

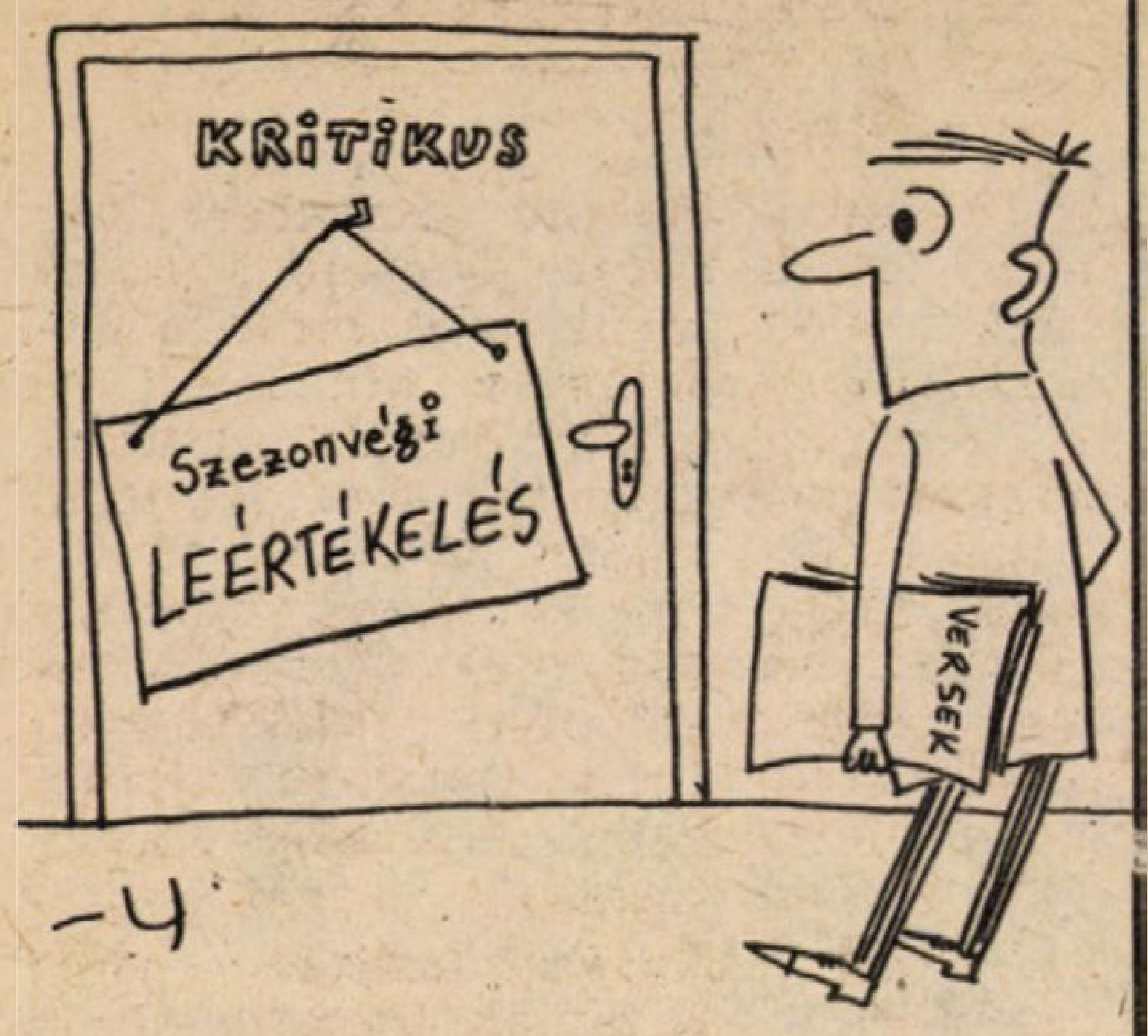

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Az orvos azt mondja egy alkoholistának:

– Ne igyék. Minden pohár bor egy szeg a koporsójába.

– Na és – méltatlankodik az illető –, mit árt az nekem, ha a koporsóm úgy fog kinézni, mint egy sündisznó?

*

Kelemen bemegy egy trafikba és megkérdi:

– Mennyit lehet, kérem, lottón nyerni?

– Akár egy milliót is!

– Rendben van. És mikor lesz a húzás?

– Pénteken.

– Akkor nem kell.

– Miért?

– Mert nekem a pénzre már csütörtökön szükségem van.

*

Povács és Zabhegyi beszélgetnek.

– Povács, a te feleséged azt állítja, hogy ő leánykorában egy feltűnő szépség volt.

– Elég baj az, Zabhegyi barátom, hogy én voltam az egyetlen, akinek az a szépség feltűnt.

Az ügyes asszony

Veronika az a típusú nő, akire tulajdonképpen minden férfi vágyik: elintéző asszony. A francia nyelv „debrouillard-'homme" néven ismeri a típust, ez az elintéző férfi. Ha Veronika Párizsban élt volna, a francia nyelv kétségtelenül új szóval gazdagodott volna: „debrouillarde-femme", elintéző nő.

Veronika összeköttetéseit önzetlenül használta fel maga és barátai számára. Ha valakinek kellett egy jegy a Hamlethoz, vagy válogatott labdarúgó mérkőzésre, csak szólt Veronikának, ő nyomban intézkedett, telefonált, vagy személyesen elment, és a jegy még aznap ott volt, nevére helyezve, a pénztárban. Veronika bárkinek szerzett belépőt zártkörű vetítésre; tudta, kit kell felhívnia borjúhús ügyében; hol lehet lemezritkasághoz jutni; kivel kell beszélni autóbeszerzés, vagy vám ügyében. Tudta mindig, milyen érdekesség érkezett az IKKÁ-hoz és azt is, kitől lehet arra csekket szerezni. Ügyeinket mindig őszinte örömmel intézte, így bánatosak voltunk, amikor egy napon bejelentette, hogy Párizsba utazik, egy esztendőre, édesanyjához. Tudtuk, hogy hiányozni fog és életünk egy csöppet nehezebb lesz nélküle.

Veronika országos rekord-idő alatt szerzett magának útlevelet, a fogadási idő lejárta után intézte el vízumügyeit, valutát szerzett és elbúcsúzott tőlünk.

Néhány képeslap jelezte párizsi tartózkodását, majd két hónappal elutazása után, ismét megjelent körünkben Veronika. Egy kicsit sápadtan, letörten.

— Mi történt? — érdeklődtünk. — Miért nem maradtál egy évig?

Veronika megrendelt egy pesti duplát — ő mindig a legjobbat kapta — aztán mesélni kezdett.

— Nem találtam a helyemet Párizsban — mondta. — Tudjátok, nekem a véremben van az elintézés, imádok szívességet tenni. Párizsban erre nem volt módom. Ella Fitzgerald énekelt — annyi jegyet lehetett kapni a pénztárnál, amennyit akartál, mert a jegyek ára igen borsos. Csak elképzeltem magamban, mennyien kértek volna Pesten, hogy szerezzek jegyet! Itthon szereztem belépőt zártkörű vetítésre, ott mozikban játsszák azokat a filmeket és a nézőtéren öt-hat ember ül. Emlékeztek, milyen nehezen szereztem itt lakást Kusovi doktoréknak? Ott? Annyi gyönyörű lakás, amennyit akartok. Csak néhány tízezer dollár kell hozzá. A lemezboltokban minden lemezt megkaphatsz, nagy képernyős tévékészüléket az vesz, akinek pénze van rá. De kinek van? Nem kell összeköttetés a borjúhúshoz, vízumhoz, táskarádió elemhez. Egyszóval, nem volt mit csinálnom egész nap. Ültem, ültem, egy szép napon elhatároztam, felülök a vonatra és hazajövök. Nem nekem való élet az, higygyétek el!

CAFE de la PAIX

Csöndesen félre hívtam Veronikát.

— Izé... — kezdtem el, dadogva —, nekem kellene egy kis, harminc literes hűtőszekrény. Nem tudnád, hogy...

— Koponyai kartárs, 865—527! — mondta felragyogva.

Szemeibe fény költözött, kihúzta magát és halkan dúdolni kezdett.

Most érkezett csak haza tulajdonképpen.

Tardos Péter

Hétvégi szerzemény

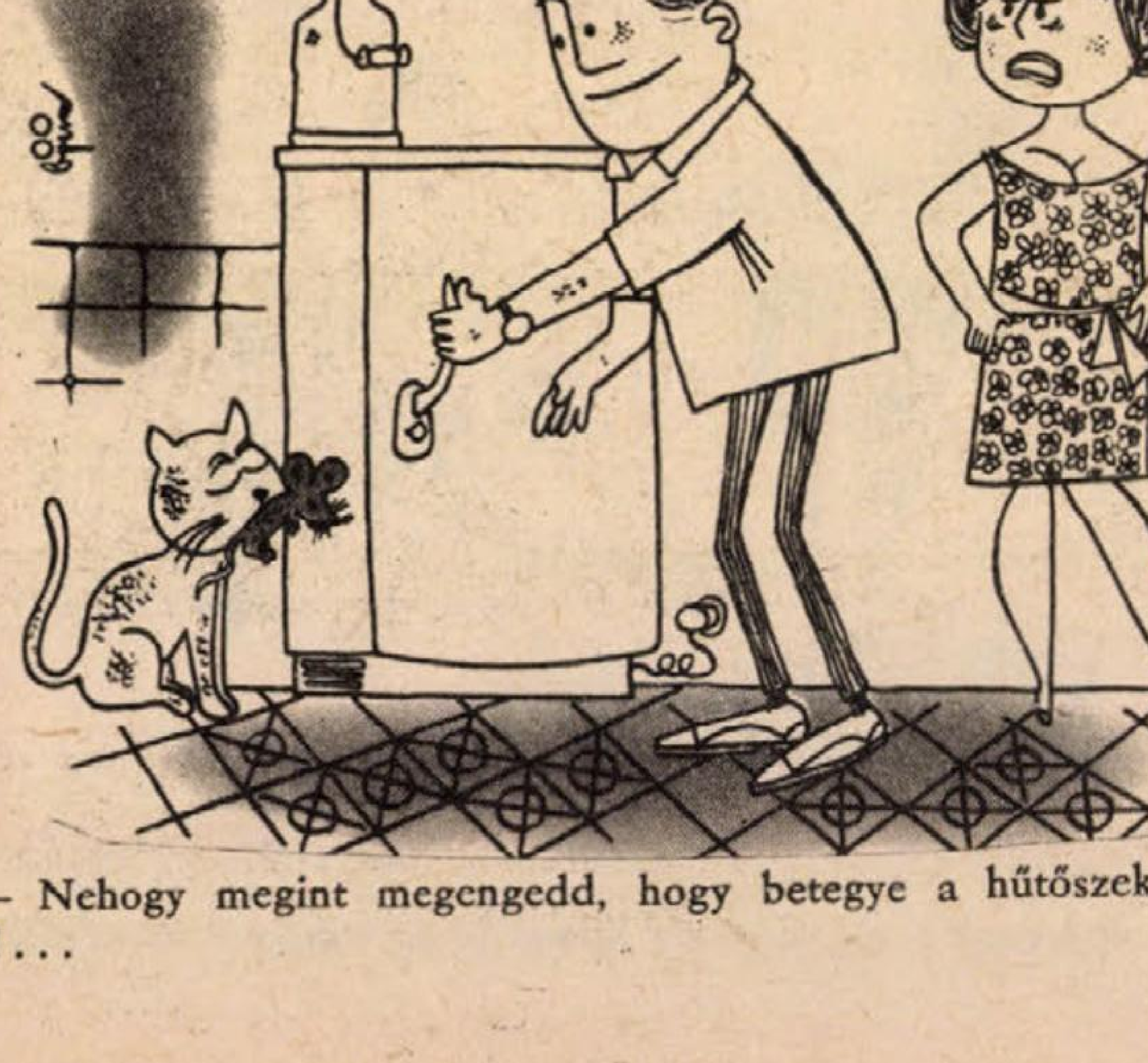

– Nehogy megint megengedd, hogy betegye a hűtőszekrénybe!...

Emlékgyűjtő

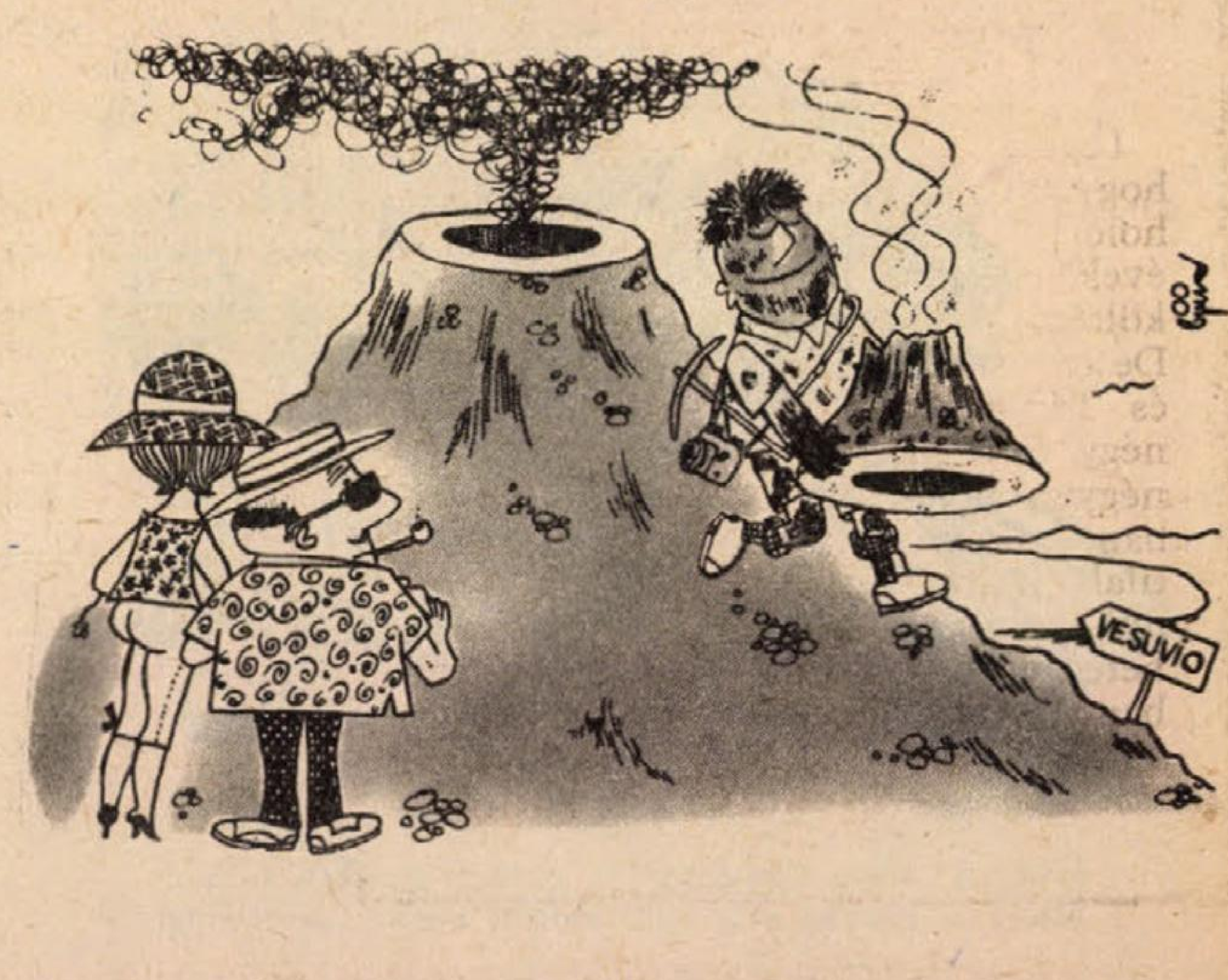

Ezt olvastuk...

SZÉP KIS „PILLANAT”

Olvastuk a Népszabadságban, hogy egy 19 éves diák Szardínia szigetén pillanatnyi elmezavarában 38 kávéskanalat, két villát, több darab száz lírás pénzdarabot és néhány kulcsot nyelt le. Aki ennyi mindent tud egy pillanat alatt befalni, az előtt – őrült ide, őrült oda – megemeljük a kalapunkat.

ÚJ GEOMETRIA

A Magyar Nemzet Tokióról írt tárcájában olvassuk: „A körvasút által határolt városrész ma a belső Tokió. Ez a terület egy ovális alakú körhöz hasonló.”

Most már csak a téglalap alakú négyzetre és a tojás alakú gömbre vagyunk kíváncsiak.

HOL?

Örvendetes cikket közölt „Elkészült a Balaton új csillaga” címmel a Hétfői Hírek. Reprezentatív, hatemeletes új szálloda elkészültéről számol be részletesen, csak azt nem írja meg, hogy az új szálloda hol készült el?

Lapunk zártakor a kutatást rendületlenül folytatjuk.

CSÁKÁNNYAL A KORSZERŰSÍTÉSÉRT

A Magyar Nemzetben láttuk ezt a címet és alcímet:

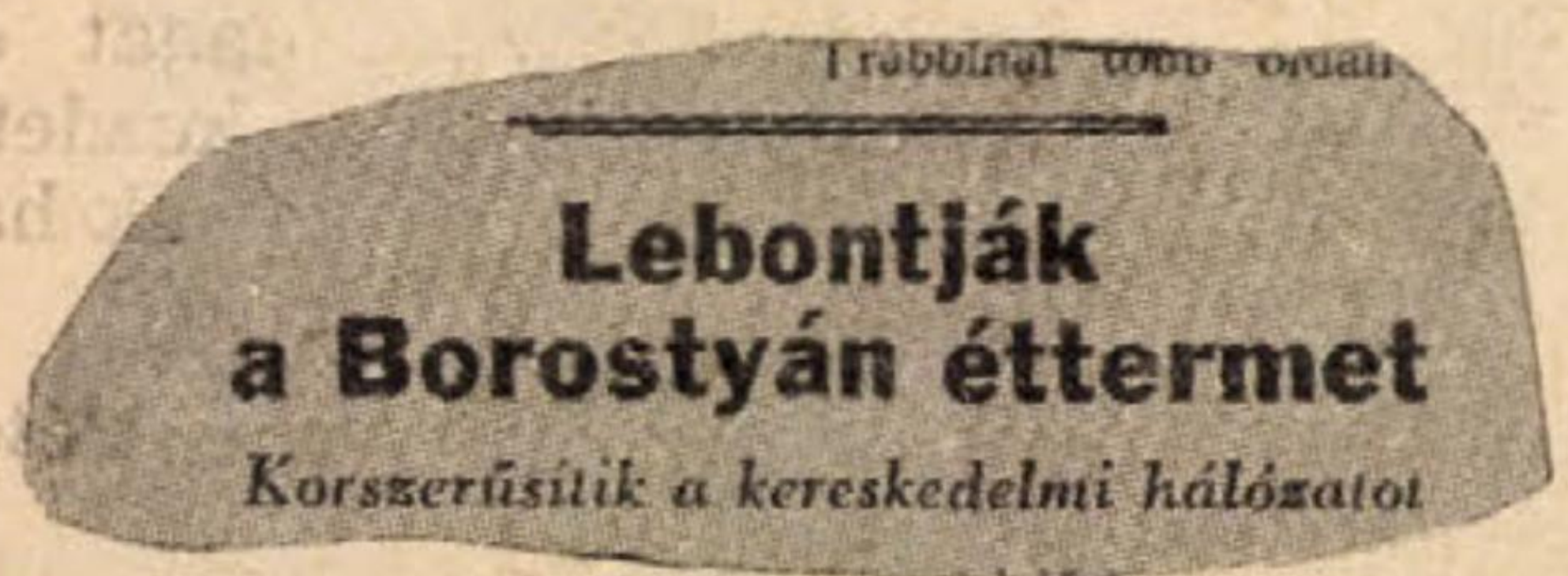

Lebontják a Borostyán éttermet

Korszerűsítik a kereskedelmi hálózatot

DERESEN A LUDAS

Legutóbbi számunkban azt írtuk, hogy Balassi Bálint 1551-ben született, holott irodalomtörténészeink már évekkel ezelőtt kiderítették, hogy nagy költőnk születési éve helyesen: 1554. De ez még hagyján. Megróttuk az Élet és Tudományt, amiért azt írta, hogy négy deci metilalkoholtól százhetvennégyen betegedtek meg Németországban, holott: a sok vízben feloldott metilalkoholtól, melynek igen kis mennyisége is halált okoz, valóban megbetegedhettek százhetvennégyen. Jobban kellene vigyáznunk ebben a rovatunkban.

Dr. Árgus

ZUA-árfolyam

Az idén tavasszal végzetesen elhatalmasodott rajtam az utazási láz. Útlevelet kértem és egy napsütéses reggelen repülőgépre szálltam. Kellemes utazás, kitűnő légköri viszonyok közepette megérkeztem Grandóziába. Dobogó szívvel, izgatottan szálltam ki a repülőgépből. Csodálatos érzés, eddig ismeretlen tájakat, embereket, szokásokat megismerni.

A repülőtérről a fővárosba autóbusz vitte be az utasokat. Rendkívül érdekes, hogy míg nálunk kék az autóbusz színe, Grandóziában okkersárga. Egy buszjegy négy zuába kerül. Forintra átszámítva 11 zua 1 forint 47 fillér. Vagyis 1,47 forintért kaptam egy nagy doboz sötétkék padlóbeeresztőt, illetve még visszakaptam másfél zuát, az körülbelül húsz fillérnek felel meg. Másfél zuáért már nagyon szép cipőfűzőt lehet kapni odakint. Rendkívül mély nyomot hagyott bennem, hogy Grandóziában drapp villamosok járnak. Nekünk Magyarországon már évtizedek óta be kell érnünk sárga villamossal. Egyébként egy villamos odakint 819 471 zuába kerül. Kísértett a gondolat, hogy veszek egy villamost, de féltem, hogy akkor esetleg nem tudom kifizetni a szállodaszámlámat.

Grandózia boldog ország. Odakint egyetlen forint nélkül remekül meg lehet élni. Mindössze sok zuára van szükség. A lakosság túlnyomó többsége nem sóval, hanem cukorral eszi a káposztás tésztát. Egy tányér káposztás tészta hat zuába kerül. El kell ismernünk, hogy ez kész főnyeremény. Rendkívül érdekes népszokás, hogy a lakosság a pénzét nem a bal felső, hanem a jobb külső zsebében tartja. Egyébként a zsebeket ingyen adják a ruhához, csak a ruha árát kell kifizetni. Egy kamgarn öltöny ára odakint 620 és 621 zua között van. Ez nálunk idehaza olcsóbb, ellenben 587 zuáért már elsőosztályú marharépa prést kapni. Egy tucat vásárlásánál még 12 százalék árengedményt is adnak. Romantikus, hangulatos estéket töltöttem a Sloó folyó partján. Sütött a hold, kedvesen ciripeltek a tücskök és én messzelátóval a kezemben, néztem az üzletek kirakatát.

Könnyelműség például idehaza cipősarokvasat és aranyozott halbontókést venni. Grandóziában a cipősarokvas mindössze háromnegyed zua. Ugyanakkor a só és a nitroglicerin a hazai árakhoz képest drága. Grandóziában az időjárás száraz és meleg, és ez nem árt meg a fémből készült pénznek. Rendkívül boldog voltam, amikor sikerült nagyobb tétel bakelit galuskaszaggatót beszereznem különböző színekben. Egy darab tökgyalu 9 zuába kerül, ami forintra átszámítva körülbelül 96 fillér. Pesten viszont kaphatok érte 18 zuát, vagyis körülbelül 1 forint 92 fillért. Vásároltam még Grandóziában almazöld kályhaport. Itthon nyugodtan elkérhetem érte a háromszorosát.

Hazautazásom előtt felhívták figyelmemet a főváros képzőművészeti múzeumának csodálatos remekeire. S valóban, sokáig gyönyörködtem a múzeum pénztárában: egy belépő 14 zuába került volna. Ez forintra átszámítva körülbelül 1,80 forint. Majd bolond lettem volna múzeumba menni, amikor 14 zuáért vehettem egy doboz légritkító pasztillát.

Kellemes repülőút után, a múlt héten hazaérkeztem Grandóziából. Csodálatos két hét volt! Mikor ismét a Ferihegyi repülőtér betonjára tettem a lábam, jólesően állapítottam meg, hogy valóban remek dolog ismeretlen tájakat, embereket, szokásokat megismerni. Alig értem be a Nagykörútra, eredeti grandóziai turistákkal találkoztam. Egy kirakat előtt álldogáltak és azt számolták, hogy egy 210 forintos püspöklila hálóing mennyi lehet grandóziai zuára átszámítva . . .

Galambos Szilveszter

Kánikulai elmélkedés

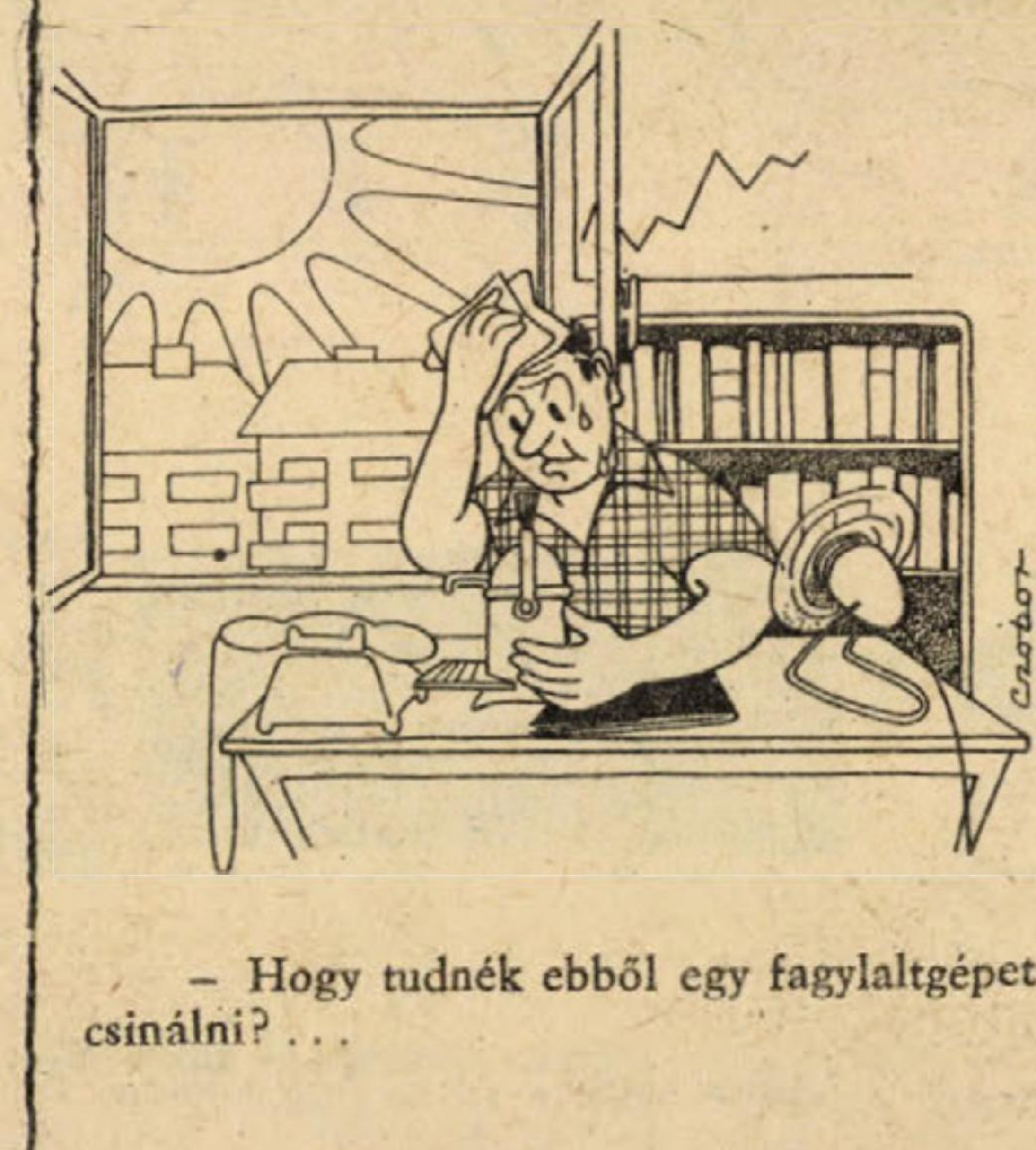

– Hogy tudnék ebből egy fagylaltgépet csinálni? . . .

Jó idegzetű dolgozó

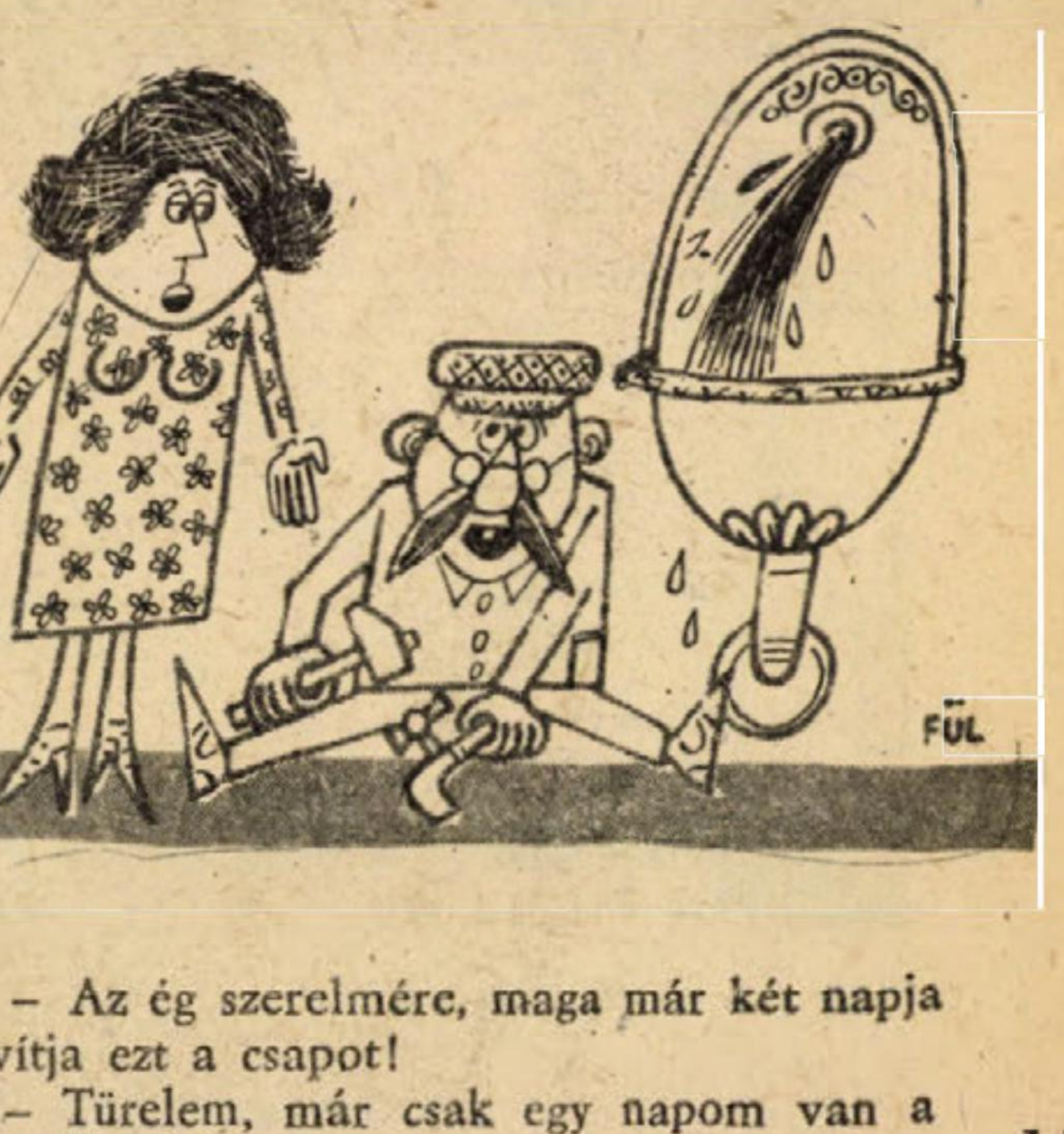

– Az ég szerelmére, maga már két napja javítja ezt a csapot!

– Türelem, már csak egy napom van a nyugdíjazásig . . .

Szűr-Szabó József rajzai

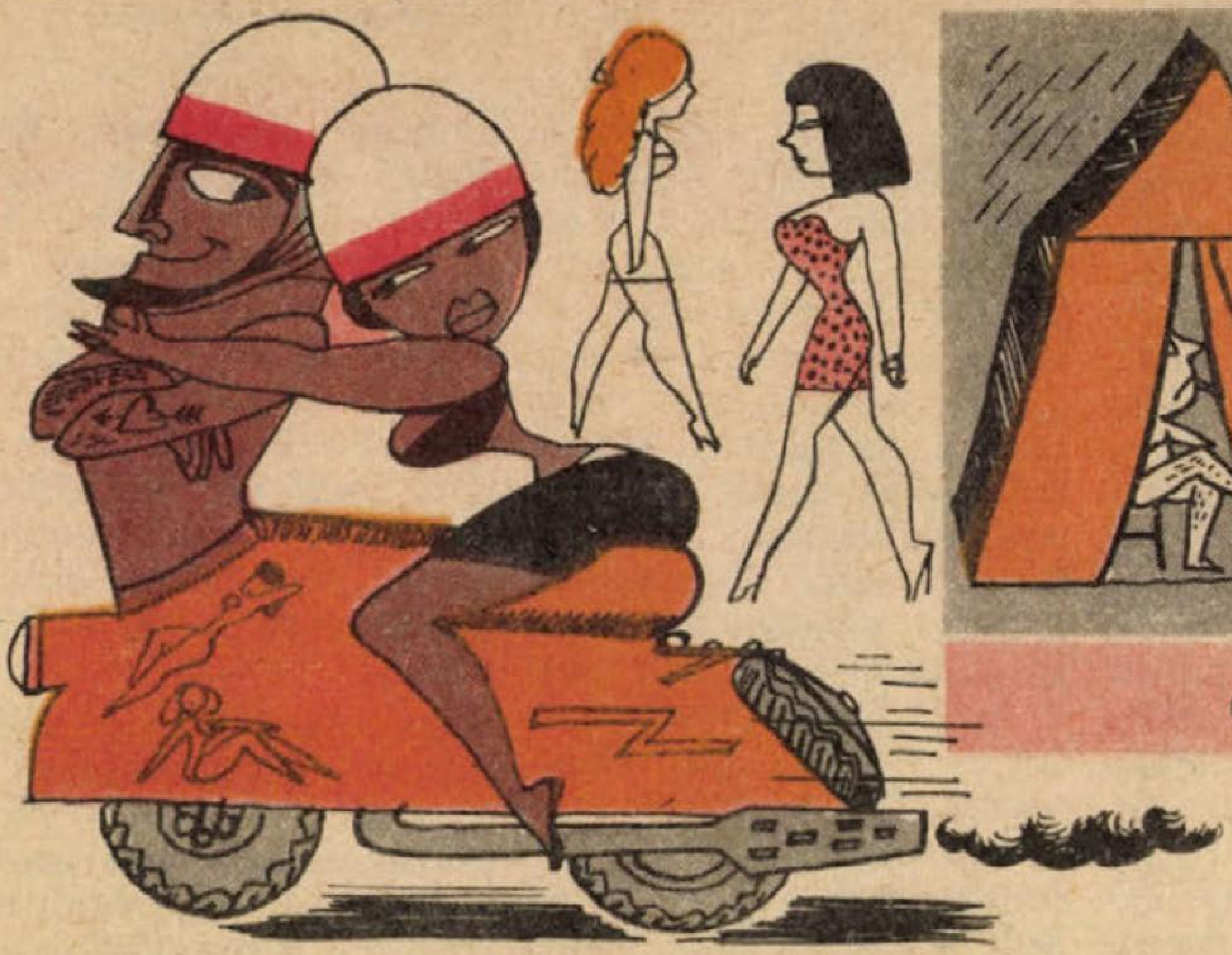

Modern kentaur, variálható nimfával

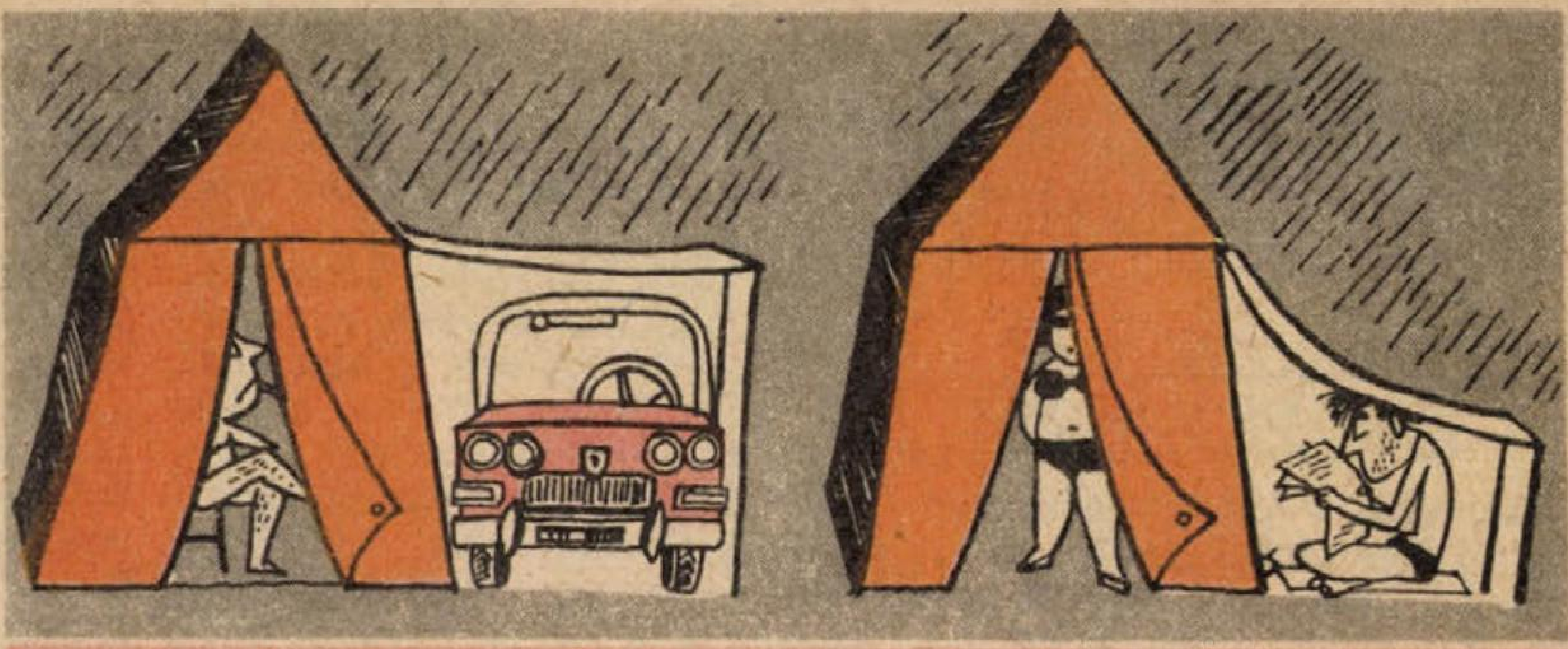

Campingsátor autóval vagy albérlővel

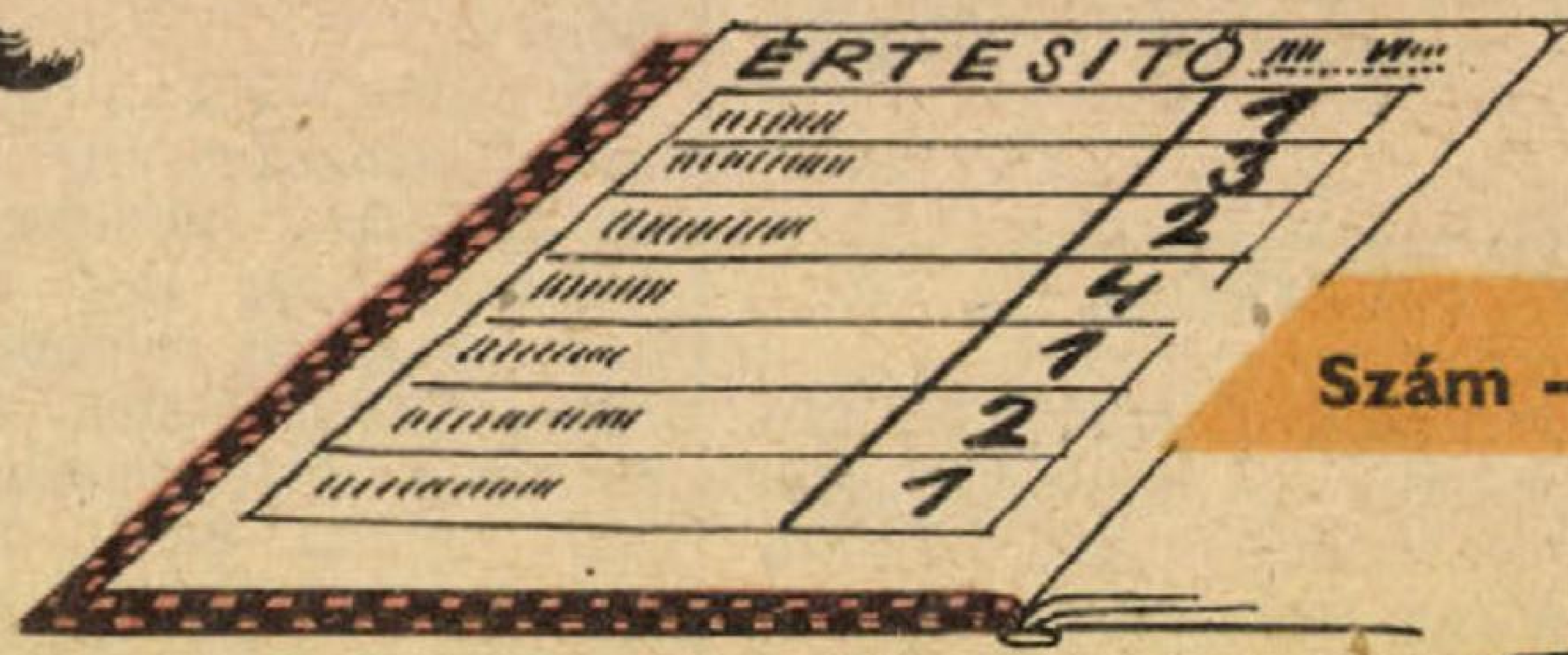

Szám — varia

Szűr:

VARIA

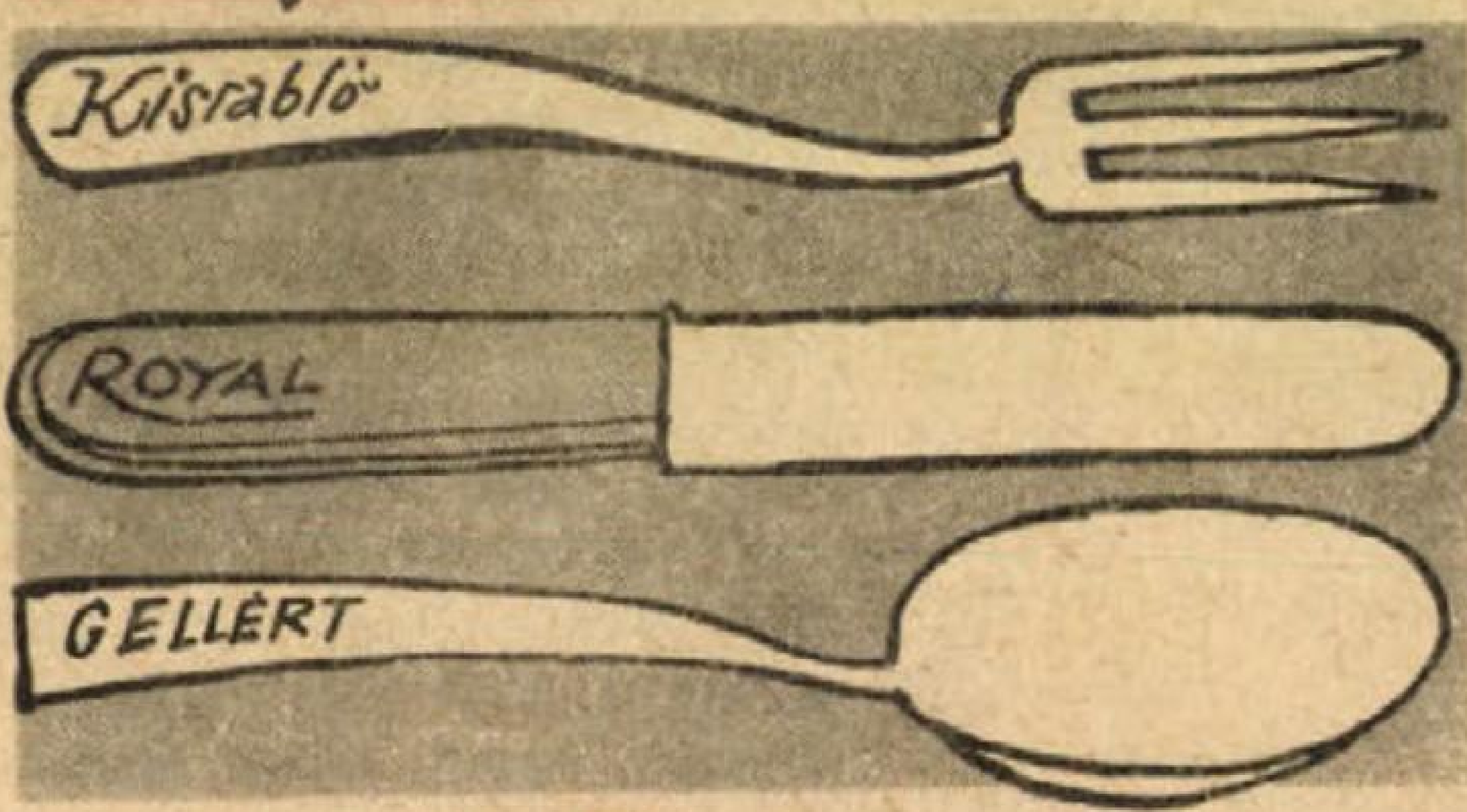

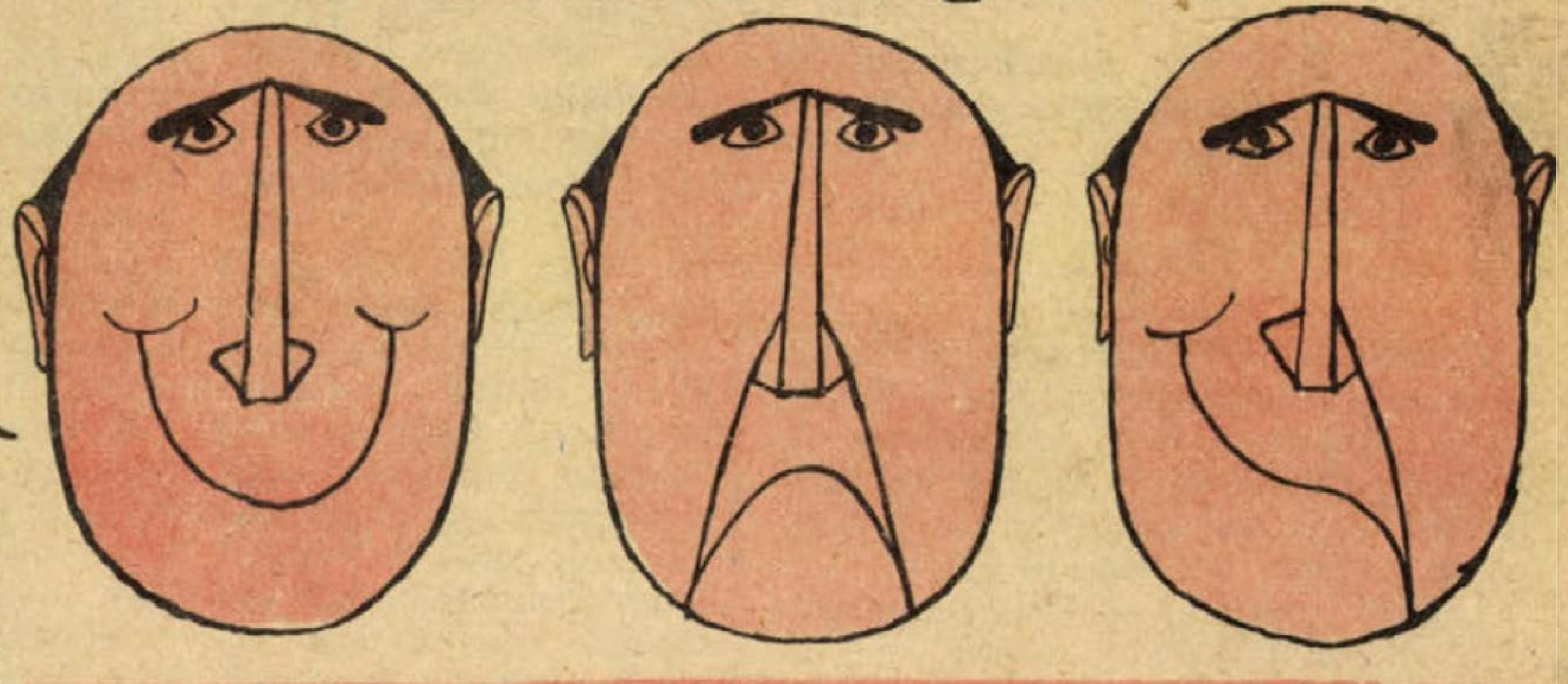

A főnök jön

A beosztott jön

A főnök jön a beosztottal

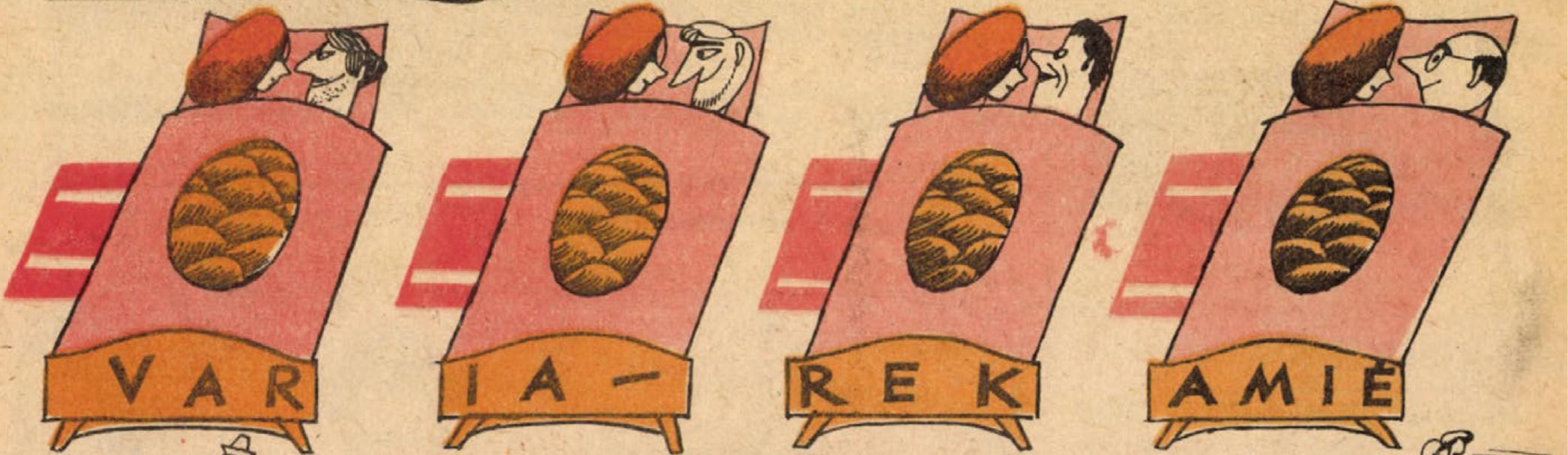

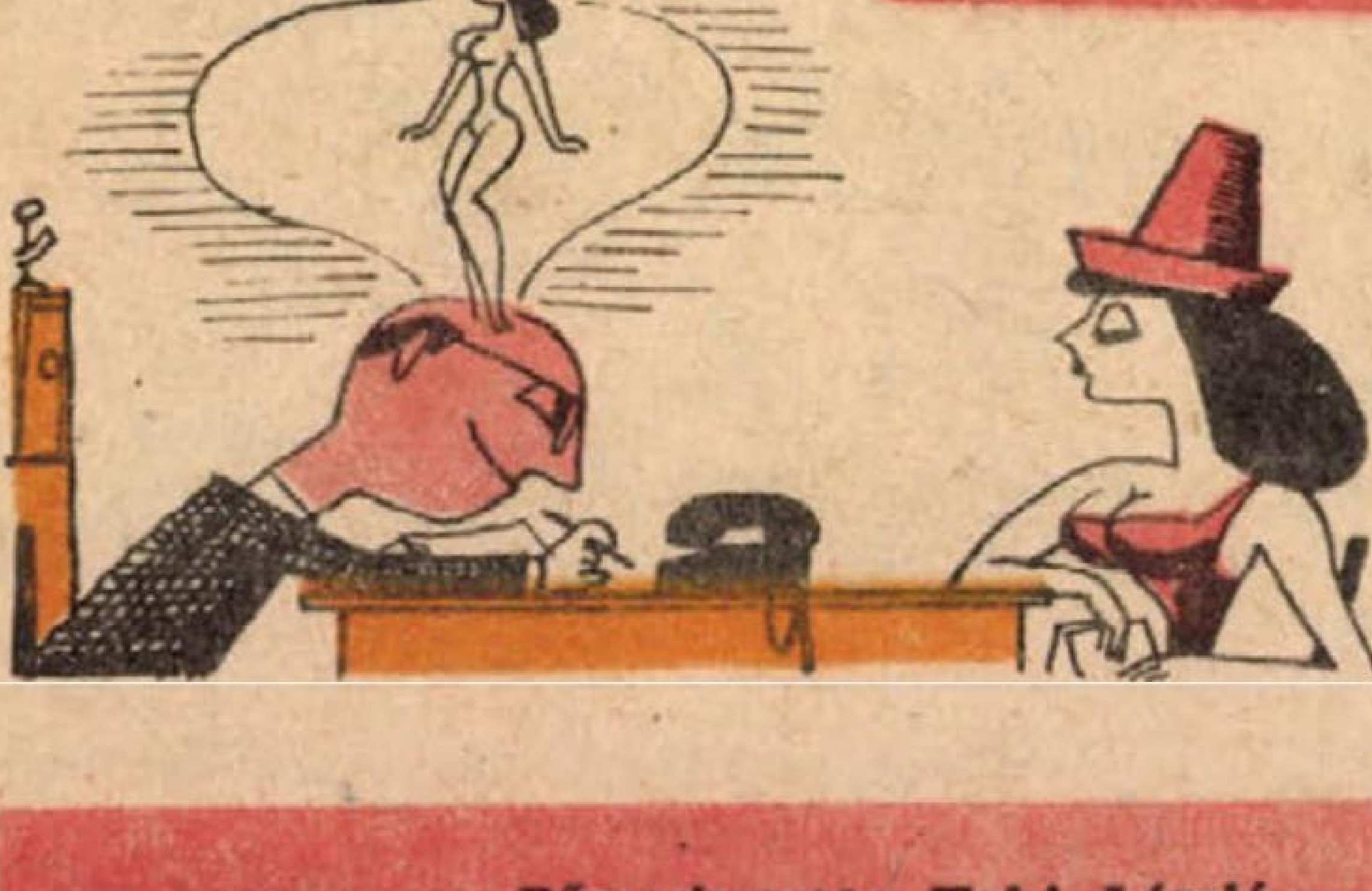

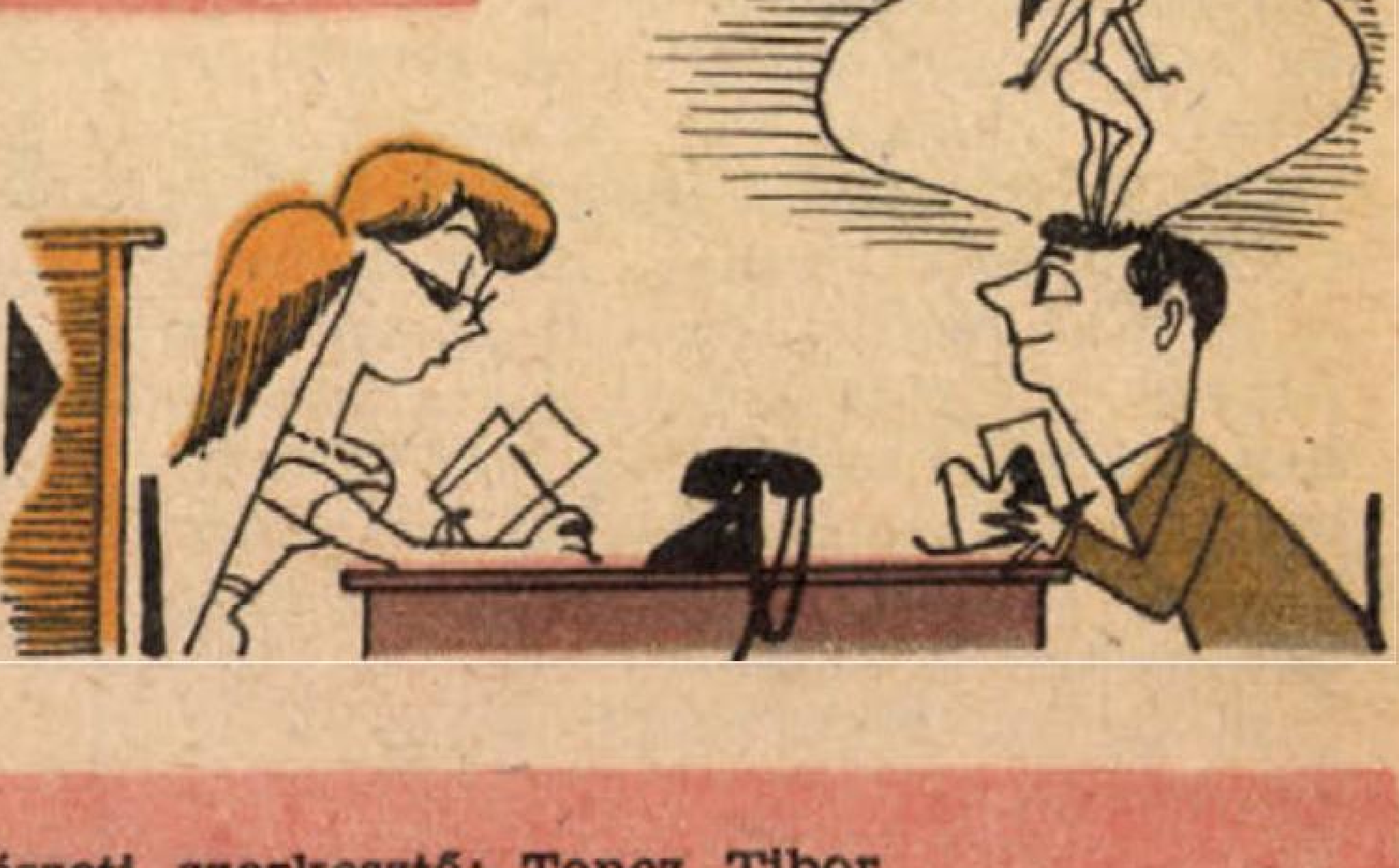

Íróasztal variáció

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 64.3670 – Kossuth Nyomda, Budapest – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850.
INDEX: 25504